

The Works of Ghujimuhammad Muhammad

غوجمۇھەممەد مۇھەممەد

بەرگی خازان

(2008 — 2009 - يىللار)

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
توشىقە، ئۇيغۇر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

落叶:维吾尔文/霍吉穆罕买提·穆罕买提著.——
喀什:喀什维吾尔文出版社, 2014.8
ISBN 978-7-5373-3142-5

I. ①落… II. ①霍… III. ①诗集-中国-当代-维
吾尔语(中国少数民族语言) IV. ① I227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2014)第 190722 号

策 划: 艾尔肯·伊布拉克·湃达
特约编辑: 瓦依提江·吾斯曼
责任编辑: 其曼古丽·阿吾提
责任校对: 麦麦提斯迪克·塔伊尔
特约校对: 阿不都热依木·阿不力米提
装帧设计: 努尔买买提·艾买尔

作 者	霍吉穆罕买提·穆罕买提
出 版	新疆人民出版社
	喀什维吾尔文出版社
电 话	0998 - 2653927
地 址	喀什市塔吾古孜路 14 号
邮 编	844000
发 行	新疆新华书店
印 刷	新疆新华印刷厂
开 本	880 × 1230 毫米 1/32
印 张	8.375
版 次	2014 年 8 月第 1 版
印 次	2014 年 12 月第 1 次印刷
定 价	40.00 元

مۇندەرىجە

- 1 بەلكىم ئەتە چىقمايدۇ قۇياش
- 3 مەن مەن بولغانسېرى
- 5 كېتىپ قالدىڭ جەمەدە
- 7 بىر ئۆي
- 8 قۇياش قىزىل ئەمەس
- 10 سەن نەدە
- 11 يەنە يۈز يىلدىن كېيىنكى مۇشۇ يەكشەنبىدە
- 13 شامالنىڭ دەپتىرىدە مېنىڭ ئىسمىم يوق
- 15 ئۇنى ئىزدەمەڭلار
- 16 سالام ياردىن ئايرىلغانلار
- 17 ئەمدى چاقىنىمىس يۇلتۇزلار زىنھار
- 18 ئىشك چەككۈچىگە
- 19 تۇرمۇشۇم
- 20 مەندىن ساڭا
- 21 بۈگۈن ئايغا ئون يەتتە
- 22 بىز قىزغا نەزمە
- 23 جان ئانا
- 26 شېئىرلىرىم سۆزلىسۇن
- 29 ھەر كۈنى شۇنداق
- 30 دېرىزىدىن كىرگەن شامال
- 31 نېمانچە شوخ گۈلدەكى قىلىق

- 32 دادا سىزنى چۈشۈمدە كۆردۈم
- 34 شۇ قەدەر تەنھامەن
- 35 چالغىن دۇتارىڭنى، قوشلار سايرىسۇن
- 36 ئاستا، ئاستا
- 38 ئوغلۇم ماڭا قىلدى تېلېفون
- 40 ھەر جايدىن كەلدىم
- 42 چىچىڭ چۇۋۇق، كۆزۈڭ ياش
- 43 مەن بۇ شېئىرنى سەن ئۈچۈن يازدىم
- 44 شېئىرنىڭ ئارقىسىدا
- 46 سەھەردىكى ھال
- 47 بىر تۈپ دەرەخ
- 48 توقۇم - توقۇم كىتابلار
- 49 قوشنام
- 51 18 - ئىيۇل، چۈشتىن كېيىن
- 53 قۇيۇنتاز
- 56 مۇھەببەتنىڭ دوزىخىدا ئۆچۈپ قالماس ئوت
- 57 ئۇ كىرنى يۇيۇپ بولدى
- 57 كۆڭۈلنىڭ كەينىدە
- 60 ھېچكىم كۆرمىدى
- 63 يامغۇردىن كېيىن
- 64 مۇھەببەتكە ماۋجۇشمۇ ئامالسىز
- 67 مەن مەن ئۈچۈن
- 68 مېنىڭ ئالىمىمدا قۇياش يۇمىلاق
- 70 فابرىكىدىكى ئون ئۈچ ناخشا (داستان)
- 83 ئۇ
- 87 كۆرگەن ئاڭلىغانلىرىم
- 90 مېنى كىم دېگۈچىلەر

- 92 زېرىكتىم توختىماي ئۆلۈۋېرىشتىن
- 93 مەن كۆڭۈل دەشتىگە پىيادە كىردىم
- 94 كونا بازار ئەسلىمىسى
- 96 ئاشام كۈچىدا
- 97 تېرەك ئۇخلار ياپراقلار ئارا
- 98 دېرىزەڭنىڭ ئالدىغا كەلدىم
- 99 دىلبەر
- 102 چىيار كېيىنەك
- 104 يوقالغان بۈگۈنكى زامان
- 106 ئاسمان - زېمىندىن ساڭا سالام
- 108 ئاھ مېنىڭ تەڭرىم، ئاھ مېنىڭ تەڭرىم
- 110 بۇمۇرەم
- 113 سىدىق دۆلەتنىڭ ئالچىشلىرى
- 115 بوران چىقتى
- 116 يېزىلمىغان شېئىرلارنىڭ ئاپتورى
- 117 سالام دوستلار
- 118 قالدى نە تەبەسسۇم گۈللەر بەرگىدە
- 120 سەنەھنىڭ ناخشىسى
- 122 ئالتۇن غازاڭلار
- 124 يەنە بىر ناخشىدا كۆرۈشەيلى
- 126 كۆكسۈك ئارا بارخان - بارخان
- 127 يەنە تويۇم بۇزۇلدى
- 130 كۆڭلۈمنىڭ دېرىزىسى تالغا قارايدۇ
- 132 چۈشتىن كېيىنكى دېرىزە
- 133 قايتىش ناخشىسى
- 134 سىدىق دۆلەتنىڭ دوستلىرىغا بولغان مۇھەببىتى
- 137 ئاشۇ كۆڭلۈم، كۆڭلىكىنىڭ تۈگمىلىرى ئۈزۈلگەن

- 138 ماڭا زۇلۇم سالغان ئىككى سۆز بار
 140 جۆيلۈش
 142 ئاشۇ ئەرۋاھ مەن بولسام
 144 يۈرىكىمنىڭ يېنىدا ئولتۇر
 145 كۆزلىرىڭدە لىققىدە ئاسمان
 146 رەيھان
 151 بىر ئاز - بىر ئازدىن ئۆلۈۋاتىمەن
 154 بىردەم ئۇخلا
 157 ئەزەلدىن قانمايدىغان بالا ئىدىم مەن
 159 كۆڭلۈم ئارامدا ئەمەس
 161 چالدىم بۇ كۈينى
 162 بازاردىكى مۇقامچىلار
 164 كۈن چىقىشتىن كۈن پىتىشقىچە
 166 لىققىدە مۇھەببەت قاچىلانغان شامال ھارۋىسىدا
 168 بۈگۈن ھەم ئاسمان - زېمىننىڭ ئۈستىدە
 169 ساڭا...
 170 دۇنيادىكى ھەممە ئادەم سۆيگەن ياردىن ئايرىلغان
 172 ئاسمان - زېمىن ئۇچراشقان جايدا سېنى كۆردۈم
 173 مېنىڭ كىتابىمنى ۋارقىلاپ باققان يوق
 175 كىمنىڭ يۇلتۇزلىرى ئاسماندىكى...
 177 مەن سېنى چۈشۈمدە كۆردۈم تولۇن ئاي
 178 ھەممىزنىڭ ئاللىقىنىدا
 179 ھەسرەتتىن بىر تىزىق، دەردىن مارجان
 181 يەنە
 182 مېنىڭ گۈزەل ياشلىق چاغلىرىم
 184 ماڭا خوش دەڭلار
 187 مەن تىرەپ تۇرغان بەھەيۋەت ئاسمان

- 189 ئەيىبلەمە.
- 191 نەدىسەن مەن ئۈچۈن بولغۇچى قۇربان
- 193 بۇ دەققىدە ئاسمان قالمدى
- 194 گۈللەر تۈرمىسىنىڭ قاراۋۇلىمەن
- 195 بۇ چۆچەكلەر، بۇ ھېكايىلەر
- 196 بىز
- 198 بىر ئايالغا قەسەم
- 201 تەخسىرات
- 203 مەن كەلدىم
- 206 پىنھانلاردا جۇش ئۇرار سۆيگۈ
- 208 باھار تۇيغۇلىرى
- 210 سەن ياشىغان ئاۋات شەھەردە
- 212 يېقىنلا بىر يەردە
- 213 جىرىڭلار قۇياشنىڭ قوغغۇراقلىرى
- 214 مەن ساڭا بەرمەكچى ئىدىم بىر ئاسمان
- 215 جاناننىڭ جاندىكى جىلۋىسى ئۆچتى
- 216 ئىككى جىننىڭ ھېكايىسى
- 220 ۋاقىتىم يوق
- 222 قۇشلار ئارىلى
- 223 تەلۋە زاھىد
- 225 دىلبەرنىڭ كۆكسىدەك يۇمشىدى ھاۋا
- 227 كۆڭلۈم ناخشا ئېيتار مۇھەببەت ئۈچۈن
- 229 بىر نان ئۈچۈن
- 231 سورىما، مېنىڭ ئىسمىم ئاشىق، ئاشىق
- 233 سىملىدايدۇ يامغۇر ھەۋەستە
- 235 سېنى قانداق ئۆلۈم بىلەن تارتۇقلاي
- 236 تېنىڭ مېنىڭ قۇچقىمدا ئەتىرگۈلگە ئايلاندى

- 237 كەل
- 239 سۆيۈشكەن بىز چوڭقۇر مۇھەببەت بىلەن
- 240 ئۆلۈمنىڭ تېۋىشى ئاڭلىنار غۇۋا
- 242 كۆڭلۈمدە سەن پاتقۇدەك بىرلا ئىشك بار
- 243 مەن نەپەس ئېلىۋاتمەن
- 244 بىر باقساڭ...
- 245 يىرىم كېچىدە قانايدۇ يۈرەك
- 237 پەقەت بىر ئاسمان بولمايسەن
- 248 ئۈستەكلىرىم قۇلۇپلانمىغان
- 250 بۇ كېچە ئۆلۈمنىڭ تەمى ئۆزگىچە
- 251 ھەقىقەت يەتتە قات يەرنىڭ تەكتىدە
- 252 چۈشلىرىم قالايمىقان
- 253 ئىيۇلنىڭ قوللىرى يۇمران ۋە ئاپئاق
- 254 يەنە بىر كېچە مېنىڭ بولدى
- 255 تېنىڭدىن گۈپۈلدەپ كېلەر نەۋباھار
- 256 ئەتراپىمدا شاۋقۇنلار ھايات
- 258 زالىم يار
- 259 ئىككىمىز

بەلكىم ئەتە چىقمايدۇ قۇياش

قۇشقا بەرگەن قاناتنى خۇدا
بەردى مېنىڭ خياللىرىمغا

ئۆلۈپ كەتكەن نۇرغۇن كىشىلەر
ناخىشالاردا ياشايدۇ قىزغىن.
ياشاۋاتقان سانسىز كىشىلەر
تۇغۇلمىغان بولۇشى مۇمكىن.

ئېھ!

ماشىنا يوق شەھەر نەدىسى،
قەيەردىسەن ئايال كىلىچەك؟
خازان قىلىپ سانسىز باھارنى
گۈل قېتىغا پالاندىن يۈرەك.
قەيەردىسەن يارنىڭ كۈلكىسى،
قەيەردىسەن قۇياش پاتماس جاي؟
قەيەردىسەن تۇڭلۇك ئالدىدا
يىغلاۋاتقان مۇھەببەتلىك ئاي؟!...

مەن قەيەرگە كېتىۋاتىمەن
ياستۇقتىكى چەكسىز دېڭىزدا
قولۇقىمنى ھەيدەپ يېگانە؟

بەلكىم ئەتە چىقمايدۇ قۇياش،
بەلكىم قۇياشقا كەينىمنى قىلىپ
تۆكۈۋاتىمەن ئاچچىق - ئاچچىق ياش!

2008 - يىل 9 - ماي. خوتەن

مەن مەن بولغانسېرى ...

بۈگۈن تۈنۈگۈنگە ئوخشاش،
ئوخشاش قۇياش، ئوخشاش شەھەر.
كۆڭلۈم كىمىدىنۇر بىزار بولۇپ
كىمىدىنۇر كۈتەر...

ئالقىنىمدا پىنھان جاي
بارماقلىرىم ئارىسىدا بېھۇش ياتار ساي.
ئاسمان بىر يانغا قىڭغىيىپ قالغان
بىر ياندا سايرايدۇ غېرىب بوز تورغاي.
بىر - بىرىنى شەرت قىلغان
سوزۇق تاۋۇشلار ۋە ئۈزۈك تاۋۇشلار،
ھەرپلەرنىڭ سوغۇق ئۆڭكۈرى
ئۆڭكۈردىن
قۇياشقا قول سوزۇپ تۇرغان شېئىرلار.

...

تاغلار تىك، تاشلار ئويغاق
جىرالاردا ھايات قىمىرلايدۇ.
مەندىكى چوڭقۇرلۇق
مەندىنمۇ چوڭقۇر، مەندىنمۇ زۇلمەت
زۇلمەت ئىچىدە روھىم جىمىرلايدۇ.

بىردەممۇ ئازاد ئەمەسمەن
بىردەممۇ شاد ئەمەسمەن
مەن...
مەن ئەمەسمەن
مەن مەن بولغانىپىرى!

2008 - يىل 13 - ماي. خوتەن

كېتىپ قالدىڭ جىمىدە

كۆزلىرىم يۈزۈڭنى سىلاۋاتقاندا
بارمىقىم بارمىقىڭنى ئويناۋاتقاندا
ھاۋا گۈلدۈرلەپ
چاقماق چېقىپ
يەر ۋە ئاسمان پىرقىردى.
تىنىمىزدىكى يايلاقتا
قويلار مەرەپ
كالىلار مۆرەپ
چوپان بالا ھايت - ھۇيت دەپ ۋارقىردى.

...

كۆتۈرۈلدى ئەسەبىي يالقۇن
خۇيۇڭ كۈمۈش، بويۇڭ ئالتۇن
ئالتۇن بويۇڭدا
زەرگەر بولايىمۇ؟
تاغدەك تاشلارنى قۇچاقلاپ
چۆلدەك ئاسماننى ھاپاشلاپ
دەريادەك ئۈنچە چېچىپ شاپاشلاپ
قەلەندەر بولايىمۇ؟!

تېنىڭ دۇتار
چالاي دېگۈچە

كۆڭلىڭنىڭ تۈگمىسى ئوچۇق.
بارمىقىنىڭ بىرى يوق
توققۇزى سۇنۇق...

لېۋىڭ لېۋىمىدە قالدى
تېنىڭ تېنىمىدە قالدى
ئۇھ، دېگۈچە ئارام بىر نەپەس،
ئۇھ دېگۈچە
كۆزلىرىڭنى ئېچىپ مۆللىدە
كېتىپ قالدىڭ جىممىدە!

2008 - يىل 14 - ماي. خوتەن

بىر ئۆي...

ئاسماننىڭ ئاستىدا
يەرنىڭ ئۈستىدە
بىر ئۆي...
قەلبىدەك يورۇق
قەلبىدەك قۇيقۇرۇق.
قەلبىدەك
ئىشكىلىرى ھاڭقىرغاي ئوچۇق.
ياڭراپ تۇرار ھەسرەتلىك بىر كۆي
ئۆيدە ھېچكىم يوق...

ئۆينىڭ ئالدىدا
يالغۇز ئاياغ يول.
تۇتشار ئۇ بۇ دۇنيادىكى
بىر ئۆيگە ئۇدۇل.

ماكانسىزمەن
سەرسان - سەرگەردان.
مەن ئىيتقان ناخشىلار
تارقىلىدۇ شۇ ئۆيدىن ھامان.
چۈنكى ئۇ ئۆي
قەلبىدەك قۇيقۇرۇق
ئۆيدە ھېچكىم يوق!

2008 - يىلى 14 - ماي. خوتەن

قۇياش قىزىل ئەمەس

نېمىشقا تاغنى ئاق دېگەندىمەن،
كېچىنى قارا؟
نېمىشقا قۇياشنى قىزىل دېگەندىمەن،
نېمىشقا؟!...

تاغلار ماڭمايدىكەن
ئاسماننىڭ ئېگىز تۇرغىنى يالغان ئىكەن.
دەريالارنىڭ ئېيتقىنى ناخشا ئەمەس
ئۆلگەنلەر راست، تىرىكلەر ساختا ئەمەس
خۇشال كۈيلەرنى شامالار چالغان ئىكەن.

يوپۇرماقلارغا ئۆگەتكەن چاۋاك چېلىشلىرىم
قۇرت - قوڭغۇزلارغا ئۆگەتكەن تىرەجەپ ئالغا ئىنتىلىشلىرىم
قۇقاسىتەك قۇملارنى ئالقىنىمغا ئېلىپ
چۆلنى يىتتۈرۈپ قويغان ماكانىم بىلىپ
قۇل بولۇپ، بوينۇمنى ئېگىپ
سۇلتانىمنى قىچقىرىشلىرىم...
ئاياللارنىڭ تېنى باشقا
جېنى باشقا،

تۇرسا ئەتراپىمدا سان - ساناقسىز گۈل
كۆڭۈل بېرىپ سايىدىكى تاشقا،
يۈرىكىمدىن قان - يىرنىڭ ئېقىپ تۇرسىمۇ

يىغلاپ - يىغلاپ
 مەپتۇن بولۇپ ھەسرەتلىك ياشقا
 شېئىر يېزىشلىرىم...

نېمىشقا ئاينى ئون بەش كۈن قاراغۇ،
 ئون بەش كۈن يورۇق دېگەندىمەن؟
 نېمىشقا ئۆلۈكلەرنى كولاپ قەبرىلەردىن
 تىرىكلەرنىڭ غېمىنى يېگەندىمەن؟!
 ...

كۈيلىسەم بولمامدۇ ئاپتاپپەرەسنى
 كۈيلىسەم بولمامدۇ غايە - ھەۋەسنى؟
 كۈيلىسەم بولمامدۇ
 گۈلنىڭ ئېچىلىشىنى، قۇياش نۇرىنىڭ چىچىلىشىنى
 كېسپەكنىڭ چۈشىنى، قۇۋناق كۈنلەرنىڭ يېتىپ كېلىشىنى؟
 ماشىنلارنى، كېلىچەككە قاراپ كېتىۋاتقان
 بىنالارنى، ھۇئەللەككە بوي سوزغان
 قىزىل، يېشىل چىراغلارنى
 زەڭگەر بۇلۇتلارنى كۈيلىسەم بولمامدۇ؟!
 ...

ئۇزاققىچە جەڭگاھتا يۈرگەن جەڭچى
 كۆنۈپ كەتكەندەك ئۆلۈمگە
 كۆنۈپ كېتىپتىمەن شۇنداق كۈيلەشكە.
 ھاياتىمنى كېيىنكىلەرگە قالدۇراي
 ھەرنە دېسۇن، دېسۇن ھەرنە...
 تىنچ - ئامانلىق بولسا
 كېيىنكى كۈنلەردە!

2008 - يىلى 16 - ماي. خوتەن

سەن نەدە

قەبرلەردىن جەسەتلەر كەلدى
ئىسمىڭنى يادلاپ.
چۆللەردىكى ئەشەددىي ھۇقام
ئۇنى ئۆچتى توۋلاپ - توۋلاپ.
ئادەم ۋە ماشىنا
ناخشا ۋە كىشەن.
يۇلتۇز ۋە ئوقيا
گۈل ۋە كېپەن...
كەلدى
كىتابلاردىن ئاتلار،
كەلدى ئۆلۈمدىن ئاداشقان كارۋان
...
سەن نەدە؟!...

2008 - يىلى 17 - ماي. خوتەن

يەنە يۈز يىلدىن كېيىنكى مۇشۇ يەكشەنبەدە

يەنە يۈز يىلدىن كېيىنكى مۇشۇ يەكشەنبەدە
ئاراڭلاردا ئېچى، دوستلىرىم
كۈلۈمسىرەپ ئولتۇرسام دەيمەن

گەپ توشۇيدۇ شامالار
دېرىزىلەرنى يېپىۋېتىڭلار

ئۆلسەم ئەگەر تۇيۇقسىز
قاتلىمىدۇر چوقۇم بىر ئايال.
ئۆلتۈرىدۇ ئۇ مېنى
بارلىق ئاياللاردىن قىزغىنىپ
چەكسىز ئۇلۇغ سۆيگۈسى بىلەن...

نەچچە يىللاردىن بېرى
مۇھەببەتلىك شېئىرلار ئىچرە
رەسۋا قىلدى ئۇ مېنى

ئايغا باقسام ئايدا يىغلىدى
كۈنگە باقسام كۈندە كۈلدى ئۇ.
ئۆلەي دېسەم چاقىردى مېنى،
ياشاي دېسەم شۇئان ئۆلدى ئۇ.

ئۇخلاپ قالسام، كىرىپكىلىرىمدە
ئولتۇردى ئۇ ماراپ كۆزۈمنى.
ياستۇقۇمغا دەريانى باشلاپ
غەرق قىلماق بولدى چۈشۈمنى.

بىر كارىۋاتتا يېتىپ باقمىدۇق
لېكىن ھەمىشە
يۈردۈم شەرمەندە.
باقمىدۇق بىز ئۇچرىشىپ
لېكىن
مەن ئۇچراتقان ھەر بىر ئايالنىڭ تېنىدە
قىلدى مېنى دەپسەندە.

بەلكىم
بارلىق ئايال - ئاشۇ بىر ئايال

يەنە يۈز يىلدىن كېيىنكى مۇشۇ يەكشەنبىدە
ئاراڭلاردا ئېھ، دوستلىرىم
كۈلۈمسىرەپ ئولتۇرسام ئەگەر،
ئاشۇ...
ئايال ئۇچۇن كۈلۈمسىرەيمەن!

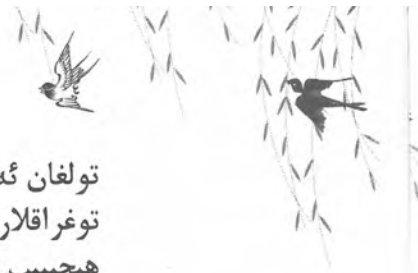
2008 - يىلى 19 - ماي. خوتەن

شامالنىڭ دەپتىرىدە مېنىڭ ئىسمىم يوق

شامالنىڭ دەپتىرىدە مېنىڭ ئىسمىم يوق
قۇياشقا ئوخشاتما سەن مېنى كۈلسەم.
جەستىم كۆكلەيدۇ قىزىل گۈل بولۇپ
ياردىڭ ئىشىكىدە تەلپۈرۈپ ئۆلسەم.

شەھەرلەر كىيىملىرىنى سالىدى ئۇياتلىق
چۆللەر بورانلاردا يۈرەر قاناتلىق
سايلار دىللارنى كېزەر ئاتلىق.
مەن ئۇ يەرلەردە ئەمەس، باشقا يەرلەردە
ناخشا ئېيتىمەن ئۇنسۇر، پەريادلىق.
ناخشام ئاڭلىنىدۇ پەقەت ئۆزۈمگە
ياش ئالمەن مەنلا كۆزۈمگە...

جاھاندا بىرلا قىز، رۇخسارى سامان
كىرىپكى چېچىلغان تال - تال سەرگەردان.
لەۋلىرى كېيىنەككە بولۇپ قەبرىستان
ھۇۋلار ۋۇجۇدىدا تۈمەننىڭ ھايۋان.
بىر جاندا جىنازىسى سۇنغان ھاياتنىڭ
بىر جاندا ئۆلۈمنىڭ قولى مېھرىبان.
رەستىدە سازايى كۆڭۈللەر
گۈل بەرگىدە كىيىپ ئىشتان.

تولغان ئەمچەكلىرى تەكلىماكاننىڭ
توغراقلار شاخلىرىنى دىڭگايىتىپ تۇرغان.
ھىجىيىپ تۇرغان باش سۆڭەكلىرى
شاراب ئىچىۋاتقان، قان قۇسۇۋاتقان.
مەن ئۇ يەرلەردە يوق، باشقا يەرلەردە
كۈلۈپ تۇرۇپ ئۆلۈۋاتقان...

جېنىم بىر ئىكەنغۇ، بىلمەيتىمەن ھەي
بىلسەم بىر ەرمىدىم تىلەمچىلەرگە؟
ئېشەك يۇلتۇزلارغا قاراپ ھاڭرىسا
ئىشكىنى ياپارمىدىم كۈنلەمچىلەرگە؟!
بوران بىلسە بىلەر ئىسمىمنى بەلكىم
شامالنىڭ دەپتىرىدە مېنىڭ ئىسمىم يوق.
ئۆلسەم ئۆلگەندىمەن شېئىر يېزىۋېتىپ
گۈللەر يۈرىكىمگە ئاتسا ئوق.
كۈلسەم كۈلگەندىمەن بولۇپ سەۋدايى
يۇمشاق توپىلارغا ئۆزۈمنى تاشلاپ.
يىغلىسام يىغلىغاندىمەن چۆل بولۇپ كەتكەن
ياستۇقۇمغا دەريانى باشلاپ...

مېنى ئىزدىمەڭلار پەسىل قۇشلىرى
شامالنىڭ دەپتىرىدە مېنىڭ ئىسمىم يوق!

2008 - يىلى 20 - ماي. خوتەن

ئۇنى ئىزدىمەڭلار...

ئۇنى ئىزدىمەڭلار، ئۇ يوق
ئۇنى يوق دېگىنى مەن.
شېئىر يازسامۇ ئۆلگىچە ئەبەد
ئۇنىڭ بارلىقىنى ئىسپاتلىيالايمەن.
غوجىمۇ ھەممەد دېگەن بۇ ئىسىم
چاپلاپ قويۇلغان ئۇنىڭغا قەستەن.

ئۇنى مەندە كۆردۈم دەيدۇ ئاياللار
ياشلىقى ئۇرغۇپ تۇرغان قىزغىن، مېھرىبان...
لېكىن كۆرمەس ئۇنى ئۆزىدە زىنھار
پۇشايمان قىلىپ يىغلاپ ئولتۇرغان.

سۆيۈشكەندە توختاپ قالغان نەپەسلەردە
گۈل ئۈزگەندە قاناپ كەتكەن بارماقلاردا
يىرتىلغاندا چىرقىرىغان نالىلەردە
چاچلاردا كىشىنەپ ئاققان تارغاقلاردا
ئۇ ئويغىنىدۇ
تولغىنىدۇ،
تولغىنىدۇ...

2008 - يىلى 21 - ماي. خوتەن

سالام، ياردن ئايرىلغانلار

كۆل بويدا ئولتۇرار بىر قىز
دەردى نېمىدۇر، قايغۇسى نېمە؟
يۈزلىرىدە بۇلۇتلار ئەگىپ
كۆزلىرىدە
يۈرەر نىشانىنى ئۈزۈپ بىر كېمە.

چاچلىرى شامالنى قىلىپ سازايى
سايىسى دولقۇنلىتىپ تاشتۇرغان كۆلى.
ياشارتماق بولار كۆز يېشى بىلەن
قولدىكى قۇرۇپ كەتكەن گۈلى...

سالام ياردن ئايرىلغانلار !

مەن مۇھەببەتنىڭ تەنھا شائىرى،
كەلدىم بۇ دۇنياغا
جۇدالىقنى كۈيلىگىلى.

2008 - يىلى 21 - ماي. خوتەن

ئەمدى چاقنىماس يۇلتۇزلار زىنھار

ئاخشامقى يۇلتۇزلار يانغان چاراقلاپ،
ئاخشامقى يۇلتۇزلار نۇرلۇق، شادىمان
چاراقلاپ يانغان ئاشۇ يۇلتۇزلار...

كۆزۈڭدە ئۇچقۇنلار، لېۋىڭدە تىترەك،
چاچلىرىڭ يەلكەمدە ئاققان يېيىلىپ
بارمىقىڭ بارماقلىرىمدا كىشىگەن ئاتتەك...

قاۋاشقا باشلىسا دەسلەپكى ئىتلار
تارقاشقا باشلىغان قىزغۇچ بۇلۇتلار
بالىلار يىغلاۋاتقان ئاھ، بەختىيار
سەن كۈلگەن
سەن كۈلگەن سۆيۈپ تۇرۇپ مېنى زار - زار...

ئەمدى سەن يوق، چاقنىماس ئەمدى
ئەمدى چاقنىماس يۇلتۇزلار زىنھار!

2008 - يىلى 21 - ماي. خوتەن

ئىشك چەككۈچىگە

كۈلۈمسىرەپ ئولتۇرغان بولسام
دېگىن: خۇشاللىققا چۆمگەن ئۇ پەۋەس.
ئەجەبلەنمە، سېنى كۈتكەنمەن
سېنى كۈتكەنمەن، باشقىنى ئەمەس.

يىغلاپ ئولتۇرغان بولسام مەن ئەگەر
دېگىن: ئۇنىڭ دەرى گۈزەل نەقەدەر؟
ئەجەبلەنمە، مېنىڭ بۇ دەردىم
سېنىڭ كېلىشىڭدىن ئالغان خۇش خەۋەر.

يوشۇرما قولۇڭدىكى پىچاقنى
يوشۇرما كۆزۈڭدىكى غەزەپ - نەپرەتنى.
ئېھ، مەن كۈتكەنمەن، كۈتكەنمەن ئۇزاق
بۇ مۇھەببەتنى!

2008 - يىلى 22 - ماي. خوتەن

تۇرمۇشۇم

بىر نەچچە ئايال قەلبىدىن چىقىپ كەتتى
قۇياش ئۇلارغا
مېنىڭ ئۆيۈمنى كۆرسەتتى.
ئۇلار ماڭا ئالغاچ كېلىپتۇ
قەھرىمنى باسىدىغان ئاچچىق موخۇر كا.

قەيەرگە بارىمەن شېئىر يېزىپ،
نام - ئاتاق گۇياكى قاراڭغۇ تۈرمە.
لايىقتۇر ماڭا
كۈن نۇرى ئۆتۈشۈپ تۇرىدىغان كەپە.
بىركىم ئىسمىمنى چاقىرسا
قارىماس ئارقىسىغا بىرنەچچە ئادەم.
ياشسام ھېچكىمگە كۈشەندە بولماسىمەن،
كۆزۈمنى قاغا چوقۇماس ئۆلسەم...

2008 - يىلى 22 - ماي. خوتەن

مەندىن ساڭا...

مەندىن ساڭا كېتىۋاتقنى قان
تېنىمگە ياتىمغان بەھەيۋەت جان.
يۇلتۇز شولىسىدا پارە - پارە
قۇم دانىسىدىكى تەكلىماكان.
بەزىدە يىغلاپ، بەزىدە كۈلۈپ
ئىشقىنى كۈيلىگەن شاللاق شېئىرلار.
مۈكچىيىپ ئولتۇرغان قېرى تاغ
قارنى يېرىلغان ئۆكتەم ئىتىزدار.
كۈلكىلىرىمدە ئاپتاپ پارلىماس
كۆز ياشلىرىمدا دەريا لەڭ ئۇرماس.
مەندىن ساڭا كېتىۋاتقنى باھار ئەمەس،
پەسىل مارجانلىرى بويىنۇمدا تۇرماس.
سەن بەخشى ئەتكەن بۇ ھاياتىمدا
مەن يوقمەن ئاھ، بىر لەھزە زىنھار.
سۆيۈپ قۇل بولغان شۇ كۈندىن باشلاپ
تىزىلغان ئۆلۈملەر قاتار - قاتار...

مەندىن ساڭا كېتىۋاتقنى مەن
يوق لېكىن مەندە
سەندىن بۆلەك ھېچنىمە!

2008 - يىلى 27 - ماي. خوتەن

بىر قىزغا نەزمە

ھېچقاچان قۇياشمۇ بۇنداق قىزارماس
قىزارساڭ گۈللەرمۇ تۇرار چېچىپ قان.
تۆكۈلسە تېنىڭنىڭ يوپۇرماقلىرى
باھارغا لىق تولار قۇچقىم شۇئان.

كۆڭلۈمدە بىر تاش بار قارا، قاپقارا
قارا تاش كۆڭلۈمنىڭ ئەينىكى گويا.
ئەينەكتە تۇرسەن بىرلا سەن كۈلۈپ
سانسىز گۈل ئېچىلىپ تۇرغاندەك تەڭلا.

ئېھ، يوچۇن بىز ئۈچۈن سۆيۈشمىگەنلەر
يامغۇردا قالغاندەك يالڭاچ تېرەك.
ئېچىلىپ قالغاندەك ئەخلەتخانىدا
سۆيگۈگە لىق تولغان تاشلاندىق يۈرەك.

كەل يەنە بىر قېتىم ئايرىلايلى بىز
قاپلىسۇن ئالەمنى تەمبۇر ناۋاسى.
ئۇچرىشىش قىشتىكى ئىسسىق يۇرتقاندۇر،
ئايرىلىش يازدىكى باغنىڭ ھاۋاسى!

2008 - يىلى 28 - ماي. خوتەن

جان ئانا...

1

تېلېفونۇم تۇرمايدۇ سايراپ
ماڭا ھېچكىم بەرمەيدۇ يىغلاپ .
تۇپراق كۆيەر ماڭغان يولۇمدا
مەجنۇنئالەدەك قىزنىڭ چاچلىرى
يەلپۈنمەيدۇ ئوڭ ۋە سولۇمدا .
قارىدىم مەن قۇياشقا ھەركۈن
بىلەلمىدىم قانداق كۈلۈشنى .
ئاشق بولدۇم ، يوقتۇر مەشۇقۇم
چۈشەنمىدىم يالغۇز ئۆلۈشنى .
ھەممە يەردە نامم قەلەندەر
ئەينەك چاققان بارماقلىرىم قان .
لەۋلىرىمدە بىر دەريا ئاقار
چاڭقاپ - چاڭقاپ نالە قىلار جان .
قۇرۇپ كەتتىم تەكلىماكاندەك
جان ئانا...

2

يېتىم دەرەخ كەچكۈزدە يېتىم
باھار كەلسە ياپراقلىرى بار .

ماشىنىلار كەتسە ئالدىراش
 بىكەت يەنە ئۆز پىتى قالار.
 ئىگىز ئۆيلەر مېنى يەيدىكەن
 ئەينەكلىرى سۈزۈك، يالىڭاچ.
 مېنى ھىچكىم ئۆلتۈرمەيدىكەن
 كوچىلاردا بولسىمۇ قاچ - قاچ!
 قامچىسى يوق ھارۋىكەش ئەمەس
 خۇرجۇنى يوق ئەمەس قەلەندەر.
 ئىكەن ئىشقى مەنزىلى ئۇزاق
 تاپىنىمدىن بېشىغا قەدەر.
 يالغۇز قالدىم بۇ يولدا جانىدەك
 جان ئانا!...

3

خىيالىمدا قىزنىڭ ئۆلۈمى
 جەسەدلەردىن ئاشتىم داۋانلار.
 ئەتىرگۈللەر كارۋاتقا چىقتى
 دېرىزىنى چاقتى بورانلار.
 پىچاق بىلەن سۆڭەكتەك يېقىن
 ئىككى يۇلتۇز چاقىندى ئۇزاق.
 تاشتەك قاتتى سايىنىڭ نالىسى
 تورغايلارنىڭ ئۈندە بىراق.
 قىرىپ كەتتىڭ، دېدى توغراقلار
 قاغىلارمۇ دېدى: ئۆلۈپ كەت.
 دېدى قۇياش: كۈل قىلار ئاخىر
 سېنى ئاشۇ ئوتلۇق مۇھەببەت!...
 چارچاپ كەتتىم ۋەتەننى سۆيۈپ

قۇچىقىڭغا ئالغىن بېشىمنى.
كېپەندەك ئاق ياغلىقنىڭ بىلەن
سۇرتۇپ قويغىن دەردلىك يېشىمنى.

جان ئانا!...

2008 - يىلى 28 - ماي خوتەن

شېئىرلىرىم سۆزلىسۇن

ئەمدى يەنە نېمە دەيمەن،
ئەگەر يەنە سۆز كېرەك بولسا
شېئىرلىرىم سۆزلىسۇن

شېئىرلىرىم...

...

سۇ ئوتنىڭ يېنىدا
يورۇقلۇق ئادەمنىڭ قېنىدا
قاراڭغۇلۇق ئادەمنىڭ جېنىدا.
دۇنيا

قەلەندەرنىڭ خۇرجۇنىدا.
كارۋانلار يىڭىنە قۇلىقىدىن ئۆتۈپ
زاھانلار بارخانلاردىن كۆچۈپ
چۆل قۇم دەرۋازىسىنى ئاچقاندا .
تۆگىلەر ۋە ئېشەكلەر
تىرىكلەر ۋە جەسەتلەر
غايىب بولغان ئۆلۈم
ۋە كۆرۈم
قورقۇپ كەتكەن جىنلار، ئەرۋاھلار
پىتراپ قاقچاندا

ھاياجانلىنىپ قوللىرىغا قەدەھ ئالغان شېئىرلىرىم...

سەن يوق
بولساڭ ئاشىق بولماس ئىدىم مەن ساڭا
جان مەشۇقۇم...

سەن يوق
بولساڭ ئۆلۈپ بېرەر ئىدىم مەن ساڭا
جان مەشۇقۇم...
ئاشكارا ئاسمان

قوھۇش نەينى پۈۋلىگەن شامال،
ئوۋچى بىلەن قەلەندەر
ئىپار تېغىدا ئۇچراتقان ئايال...
سەن ئەمەس،

ئەگەر سەن بولساڭ
تاغنى تالقان قىلار ئىدىم مەن
ياكى بىر ئۆمۈر
تاغنى ماكان قىلار ئىدىم مەن،
جان مەشۇقۇم...

سەن يوق!

ئۆتۈنەي دۇنيا
پېشىمگە ئېسىلما

مەن ئۆلەر بولىدۇم،
ئەي ھازىردا ئاياللار
كېيىنمىنى ياغلىق قىلىپ ئارتماڭلار.
جىنازىمنى ئېپ ماڭغاندا دوستلىرىم
ئۆلۈمۈمنى قوشاق قىلىپ قاتماڭلار.

قەبرىستانلىققا يېتىپ بارغۇچە
ئانام چېقىپ ئىچ - باغرىنى يارغۇچە
بىردەم توختاڭلار .
ئۆتۈنەي ئەي قېرىنداشلىرىم
يەتتە كەتمەن توپىنى
ساتماڭلار...

مەن ھەققىدە سوئال قويسا ئاخۇنۇم
ھېچكىم گەپ قىلمىسۇن
شېئىرلىرىم سۆزلىسۇن!

2008 - يىلى 30 - ماي . خوتەن

ھەر كۈنى شۇنداق

خىيالىم مۇزلاپ قالغان؛
جۇت - شۇبرغان
قىش - زېمىستان...

قولۇم قولۇمنىڭ ئۈستىدە
پۇتۇم پۇتۇمنىڭ ئۈستىدە
جىمجىت
ئۆلۈپ قالغان...

كۆڭلۈم قۇيقۇرۇق
ھېچكىم يوق

يېقىن ئەڭ يىراق
يىراقتا
خىرە يانار بىر چىراغ

بۈگۈن
ئاخىرقى كۈن،
ھەر كۈنى شۇنداق
ھەر بەندە ئۈچۈن.

2008 - يىلى 30 - ماي. خوتەن

دېرىزىدىن كىرگەن شامال

خاتىرەمنى ۋاراقلاپ شېئىر ئوقۇيدۇ
دېرىزىدىن كىرگەن شامال

ئۇنىڭ ئۆكسۈپ يىغلىشى
يۇمشاق قوللىرىدا چاچلىرىمنى سىلىشى
نەلەردىندۇر ئەكىلىپ ياستۇقۇم يېنىغا تاشلاپ قويغان
بىر تال يوپۇرماق
پارە - پارە بولغان يالغۇزلۇقۇمغا
سالدىۇ ياماق

كەلگەنلەر ئۆزى كەلدى
كەتكەنلەرگە نە ھاجەتتۇر خوش دېمەك؟
ئېچىلسا گۈلدۈر،
ئېچىلمىسا
يۈرەك يەنە يۈرەك!

دېرىزىدىن كىرگەن شامال
بەلكىم ئايال.
ئۆزى كەلدى
ئۆزى كېتىدۇ

نېمانچە شوخ گۈلدىكى قىلىق؟

نېمانچە قىزىل ،
نېمانچە شوخ گۈلدىكى قىلىق؟
گويىا
تەڭ يىقىلغاندەك تۈمەننىڭ ئىنسان
تەڭلا ئېتىلىپ تۈمەننىڭ مىلىتىق .
چىچىلىپ قان
چىقىپ جان
پەلەككە يېتىپ نالە ۋە پىغان
قاپلىغاندەك ئارقىدىنلا چەكسىز جىمجىتلىق!...

نېمانچە قىزىل
ئاسماندىكى ناخشا ئېيتىۋاتقان قۇياش؟!

2008 - يىلى 2 - ئىيۇن . خوتەن

دادا، سىزنى چۈشۈمدە كۆردۈم

دادا، سىزنى چۈشۈمدە كۆردۈم،
كەتمەن چېپىۋاتقان ھالىتىڭىزگە قاراپ
يەر ۋە ئادەمنىڭ بىر - بىرىگە بولغان مۇھەببىتى ۋە
ئۆچمەنلىكنىڭ پەيزىنى سۈردۈم.

سىز جىمجىت ياتقان يەرنىڭ باغرىنى تىلغاپ
رەھىمسىز لەرچە چاناپ
قارا تەرگە چۆمۈلۈپ
ئۆزىڭىزنىڭ ئاجىزلىقىنى بىلدۈرۈپ قويدىڭىز.

قۇياشقا ئارقىڭىزنى قىلىپ
ھەقىقەتنى كۆرمەس بولۇۋالدىڭىز.

يەرنى تىللىغاچ
نان يېيىش ئۈچۈن
ئېتىز قىردىكى بىر تۈپ تېرەكنىڭ يېنىغا ماڭدىڭىز.
ناننى يەپ بولۇپ
سىزگە زۇلۇم سالغان كەتمەننى تىللاپ تۇرۇپ
ئۇنى بېشىڭىزغا قويۇپ ئۇخلاپ قالدىڭىز...

دادا

ھازىر سىياسەت ياخشى.

ئېتىزلاردا ئېشەك ئوردا
تىراكتورلار ھاڭرايدۇ.
ھەممە ئادەمنىڭ قورسقى توق
كىيىمى پۈتۈن،
پارتىيەنىڭ شەنىگە مەدھىيىلەر ياڭرايدۇ.

يۇلتۇز ساناپ تۈنلەردە
ھېچكىم خاماندا ياتمايدۇ.
خامان ئالغاندا «لاي - لاي...» دەپ
ناخشا ئېيتمايدۇ.

سىز يەرنى تىللاپ تۇرۇپ
كۆزىڭىزگە سۈرەتتىڭىز،
ھازىر ئادەملەر توپىدىن قاچىدىغان بولۇپ كەتتى.
يەرنى ئانا! دەپ تۇرۇپ،
ئۇنىڭ باغرىدىن يىراقلاپ كەتتى.

دادا!...

2008 - يىلى 6 - ئىيۇن. خوتەن

شۇ قەدەر تەنھامەن...

ئەي قۇچقاچ
تەقدىم قىلاي ئاسماننى ساڭا.

ئۆستەڭ بويىدا تۇرغان سۆڭەتلەر
تەقدىم قىلاي سىلەرگە
ئۆستەڭدىكى بارلىق سۇلارنى

تاغلار ئورنىدا جىم تۇرسۇن
چۈنكى
تەقدىم قىلىدىم ئۇلارغا مەن سۈكۈتنى

شۇ قەدەر تەنھامەن، شۇ قەدەر غېرىب
ئادەملەر ئارىسىدا.
تەنھا ئەمەسمەن، مېڭمەن، مىليونمەن
تەنھا قالغاندا...

ۋادەرىخا ،
ئېھ، خۇدا...
تەنھالىق يارىشار پەقەتلا ساڭا!

2008 - يىلى 7 - ئىيۇن. خوتەن

چالغىن دۇتارىڭنى، قۇشلار سايرىسۇن

چالغىن دۇتارىڭنى، قۇشلار سايرىسۇن
يۈرىڭىدىكى يېشىل شاخلاردا.
شوخ جانانلار شاراب ئوتلىسۇن
قەلبىڭدىكى ئاياغلاردا.

قىزىل گۈلنى قىزىل قىلغان كىم
ئەمەسمۇ ھىجرانكار بۇلبۇلنىڭ قېنى؟
ئىشقىنى مەڭگۈلۈككە ئىگە قىلغان كىم،
ئەمەسمۇ ئۆلۈپ تۈگمەس ئاشىقنىڭ جېنى؟!...

ئىزدەپ يارىنى ئىشكىتىن چىقسا
چۆللەردە كىرىپكىنى ھاسا قىلماس كىم؟
چالغىن دۇتارىڭنى، يارىنى تاپسا
سېنىڭ دۇتارىڭنى ئاڭلىماس ھېچكىم!

2008 - يىلى 8 - ئىيۇن. خوتەن

ئاستا، ئاستا...

ئاستا، ئاستا

كۆزۈڭ نۇرى يورۇتتى مېنى
قاراڭغۇلۇق كەتتى يىراقلاپ.
ئاجىتى قايناق ئىستەكلىرىمنى
بارماقلىرىڭ مېنى ۋاراقلاپ.
ئات كىشىنىدى، خوراز چىلىدى
ۋۇجۇدۇمنىڭ چوڭقۇرلىرىدا.
شاراب ئىچىپ قىزاردى تاڭمۇ
مۇھەببەتنىڭ ئاپقۇرلىرىدا...

ئاستا، ئاستا

تېنىڭ ئالتۇن تۆگىگە ئوخشاش
قوڭغۇراقلار كەتتى جىرىڭلاپ.
ئەتىراپىڭدا كۈلۈمسىرىدى
چېھرىڭدىكى يېگانە ئاپتاپ.
قۇم دەرۋىشىنىڭ تونى ئەمەسمۇ،
بوران ئۇنىڭ ئالدىغا ئۇنى.
كۆكسۇڭىدىكى بارخان - بارخان، ئاھ
بېشىم قويۇپ ياتسام ھەركۈنى...
توساتتىلا سەن يوق ياكى مەن،
يېگانىمەن تەڭرىگە قەدەر.

تەقدىم قىلماق بولسام ساڭا جان
ئۆزۈڭ كېلىپ سال ماڭا خەنجەر!

ئاستا، ئاستا
ئۇچۇپ كېتەر قۇشلار يىراققا
توزۇپ كېتەر گۈللەر ئېچىلىپ
ئۆلۈپ كېتەر ئادەملەر بىر - بىر...
ناخشىلارمۇ قالار كوچىدا
قالار ئاسمان يىڭنە ئۇچىدا
قالار ماڭا ماكان بوپ پەقەت
ئۆزۈم يازغان ھەسرەتلىك شېئىر...

ئاستا، ئاستا
سېنى سۆيۈپ بولمەن ساراڭ!...

2008 - يىل 10 - ئىيۇن. خوتەن

ئوغلۇم ماڭا قىلدى تېلېفون

ئوغلۇم ماڭا قىلدى تېلېفون:
- ۋەي، سەن نەدە؟
ئۆگىتىپ قوي دۇتار چېلىشنى،
نەدە
دۇتاردىكى باش پەدە؟!

تورۇق ئېتى قوزۇقتا ئىكەن
مىسران قىلىچى يېنىدا ئىكەن
مىياۋ - مىياۋ مۇشۇكى كۈلۈڭدا ئىكەن
كاپ - كاپ كۈچۈكى بۇلۇڭدا ئىكەن ...
چىن تۆمۈر باتۇر
باتۇرلارنىڭ باتۇرى ئىكەن.
مېنى شۇنداق باتۇر بول دەيسەن
نېمىشقا ماڭا
مىسران قىلىچ، تورۇق ئات
مىياۋ - مىياۋ مۇشۇكى، كاپ - كاپ كۈچۈكى
ئېلىپ بەرمەيسەن؟!

ۋەي!
مەكتەپتىكى بالىلار
قېچىش ئۈچۈن مەكتەپتىن

مەشق قىلار يۈگۈرەشنى ...

قېچىۋېرىپ ئايغىمىنىڭ چەمى تېشىلدى
مۇئەللىم تۇتۇۋالدى.

قاچماي دېسەم مەختۇمسۇلانى
يەتتە باشلىق يالماۋۇز ئۆڭكۈرىگە سولتالدى.
چىن تۆمۈردەك باتۇر بول دەيسەن،
نىچۇن ماڭا تورۇق ئات
كاپ - كاپ كۈچۈك ئېلىپ بەرمەيسەن؟!...

دېدىم ئوغلۇمغا:

- كۆڭلۈڭنى بۇزما،

- ئېلىپ بېرەي ۋېلسىپىت!

2008 - يىلى 10 - ئىيۇن. خوتەن

ھەر جايدىن كەلدىم

مەن ھەر جايدىن كەلدىم
قۇمدىن بىر چىمدىم، توپىدىن بىر سىقىم
ھاۋادىن بىر نەپەس ئەكەلدىم.
دەرەخلەردىن سوراپ
يامغۇر تامچىلىرىنى بىر مۇ بىر ساناپ
بارلىق ئېرىق - ئۆستەڭلەرنى بىر - بىرىگە باشلاپ
سېنىڭ يېنىڭغا ئەكەلدىم.
پەسىللەرنىڭ نەۋباھارنى
قۇشلارنىڭ مۇڭلۇق زارىنى
ئىيۇندىكى چىڭقى چۈشتە ھۆسنىگە تولۇپ تۇرغان
بۇغدايزارلىقنىڭ
چىكەتكىلەرنىڭ مۇھەببەتلىك كۈيلىرىدىن مەست
بولۇپ

دېھقاننى كۈتۈۋاتقان ئىنتىزارنى
سېنىڭ يېنىڭغا ئەكەلدىم.

تاغلار بىر ياندا قالدى،
باغلار تاملاردىن بوينىنى سوزۇپ
ئارماندا قالدى.

ئاپپاق بۇلۇتلاردىن بىر ۋاراق
شاماللاردىن مەيىن تارغاق

چۆل ئۇستخانلىرىدىن ياراق
دېڭىزلاردىن ئۇنچە
ئاپتاپلاردىن تۈگۈپ بىر غۇنچە
سېنىڭ يېنىڭغا ئەكەلدىم.

ئۆلۈمۈم گۈلىنىڭ توزۇشىغا ئوخشىمايدۇ
ھاياتىم ھېچبىر مۇقامدا توختىمايدۇ
ئىچىمدە مەن يالىڭاچ
ئىچىمدە مەن ياپىياش...
ئىچىمدە ئۆيۈم،
ئۆيۈمدە بىر ئۆي بار
ئۆيىنىڭ ئالدىدا تۇرىمەن توۋلاپ؛
مۇھەببەت سىم - سىم ئىشكىنى ئاچ
مۇھەببەت سىم - سىم ئىشكىنى ئاچ...
مۇھەببەت ئاچىدۇ ھەممە ئىشكىنى،
قىلىپ ئۇ شاھلارنى قەلەندەر
كىيىۋىرىدۇ قۇللارغا تاج.
ۋادەرخ،

مەن يالغۇز ئۆيۈمدە بولسەن ھەيران
شاھلار ۋە قۇللارغا قاراپ ئائىلاج!

شاھلارنى ۋە قۇللارنى باغلاپ
سېنىڭ يېنىڭغا ئەكەلدىم!

2008 - يىلى 12 - ئىيۇن. خوتەن

چىچىك چۇۋۇق ، كۆزۈڭ ياش

ئۆلۈك ئاتتەك ئېغىر
قارا ئاشتەك قاتتىق .
چىچىك چۇۋۇق ، كۆزۈڭ ياش
يىغلىدىڭ ئاچچىق ...

مەن كېتىش ئۈچۈن كەلگەن
جۇدالىشىش ئۈچۈن سۆيگەن .
چالغان بۇ كۈينى
جىمجىتلىق ئۈچۈن .

كۆز يېشىڭغا ئىشىنىمەن
قايغۇڭغا ئىشەنمەيمەن ...
بىر تال تۈگمەمنى ئېلىپ قال ،
تۈگمىنىڭ تۆت تۆشۈكىدىن
بىر يىغىنىنى تۆت قېتىمدىن ئۆتكۈزۈپ
يۈرىكىڭگە سال
مەن ئۆلمەن دەرھال
سەن سېغىنىش ئازابىدىن قۇتۇلسەن !

2008 - يىلى 13 - ئىيۇن . خوتەن

مەن بۇ شېئىرىمنى سەن ئۈچۈن يازدىم

مەن بۇ شېئىرىمنى سەن ئۈچۈن يازدىم،
شېئىردىكى ئوتلۇق مۇھەببەت
جىمجىت قەلبىڭنى ئىللىتسۇن دېدىم!

سەن بۇ شېئىرىمنى ئوقۇۋاتقاندا
يۈرىكىڭ كەتسە ئويناپ
بىلگىن، تۇرغانمەن سېنى قۇچاقلاپ.
شېرىن تۇيغۇلار چىرمىسا سېنى
بىلگىن، چاچلىرىڭنى تۇرغانمەن سىلاپ.

مەن بۇ شېئىرىمنى سەن ئۈچۈن يازدىم
ئوقۇپلا ئۇنتۇپ كەت.
بەلكىم مۇشۇ شېئىر بىلەن تەڭ
ئاخىرلىشىدۇ مۇھەببەت.
بەلكىم

...

2008 - يىلى 13 - ئىيۇن. خوتەن

شېئرنىڭ ئارقىسىدا...

نازلار ئەركىلەپ ئارتىلدى تامدىن،
كۆڭلىكى يىرتىلدى نازۇك كۆڭۈلنىڭ.
ئاڭلىدى كېيىنەكلەر يىغلاپ ئولتۇرۇپ
مۇڭلۇق ناخشىسىنى تۈزۈغان گۈلنىڭ.
تاردەك تىترىدى قىل قان تومۇرى
بۇزۇلدى چۈشلەرنىڭ ئارقا مېڭىسى.
ئاغرىتىپ، ئاغرىتماي، ياماپ يىپ سالماي
كىمنى پۈتۈن قىلدى تەقدىر يىڭىنىسى؟
قۇرتلار لۆمۈلدەپ تەن ئازگىلىدا
يۈرەكنى ھايانغا قىلدى مۇپتىلا.
چىپىپ ئارغىماقتەك قىران بارماقلار
قىلدى سازەندىنى يارغا جان پىدا...
بىنالار ئورنىدىن تۇرۇۋالغۇچە
قېچىپ كەتكۈچە قاتىل ماشىنا،
قىزنىڭ ئالمىسى
ئۇزۇلۇپ چۈشكىچە شاختىن بىردىنلا...
قويلار تەلپۈنۈپ ئەرشتىكى يايلاققا
بارغۇچە سېغىنىپ بۆرە ئالدىغا،
كۆڭۈل كۆڭۈلدىن سۇ ئىچىش ئۈچۈن
ئۆتكىچە ئوغرىدەك تامنىڭ دالدىغا...
چۈشۈپ مەن ئاسمانغا ئاتقان پىچاقلار

قانغا بويغۇچە باش - كۆزۈمنى،
چىقىرىپ ئادەم ئىزدەش ئېلانى
تامغا چاپلىغۇچە غەمكىن يۈزۈمنى...
چەكسىز سېغىنىش ھەم ھەسرەت ئىلكىدە
سايدىكى ئاپئاق تاشلار بولغۇچە قارا،
چاقىرغان ئاۋازىم تىك قىيالاردىن
قايتقۇچە يېنىمغا بوپ ئەكىس سادا...
مەن بۇ شېئىرنى يېزىپ تۈگەتتىم،
كەلدى دېرىزەمنىڭ ئالدىغا ئاسمان.
يەر ئورنىدىن تۇردى چۆچۈپ ئويغىنىپ،
تەڭرى
قۇچاقلدى مېنى شۇنچە مېھرىبان!

2008 - يىلى 14 - ئىيۇن. خوتەن

سەھەردىكى ھال

ئەتراپلىق تولدى يورۇققا
تولدى كۆڭلۈم خۇشلۇققا.
ھاۋا - ئايال
تاشلىدىم ئۆزۈمنى مەۋھۇم يوقلۇققا.

يالغۇزلۇق تارقاپ كەتتى شامالدا
ئەسلىمە خىرەلەشتى تۇتۇندەك
بۇرچ - سۆيىمەك ياكى جاننى بەرمەك
بۇيۇكلۇك تېغىدىن سىيرىلدى يۈرەك

ياشاشنى تاللىدىم

جان تەندىكى پىنھان گۆھەردۇر
قېزىپ چىققا نىيەت قىلدىم.
ئۆلۈم دۇنيانىڭ چىرىغىدۇر
شۇ چىراغنىڭ يورۇقىدا شېئىر يېزىشنى ئويلىدىم.

2008 - يىلى 16 - ئىيۇن. خوتەن

بىر تۈپ دەرەخ

تىرەك بولغىن يا بىر تۈپ جىگدە
بولغىن قارىغاي
چۆللەردىكى توغراق بول ھەتتا
بىر تۈپ دەرەخسەن...

قۇياش سېنى بېقىپ چوڭ قىلدى
بۇلۇتلار ئېمىتتى
شامالار تاراپ قويدى چاچلىرىڭنى
شاخلىرىڭغا قونۇپ
ناخشا ئېيتىپ بەردى قۇشقاچلار

يۈگۈرگۈڭ كەلسە بالىلاردەك
ئۇچقۇڭ كەلسە قۇشلاردەك
قۇرۇپ كەت
قۇرۇپ كەت پەقەت!

سۆزۈمگە ئىشەن؛
بىر تۈپ دەرەخسەن!

2008 - يىلى 16 - ئىيۇن. خوتەن

توقۇم - توقۇم كىتابلار

توقۇم - توقۇم كىتابلارنى ئوقۇپ چىقىم

يەنە

توقۇم - توقۇم كىتابلار...

قۇياشقا تىكىلىپ قارىغىلى بولمىغاندەك

تىكىلىپ قارىغىلى بولمايدىغان ئاتام

دېگەن ماڭا: مەن ئۆلسەم

ئۆزۈم تىكىپ ئۆستۈرگەن تېرەك

بولسۇن مېنىڭ جىنازام...

مەن ئوقۇغان توقۇم - توقۇم كىتابلاردا

بۇنداق جۈملە يوق.

مەن ئامراق ئاپئاق كىتابقا

بۇ كىتابتا

خۇدانىڭ دۇنيا ۋە كائىناتنى ياراتقاندىكى

سىر، ھېكمەتلىرى بار.

2008 - يىلى 16 - ئىيۇن. خوتەن

قوشنام

مېنىڭ قوشنام ئايال
مېنىڭ قوشنام ئەتىرگۈل
مېنىڭ قوشنام ئۆمۈچۈك
مېنىڭ قوشنام چۈمۈلە...
ئارىمىزدا بار بىرلا تام،
ئۇ تامنىڭ ئۇ تەرىپىدە
مەن بۇ تەرىپىدە.

ئۇ مېنى ئىشقا بۇيرۇيدۇ
مەلىكە
زەڭگى قۇلنى ئىشقا بۇيرۇغاندەك.
ئۇ مېنى تېپىشماق تاپقىلى سالدۇ
ئۇ مېنى
ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىدىكى بارسا كەلمەس يولغا
ئەۋەتىدۇ

ئۇنىڭ جاھاننەما ئەينىكىدە
مېنىڭ ھەممە ئىشلىرىم كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ...

ئېھ، مەن خۇشال قۇل بولغىنىمغا،
قۇل بولغاندەك خاقان
ساھىبجامال ئايالغا.

مەن شاھلىق لىباسىنى كىيىپ، ئالتۇن تەختىدە
ئولتۇرۇپ
ئەمىر - لەشكەرلىرىمنى يۈكۈندۈرۈپ، بارلىق خالايقنى
باش ئۇرغۇزۇپ

قوشنامغا ئېيتىرام بىلدۈرمەن:

ياشغايلا

ياشغايلا

تۈمەن مىڭ يىل ياشغايلا!!...

- ئىھى، ئىھى...

قوشنام ئېيتىرامىمنى قوبۇل قىلدۇ
تامىنىڭ ئۇ تەرىپىدە.

2008 - يىلى 18 - ئىيۇن. خوتەن

18 - ئىيۇن چۈشتىن كېيىن

18 - ئىيۇن چۈشتىن كېيىن يورۇڭقاش دەرياسى بويىدا
بىر قىز ياتار يالغان ئۇخلاپ
لەۋلىرى سۆيۈشۈمنى كۈتەر ئۆركەشلەپ...

ئەپسۇس، ھېچنېمە يوق
سەدىقە بىرەلمەيمەن.

پۈتكۈل قەلبىمنى ئاختۇرۇپمۇ
ئۇنى سۆيگۈدەك ھېچبىر سەۋەب تاپالمايمەن.
ئۇ: ماڭا بىر ئۆمۈر ھەمراھ بولۇڭ، دەيدۇ،
لېكىن

مەن بىر ئۆمۈر ياشىيالمايمەن!

قۇياش غەربى ئۇپۇققا قىيىدايدى
ئۇ كۆزلىرىنى قىيا ئاچتى
ئۆركۈپ كەتكەن بىر توپ كىيىكلەر قاراقۇرۇم تاغلىرى
تەرەپكە قاچتى
ئۇنىڭ نازلىق ئىڭرىغان ئاۋازىنى ئېلىپ كەتتى
دولقۇنلار

تەكلىماكانغا...

كەچۈر، مەن بىر سەيياھ

ماڭغىنىم جەننەت يولىدۇر،
مەنزىلىم بەلكىم دوزاخ.
ياتقان يېرىم ئۆيۈمدۇر،
ماكانىم يوق ئورنۇمدىن تۇرسام.
قۇچاقلىسام ئالەم مېنىڭ،
ھېچنەرسەم يوق بۇ ئىشقتىن ئويغانسام...
قانداق كەلگەن بولسام شۇنداق كېتىمەن!

2008 - يىلى 19 - ئىيۇن. خوتەن

قۇيۇنتاز

1

مەن بولۇپ قالسەن گاهى مەن بولماي
 قۇم پوتام، قۇم دويپام... مەن بىر قۇيۇنتاز.
 قارغىغان بولۇشى مۇمكىن مەلىكە
 قەدىمكى زاماندا بولۇپ ئېھ، ماڭا
 ئاشىق - بىقارار؛
 قوناقلقتا قوناق قۇيۇنتاز،
 بۇغدايلىقتا باشاق قۇيۇنتاز.
 يۈزنى يۇمىغان دەرياغا بېرىپ
 بۆكىنى چۆلدەكى يۇلغۇنغا بېرىپ
 كونا تام تۆشۈكى ئىچىگە كىرىپ
 سالغان تاز بېشىغا ياماق، قۇيۇنتاز.
 ئىچىڭدىن قاينىغان قانداق قۇيۇن ئۇ،
 تولغىنىپ زارلىغان قانداق ئويۇن ئۇ؟
 چۆلدەكى تۈگمەس تۈگىنى كۆرۈپ
 مۇقامنى نەمۇ نە يېتىلەپ يۈرۈپ
 گاھىدا تىرىلىپ، گاھىدا ئۆلۈپ
 قوشاققا قوشۇلغان ئوماق قۇيۇنتاز...

بىر تۇپراق ئۈستىدە بىر ئاسمان بولۇر
 بىر خەلق ئۈستىدە بىر پەرمان بولۇر
 بىر قەلب ئىچىدە بىر ئارمان بولۇر.
 ئەگەر بىر بولمىسا، ئۇ ئىككى بولسا
 ئەردە نە ئىمان بولۇر، ئەلدە نە سۇلتان بولۇر؟...
 قىرى جىن تېلىقپ قالدى گۈگۈمدا
 رەڭلەندى مۇھەببەت شەھۋەت دېغدا.
 كۆڭۈلگە كىرگۈدەك بىر يول قالمدى،
 شورىلار كۆپەيدى يارىنىڭ بېغدا.
 قۇياشقا ئوت يەتمەس، دەريالارغا سۇ،
 تۇپراقنى كۆيدۈردى يامغۇر تامچىسى.
 تۈزۈدى كىرلىكتەك ئاپئاق قانسىراپ
 قىلچىنىڭ بېسىدا جاننىڭ غۇنچىسى.
 مەن يەنە ئالەمدىن سورايمەن نېمە
 ئۆزۈمدە باشلىنىپ، ئۆزۈمدە تۈگەپ؟
 جىنلىرىم كېلىڭلار، ئاڭلاڭلار قوشاق
 ئاھ، يېتىم ئوغلاقتەك يۈرمەي تەمتىرەپ؛
 ئاسمانغا تاقاشقان خادا قۇيۇنتاز،
 قوشقىلىق ھەممىگە يادا قۇيۇنتاز.
 جىنلىرىڭ قىزلارغا تارغاق قۇيۇنتاز
 تاز بېشىڭ تارغاققا ئامراق قۇيۇنتاز.
 بارغىلى يېرى يوق، كەلگەن يېرى ھەم
 گاھ غەمىسىز ئەجەل ھەم گاھ سەرسان ئەجەم
 گاھ غېرىب دىۋانە، يۈرگەن بىگانە
 ئەگەشكەن كەينىدىن سانسىز شاھ سەنەم،

گاھ يۈرگەن مەشرەپتەك توۋلاپ پىغاندا
چۆل - سايلار دەپتىرى، گىياھلار قەلەم ،
كۆڭلى تۈز، پۇت - قولى مايماق قۇيۇنتاز...
قۇيۇنتاز، قۇيۇنتاز، بىللە كېتەيلى
جاندىكى جانانە - جانغا يېتەيلى
قۇمغا قۇم، توپغا توپا سېپەيلى
سەن سېنى، مەن مېنى باغ - باغ ئېتەيلى...
توختا قۇيۇنتاز، توختا قۇيۇنتاز
توختا قۇيۇنتاز، توختا قۇيۇنتاز!

2008 - يىلى 20 - ئىيۇن. خوتەن

مۇھەببەتنىڭ دوزىخدا ئۆچۈپ قالماس ئوت

يارى جاندىن چىقىپ كەتسە يالغۇز ئۆلمەس كىم،
دۇتار چالغان كىمكىن باغدا مەستخۇش، مۇلايم؟
بەر مەسمۇ ھە، تاشقا سادا، تۇپراققا ناۋا
قارغۇغا ھاسا بەرگەن قادىر خۇدايم؟!
بىر جان بىلەن بىر جان ئىكەن ئاشىق - بىقارار،
قاتىل كۆزلەر چاقناپ تۇرار يۇلتۇزلار ئارا.
ھەر بىر گۈلنىڭ نەپرەتتە تىكەنلەر قىلىچ،
ساقىيارمۇ يۈرەكتىكى جاراھەت - يارا؟
سلاپ ياتسام يۇلتۇزلارنىڭ نەم چاچلىرىنى
يورۇپتۇ تاڭ، كۈلۈمسىرەپ غەمگۈزار ئاپتاپ.
شاد كۆڭلۈمنىڭ دەرۋازىسى كەڭرى ئېچىلىپ
قۇياش نۇرى يۈزلىرىمنى تۇرۇپتۇ سلاپ...
دىللار مۇزلاپ، بۇ ئالەمنى قاپلىماسمۇ جۇت
مۇھەببەتنىڭ دوزىخدا ئۆچۈپ قالسا ئوت؟
ئۆكۈنمەيمەن، ئەسلەپ تۇرار مېنى مەڭگۈگە
چۈنكى يارىم دېدى ماڭا: ئۇنۇتقىن، ئۇنۇت!

2008 - يىلى 23 - ئىيۇن. خوتەن

ئۇ كىرنى يۇيۇپ بولدى

ئۇ كىرنى يۇيۇپ بولۇپ كۆزۈمگە سوئال نەزىرىدە قارىدى
مەن ئۇنى ئۆيىڭىزگە ئاپىرىپ قوياي، دېدىم
ئۇ: ئۆيۈم يوق دېدى.

مەن:

ئۆيۈمدە قىز بالا قونۇپ قالسا بولمايدۇ
ئەمىسە كەچ بولۇشنى ساقلايلى
قۇياش كۆرۈپ قالسا تىللايدۇ،
ئاي يىغلايدۇ
يۇلتۇزلار دېرىزىدىن مارايدۇ دېدىم...

دوستۇم؛

ھېسسىيات ئەخلەتخانىسىدىكى تاشلىۋېتىلگەن گۈللەر
قەلب دەرۋازىسىدىكى داتلىشىپ كەتكەن قۇلۇپلار

مۇھەببەت

ۋەتەن

قىقىقىزىل پۇللار...

ھېچنەمىدىن ۋاز كەچكىلى بولمايدىكەن.

يىرىم كېچىدە ئويغىنىپ كېتىپ

ئۆلۈمنى يادىغا ئېلىپ

تاڭ ئاتقۇچە ئۇ خەلىقلى بولمايدىكەن.

سۇنىڭ سۇدا

ئوتنىڭ ئوتتا
ئادەمنىڭ ئادەمدە ئىكەن
ھەممە نېمىسى...

دوستۇم ؛
سەن ھاڭگا تېرەكتەك ئادەم
مەنمۇ ھەم.
كىر يۇغۇچىلارغا يامان كۆزىمىزدە قارىمايلى
ئۇلار ئىشتاندىك يىرتىلىپ كەتمەسۇن.
ئۆيى بولمىسا ئۆيىمىزدە قوندۇرۇپ قالايلى
كېچىدە يۇلتۇزلاردەك چېچىلىپ كەتمەسۇن.
ئەگەر ئۇلار مۇھەببەت تەلەپ قىلسا
بولسا بىر ئۆمۈر يەتكۈدەك بېرەيلى
بولمىسا
كەچۈرۈڭ، دەيلى.

دوستۇم
ئۇ كىرنى يۇيۇپ بولدى

2008 - يىلى 30 - ئىيۇن. خوتەن

كۆڭۈلنىڭ كەينىدە

تامنىڭ كەينىدە
كۆڭۈل،
كۆڭۈلنىڭ كەينىدە
ئىتلار، ئېشەكلەر...

كۆڭۈلنىڭ كەينىدە
گۈل ئېچىلىۋاتقان
سېتىلىۋاتقان
تېشىلىۋاتقان
ھاسسىنى تورۇكلىتىپ قەلەندەر دۇنيا
ساپايە چېلىۋاتقان...

كۆڭلۈمنىڭ كەينىدىمەن،
خىيالىمدا
مەي باغلىغان سەمەرقەند ئالمىسى!

2008 - يىلى 9 - ئىيۇل. خوتەن

ھېچكىم كۆرمىدى

يىغلاپ تۇرسام سانسىز يۇلتۇزنىڭ
ئارىسىدا بىر يۇلتۇز بولۇپ
ھېچكىم كۆرمىدى...

پايىقىمىنىڭ يىرتىقى مەخپىي
گويىا پىنھان ئازابلىرىمدەك.
ئايان لېكىن خۇشاللىقلارم
كۆڭلىكىمنىڭ كىر ياقىسىدەك.
كوچىلاردا ماڭغاندا يۇدۇپ
يەلەمدىكى ئېغىر قۇياشنى،
كۆرمىدى ھېچكىم
كۆزۈمدىكى بىر تامچە ياشنى.

شامال ياكى قەلەندەر
ئىشك چەككىنى.
ئايال ياكى شېئىر
مېنى مەندە قىلغان مۇساپىر.
يۈرسەم تەنھا مۇساپىرلىقتا
بىر تەنھا ئىت ئەگەشتى ماڭا،
دېدى ئىت قاۋاپ:

ئىشىك - تۈڭلۈكسىز ھەنە ئايۋانلىرىدىن

پەلسەپىدىكى جەسەتلەرنى ئاتلاپ
لوگىكىدىكى ھېچكىم بايقىمىغان چىقىش ئېغىزىدىن باشلاپ
شېئىرنى چىقىتىم ئوغرىلاپ
ھېچكىم كۆرمىدى...

2008 - يىلى 9 - ئىيۇل. خوتەن

مۇھەببەتكە ماۋجۇشمۇ ئامالسىز

كۆرگىن كۆزۈمنى كۆكتە قۇياشتىن
كۆرگىن يۈزۈمنى تاغدا ئاپتاپتىن
كۆرگىن تېنىمنى يەردە ھوشسىز ياتقان
كۆرگىن جېنىمنى ئالقىنىڭدا...

شاماللار خەۋىرىمنى يەتكۈزدى
قۇشلار ناخشامنى.
بۇلۇتلار كۆز ياشلىرىمنى يەتكۈزدى
قەبرىستانلىقتىكى يۇلتۇزسىز ئاسمان
كۆرسىتىدۇ پىراقىڭدا
مەن چىقىۋەتكەن زۇلمەتلىك جامنى...

ئەينەكلەر سېنى يەۋاتقاندا
ماشىنلار سېنى ئېلىپ قېچىۋاتقاندا
ئېگىز بىنالار سېنى پەشتاق قىلىپ ئۆرلەۋاتقاندا
قاراپ تۇردۇم،
نىچاغ، دېرىزىلەردىن يىراقلاشتم...

سەن ئامراق پۇل،
نەقەدەر ئامراقسەن؟!...

بارلىق پۇللاردا

خىيالغا تولغان كۆزلىرى بىلەن كۈلۈمسىرەپ قاراپ
تۇرار ئىكەن

دانا داھى ماۋجۇشى!

...

دېدىم ئاغا: مەن بىر ياۋاش پۇقرا

قانۇنغا رىئايە قىلىمەن

پارتىيەنى ھىمايە قىلىمەن.

پۇلغا قاراپ ھەر قېتىم سىزنى كۆرگىنىمدە

ئېسىمگە كېلىدۇ بالىلىقىمدىكى ئۇرۇش كىنولىرى

كىنولاردىكى

ئېتىلىۋاتقان مىلتىقلار

توپ - زەمبىرەكلەر

ئۆلۈۋاتقان جەڭچىلەر ۋە ئۇلار قۇچۇۋاتقان شان -

شەرەپلەر

ۋە ئۇنىڭغا شەيدا بولۇپ

شەرەپلىك ئۆلۈشكە ئىنتىلگەن بالىلىق قەلبىم...

سىز قۇرغان ۋەتەندە ياشاۋاتىمەن

سىز قۇرغان پارتىيەنى ھىمايە قىلىمەن

لېكىن

نېمىشقا

يارىمدىن ئايرىلىپ قالىمەن؟!...

ماۋجۇشى كۈلۈمسىرەپ قويدى

ھېچنېمە دېمىدى.

ئامرىقىم،

مۇھەببەتكە ماۋجۇشمۇ ئامالسىز ئىكەن

ئامالسىز ئىكەن...

بۇگۈن ئاخىرقى كۈن،
بەلكىم ئۆلۈپ كېتەر مەن
مۇھەببەتنىڭ توپ - زەمبىرەكلىرىدە.
كۆتۈرۈلمەس مەڭگۈ ئېسىڭدىن
مەن قۇچقان شان - شەرەپلەر.
بەلكىم
غايىب بولار مەن ئىز - دېرەكسىز
ئىس - تۈتەك ئىچىرە...

2008 - يىلى 10 - ئىيۇل. خوتەن

مەن مەن ئۈچۈن...

مەن چوقۇم ئىتلار بىلەن بىر تۇغقان ئەمەس
كۆزلىرىم يۇلتۇزلاردىن نۇر ئالغان ئەمەس.
مەن مەن بولۇشتىن ئىلگىرى ھېچكىم ئىدىم،
مەن مەن بولغاندىن كېيىن
باشلانغان سەرسانلىق، ئازاب - ئوقۇبەت...

خوشلاشمىسام نە مەنسى مۇھەببەتنىڭ،
ئۆلىدىغان تۇرسام، نېمە قىلىمەن مەنە ئىزدەپ
ھاياتتىن؟

نېمە قىلىمەن ئۇزاق ياشاپ،
بۇ مەنزىلگە كېچىكىپ ەك بېرىشتىن باشقا ئىش
ئەمەس!

مەن مەن ئۈچۈن
باشقىسى يالغان!...

ئىشك - دېرىزىسى يوق بىر قاراڭغۇ كامېر دۇر قەلب،
ئادەملىكتىن كېچىشلا پەقەت
قۇتۇلۇشنىڭ بىر دىنبىر يولى...

2008 - يىلى 11 - ئىيۇل. خوتەن

مېنىڭ ئالىمىمدە قۇياش يۇمىلاق

مېنىڭ ئالىمىمدە قۇياش يۇمىلاق
سېنىڭ ئالىمىڭدىكى قۇياشقا ئوخشاش.
مېنىڭ ئالىمىمدە بىر تال يۇلتۇز بار،
مېنىڭ يۇلتۇزۇم ئۇ، پەقەت مېنىڭلا...

مېنىڭ ئالىمىمدە يېرىم كېچە يوق،
ۋاقىت يوق ياشلىقنى قىلغۇچى خازان.
ئۆلگەنلەر كېلىدۇ جەننەتتىن بەزەن
دوزاخ ئازابىنى قىلىشىپ بايان.
ئۇلار قايتىشىدا ئۇنتۇپ قالىدۇ
باشلاپ كەلگەن ھۆر - پەرلەرنى.
لېكىن مەن ئۇلارغا قويايمەن قاراپ،
جەننەت ھۇزۇرىنى بەرسىمۇ ئۇلار
بېرەلمەس چۈنكى سەن كەبى زىنھار
دوزاخ ئازابىنى...

دوزاخنىڭ ئوتلىرى تۇرمىسا كۆيۈپ
باسامدۇ مۇدەھىش سوغۇق زىمىستان؟
دىللار سوغۇقتىن قالامدۇ مۇزلاپ،
مۇھەببەت بولمامدۇ سەرگەردان؟!...

مېنىڭ ئالمىمىدە مېنىڭدىن باشقا
يوق بىرمۇ دوزاخنى كۈيلىگۈچى،
يوق بىرمۇ جەننەتتىن كەلگەن ئۆلۈكلەر
ئوقۇغان شېئىرلارنى چۈشەنگۈچى ھەم.
ھەر قېتىم ئاشۇ شېئىرلاردىكى
دوزاخ ئازابىدا قىينالسا جېنىم
سېنى ئەسلەيمەن ئوماق پەرىشتەم.

2008 - يىلى 11 - ئىيۇل. خوتەن

فابرىكىدىكى ئون ئۈچ ناخشا

(داستان)

فابرىكىدا ئون ئۈچ يىل
كېچە بىلەن كۈندۈزنى ئۇلاپ،
پەرىشتىنىڭ گەز لەۋلىرىگە
قاندەك ئېقىپ، سۈدەك تامچىلاپ،
ئۇرچۇقلارغا يۆگەپ جېنىمنى
ئالغىنىمدا كىرىپ ئايەتكە
قارا قىلىپ ئاپئاق پاخىنى،
چىلەك - چىلەك يۇلتۇزلار بىلەن
سوغۇق سۇغا قىلىپ ئىلتىجا
ئوقۇدۇم مەن بۇ ناخشىلارنى؛

1990 - يىلى ياتقىمدا سەككىز
چاشقان بار

ياتقىمدا سەككىز چاشقان بار
بىر - بىرىدىن سېمىز ۋە ئوماق.
قىز بالىنى بىلمەيمەن تېخى،
چۈش كۆرمەيمەن ھەتتا بسوراق.
يېقىشلىرى قىزلارنىڭ قىيا

لەپەڭلەتسە تېرەك شېخنى،
ئۆركۈتتۈم مەن شېئىرلار يېزىپ
روھىمدىكى قارا قاغىنى.

1991 - يىلى سېخقا قاراپ ماڭىدىم ئالدىراش

تۇن كېچىدە گۈدۈڭ ياڭرىتىپ
سۈيىلەپ كەلسە كونا قەرزنى،
چۈشلىرىمدىن چىقىپ يالىڭاچ
سېخقا قاراپ ماڭىدىم ئالدىراش.
ئەتراپىدا تامام ئەرۋاھلار
ناخشا ئېيتار گاھى ئېسەدەپ.
كېيەن ئۈچۈن پەقەت بىر مېتىر
ھايات ئالغا ماڭار تىرەجەپ.

1992 - يىلى ئۆچۈپ قالدى چىراغلار

قاراڭغۇدا چاقىردى بىر قىز،
قورققانسېرى قاراڭغۇدىن مەن
ئۆچۈپ قالدى چىراغلار تېز - تېز...

1993 - يىلى ئولتۇرغىنى كىم ئۇ مەن بىلەن

ئولتۇرغىنى كىم ئۇ مەن بىلەن
باغچىدىكى تاش ئورۇندۇقتا؟

كېتىپ قالدى پارە - پارە بوپ
چىدىيالماي يالغۇز لۇقۇمغا...

1994 - يىلى سۆيىمەن دېدىم يەتتىنچى قىزغا

ياشلىرىمنى چاچتىم كوچىغا
ئەتىر گۈللەر ئۇندى ئاجايىپ.
سۆيىمەن دېدىم يەتتىنچى قىزغا
يەتتە قەدەم كەينىمگە داجىپ...
باشلىغانى سېسىشقا يۈرەك،
شالاقشىتتى يېرىم چېلەك قان.
مېنى دائىم تاشلىۋېتەتتى
تاشلىۋېتەتتى دائىم ھاياجان.

1995 - يىلى بىر ۋېلىسپىت

بىر ۋېلىسپىت
ئۇچراشتى بىر ۋېلىسپىت بىلەن.
مىندۈرۈپ ئۇ سەككىزىنچى قىزنى
يۈرىكىمگە سوقۇلدى قەستەن.
شۇندىن بىرى باشلاندى ئازاب،
شۇندىن بىرى
بۇ ئالەمگە قويمىدىم قاراپ...

چۈشۈمدىكى قاتىل پىچاقلار
يالتىرايتتى سۆڭەكلىرىمدە

كۆزۈمدىكى قارا كېچىلەر
يۇلتۇزلارنى قىلاتتى غېرىب

قىلدۇق قەسەم
بىللە ياشاپ، بىللە ئۆلۈشكە
بىللە يىغلاپ، بىللە كۈلۈشكە.
بىللە
ھەر بالالار كەلسە كۆرۈشكە...
گەرچە ئۇلار بولسىمۇ يالغان،
ھېس قىلاتتىم راستتەك مەن ئۇنى
يارىم بىلەن سۆيۈشۈۋاتقاندا.

1996 - يىلى شېئىر ئوقۇپ بولدۇم بىچارە

خوش دېگەن شۇ بىر ئېغىز گېپى
ئۆلتۈرۈۋەتتى دادامنى

مۇھەببەت ،
ساڭا ئاتاپ يازغان شېئىرلار
گۆر بولدۇ ساڭا ئاقۋەت...

قانچە قېتىم قىلساممۇ قەسەم
قىز ئالدىدا يىغلىمايمەن دەپ،
شېئىر ئوقۇپ بولدۇم بىچارە
مۇڭلىرىمنى مۇڭلارغا بۆلۈپ.
بەلكىم

قېچىپ كېتەر قىزلار يېنىمدىن
قورقۇپ مېنىڭ شېئىرلىرىمدىن...

1997 - يىلى تاڭ ئاتىمىدى شۇنىڭدىن باشلاپ

تويۇڭ بولدى دېدى قاغىلار
تويۇڭ بولدى بۇلۇللار.
مەن پەقەتلا بىر سىقىم قالغان
ئاپئاق تاڭدا ئېچىلغاندا گۈل.
مەن ھېس قىلغان تۇنجى مۇھەببەت
ئاخىرلاشقان، يوقالغان پۈتكۈل...
ئىچكەنسىرى چاڭقىدىم چۆلدەك،
ئاتەش ئىكەن ۋېسال شارابى.
باغلاپ مېنى ئىستان بېغىدا
شېئىرلاردا قىلدى سازايى...
زېرىكتىم مەن ئۆلۈۋېرىشتىن
باشقا ئامال يوقكەن ياشاشقا.
ئۇيات!... دېدى روجەككە باقسام
قوللىرىمنى سوزۇپ قۇياشقا...
تاڭ ئاتىمىدى شۇنىڭدىن باشلاپ
ئۆتتى ئۆمرۈم يېرىم كېچىدە.
كوچىلارغا چىققۇم كەلمىدى
مەھبۇسلاردەك ياشىدىم گۇيا
قۇياش پاتقان ئۆينىڭ ئىچىدە.

بىر كۈنى ئۇ يېتىلەپ مېنى
ئېلىپ بازارغا،

تۇتۇپ ماڭدىم قولنى مەھكەم
ئەنسىرەپ تۇيۇقسىز ئېزىپ قېلىشتىن.

1998 - يىلى توختىمايدۇ فابرىكا

توختىمايدۇ فابرىكا

زېرىكىشنىڭ ئىتتەك ئاۋازى
ياشماقنىڭ ئائىلا جىلقى...
كونا ئايال يىرتىلغان قات - قات
مەن باغرىدا قالغاندا ئۇخلاپ،
تاملار پۇچۇق، پاخال ئۆگزىدە
قۇياش نۇرى چەككەن داد - پەرياد...

قېچىپ كېتىمەن

رەزىل ئاسمان باغرىڭنى ئاچما
يالغان گۈللەر خۇش پۇراق چاچما
تۇپراق... بولدى، ۋەتەنگە قايتما...
سۆڭىكىمنى غاچاۋاتىمەن
يەۋاتىمەن گۆشۈمنى ئۆزۈم.
قانلىرىمنى ئېچىۋاتىمەن
ئاقارمايدۇ مېنىڭ بۇ يۈزۈم....

توختىمايدۇ فابرىكا

مېنىڭ كېچەم، يۇلتۇزلۇق كېچەم
كۈندۈزلىرىم يورۇق، بىپايان.

مېنىڭ مەندە تۇرغان ھېچنېمە،
مەندە بىر پەس تۇرمىغان جاھان...

قېچىپ كېتىمەن
توختىمايدۇ فابرىكا،
خوتۇنۇمنىڭ قارا كۆزلىرى
يىقىلىدۇ ئاياغلىرىمغا:
كەتمە
سەن كەزگەن ئۇ چۆلدە يوقتۇر ھېچنېمە!

1999 - يىلى ئوغلۇمنىڭ قولى

بارىدىغان بولدۇم تويلارغا
بارىدىغان بولدۇم مائەمگە
بارىدىغان بولدۇم يەسلىگە
بارىدىغان بولدۇم...

ئوغلۇم يۇمران قوللىرى بىلەن
يۈزلىرىمنى تۇرغاندا سىلاپ،
تېترەپ كەتتىم گۇيا بىر قاتىل
دېرىزىدىن كىردى ۋارقىراپ...
گۇياكى بىر ۋەھشى قاراچى
چۈشتى تاغدىن قىلىچ ئوينىتىپ،
قايتەك قىلىپ يۈرىكىنى ئاھ
كىردى ئوغرى تامدىن ئارتىلىپ...
ئوغلۇم تۇرار يۈزۈمنى سىلاپ،
ئوغلۇمنىڭ قولى

يەنە نەچچە ئون يىلدىن كېيىن
كەتمەن تۇتۇپ قاتقان، قاپارغان...

2000 - يىلى ھېس قىلدىم
مەن ئاجىزلىقىمنى

تونۇش ئۆلۈم، نەقەدەر تونۇش،
تىنىقلىرى ئېرىتتى جاننى.
قۇچاقلدى، سۆيدى، ئاھ ئۆلدى
ھاياتىمغا تاشلاپ پىغاننى.

...

ئاپتوبۇستا لىپمۇ لىق ئايال
كوچىلاردا، رەستىدە ئايال
كۈندۈزدە ھەم تۈنلەردە ئايال
ئەينەكلەرنىڭ كەينىدە ئايال...
شۇنچە ئۇلۇغ تەقدىر ئىلاھى
قورقۇنچلۇق يالغۇزلۇق بىلەن
ئاياللارنى چاققان يۇلتۇزدەك،
ھېچنىمە يوق تەنلەت بىھۇدە
يۈرەكتىكى قان ئازگىلىدا
تېپىپەكلەيدۇ ياۋۇز كېلىچەك.
بىلىدىم شۇندا ئاجىزلىقىمنى؛
بىنالارنىڭ ئېگىزلىكىدە
ماشىنلارنىڭ ئۇچقۇر چاقىدا
پۇل ۋە ھوقۇق
ئۇزاپ كەتكەن ئادەملەر
قېرىپ قالغان دەرەخلەر ھەمدە

توقۇم - توقۇم كىتابلار
يار ئۆلدى دەپ توۋلىغان تاغلار
ساچىن يۇلۇپ يىغلىغان باغلار
شېئىر يېزىپ ئولتۇرغىنىمدا
قىيالىڭاچ قانخور رېئاللىق
دېرىزىدىن ماراۋاتقاندا
ھېس قىلدىم مەن ئاجىزلىقىمنى...

2001 - يىلى تۇنجى قېتىم چىقىم ئۆيۈمدىن

تۇنجى قېتىم چىقىم ئۆيۈمدىن

خازانلاردەك يېنىك، قەدىرسىز
تاغلاردەك تىك، دەريادەك ئويغاق،
ئۇخلاپ قالغان كوچا چىرىقى،
توزۇپ كەتكەن قۇمدەك نام - ئاتاق...
خۇشاللىقم خۇشالدۇر شۇنچە
كۆڭلىكىمنىڭ كىر ياقسىدەك،
نەگە بارسام مەن بىر سەرگەردان
گاھ چۈمۈلە، گاھى كېيىنەك...
ياتقان يېرىم چۆلىنىڭ چۈشلىرى
ئېسىلغىنىم ئاينىڭ كىرىپكى،
قەلەندەردەك ئۆزۈمنى تىلەپ
ئىشكىلەردە تۇردۇم سەمىمىي...

ئاھ! نەقەدەر كەڭرى جاھان بۇ،
تۇيغۇمدىكى چىغىر يول بىلەن

بېرىپ قالدىم ناتونۇش يەرگە.
بىر ئايالنى ۋەتەننىم دېدىم
چۆمۈپ تۇرۇپ قاپقارا تەرگە.
تاشلاپ كەتتى لېكىن ئۇ ئايال
كەلمەي تۇرۇپ ياۋ قوشۇنلىرى،
چېكىنىمدىم لېكىن سۆيگۈدىن
قەلبىمنىڭ ئەڭ ئىچكىرىسىدە
تىر كەشتىم مەن ئۇزاقتىن - ئۇزاق...

ئىككى كۆزۈم ئىككى دۇنيانىڭ
دېرىزىسى نۇرلۇق شۇ قەدەر،
ئىكەن مېنىڭ ئىككى قۇلقىم
ئاڭلىغۇچى دائىم شۇم خەۋەر.
دېمىسىمۇ تىلىم بىر سۆزنى
زورلايدىكەن خىيال سۈرۈشكە.
ياشا دېسە يۈرىكىم دائىم،
زورلايدىكەن كۆڭلۈم ئۆلۈشكە...

قولۇم ئات، پۇتۇم قامچا...
ناخشا تۈگەپ قالدى ۋە لېكىن
كۆرۈنمىدى يولنىڭ پايانى
كۆرۈنمىدى يارنىڭ جامالى

2002 - يىلى ئاخىرقى ناخشا

كاكا سالتاڭ چىقتىم كوچىغا
ئۆيۈمۈ يوق، خوتۇنۇمۇ يوق.

بۇ دۇنيانىڭ ماڭا بەرگىنى
بولدى ئاخىر بىر پاي نېسى ئوق...
پەريادىمنى تىڭشىدىم ئۆزۈم
گۈل ئېچىلدى يالغۇزلۇقۇمدا.
قېچىپ كەتتى ئاياغ ئىزلىرىم
تاشلاپ مېنى يىراق ئۇيۇققا.
بىر كۈنى
قۇملۇقلاردىن ئاڭلاندى ناخشام،
قاتىل ئەمەس ئېڭىز بىنالار
رەزىل ئەمەس ماشىنىلار
ياۋۇز ئەمەس ئاياللار
سەن رەزىلسەن، پۇلۇڭ يوق چۈنكى
دېدى بازاردىكى شاماللار...

تۇيۇقسىز
قارار قىلدىم ياشاۋېرىشكە

ئەگەر دۇنيا بولسا يۇمىلاق
نە ھاجىتى سوقا دېيىشنىڭ

قىزىل بولسا ئەگەردە قۇياش
قىزىل بولسۇن، ئۆزىنىڭ ئىشى

يوللار مەيلى بارسىمۇ نەگە
توختار ئاخىر ئاياغ ئاستىمدا

تۇنۇگۈن
كېچە يولدا

ئۇردى مېنى ئۈچ ئادەم؛

ۋاق - ۋۇق

گالاچ - گۈلۈچ!...

ئۇلارنىڭ مېنى ئۇرۇشى

ئەخلاققا خىلاپ ئەمەس،

چۈنكى

ئادەم دېگەننى ئادەم ئۇرىدۇ.

ھەر ئادەمدە باردۇر ئىككى قول

ئىككى قولدا باردۇر ئون بارماق،

ئون بارماقنى يىغسا بىر يەرگە

ئىككى دانە مۇشت بولىدۇ.

ئۇ

تەننىڭ ئېھتىياجى،

دۇنيانىڭ ھەممە يېرىدە

ھەتتا خوتەندە

تاياق يېگۈچىلەر

خۇشال - خۇرام ياشاپ يۈرىدۇ...

ھازىرغىچە

ئۇرۇپ باقمىغان ئىدىم

تاياق يەپ باقمىغان ئىدىم

ئېھ...

نەقەدەر نومۇس

خۇدانىڭ ئالدىدا

قۇياشنىڭ ئالدىدا

ئاياللارنىڭ ئالدىدا ھەتتا...

ئاقلىغاندەك چوڭ بىر نومۇسنى

ئۆگىنىۋالغاندەك ياشاشنى

دەس تۇرۇپ لاي - پاتقاق ئىچىدىن
ماڭىدىم ھاياتقا.

ئەتىگەندە ئورنۇمدىن تۇرسام
قۇياش چىقىپتۇ شەرقتىن

تۇنجى قېتىم
ئادەم بولۇپ چىن ۋە سەممىي
قەلەندەرلىك تونۇمنى تاشلاپ
چۆرۈۋېتىپ شاھلىق تاجىمنى
دەپتىرنى يىرتىپ ئىشقىنىڭ
ماڭىدىم ئاقسۇغا پاختا تېرىشكە!

2008 - يىلى 14 - ، 15 - ئىيۇل . خوتەن

ھېچنېمە يوق ئىدى
بىر مۇقەددەس تەڭرىدىن باشقا.
ئۇ چاغدا
ئۇ تېخى ھېچنېمىگە تەۋە بولمىغان.

4

قۇياش ئاپتاپپەرەسنى ئۆچ كۆرىدۇ
دەريا ئارقىسىغا قارمايدۇ.
تاغلار مەغرۇر
ھېچ كىشىگە تەزىم قىلمايدۇ...
ئۇ
بەئەينى شۇنداق.

5

ئۇ مېنىڭ شېئىرلىرىمغا ئەڭ ئۆچ

6

ئۇ مېنى كۆزىدىن يوق قىلىش ئۈچۈن
قەلىمىنى يوشۇرۇپ
كومپيۇتىرنىڭ كونۇپكا تاختىسىغا مىخلاپ قويدى.
سۆزلەرنىڭ ئىچىگە كىرىپ
ئۆزۈم يازغان شېئىرلارنى چۈشەنمەس قىلىپ قويدى.
ئۇ مېنى ئادەملەر توپلاشقان قايناق بازارغا ئاپىرىپ
ئەرلەرنىڭ ئاياللارنىڭ كۆزلىرىدە پىت بېقىۋاتقان
ئاياللارنىڭ ئەرلەرنىڭ كۆزىدە پۇل سانائەتقان
خۇنۇك مەنزىرىگە قاراشقا مەجبۇرلىدى.

ئۇ مېنى گۆرگە باشلاپ كىرىپ
ئۆلۈكلەردىن سەدىقە تىلەشكە قىستىدى.
ئۇ يەنە

ئايان نەرسىلەرگە كۆزۈڭنى يۇمۇۋېلىشنىڭ
پىنھان نەرسىلەرگە كۆزۈڭنى چوڭ ئېچىپ قاراشلىرىڭ،
سېنىڭ راستچىللىق بىلەن
قىلغان بارچە يالغانچىلىقلارنىڭ
سېنى ئاخىر بىر پۇلغا ئەرزىمەس قىلىۋېتىدۇ دېدى...

7

ئۇ مېنىڭ خىزمەت قىلىشىمغا ئارىلاشمايدۇ
ئۇچ ۋاخ تاماق يېيىشىمگە قارشى ئەمەس

8

ئۇ ئىسمىمنى تارتىۋالماقچى،
ئۇ مېنى يوقىتىشنىڭ تۇنجى قەدىمى.
ئۇ كېچىلىرىمگە باستۇرۇپ كىرىپ
شېرىن چۈشلىرىمنى ۋەيران قىلماقچى.
ئۇ

قەلبىمدىكى سۆيگۈ - مۇھەببەتكە تولغان گۈزەل
دۇنيانى رەت قىلىپ
سۈرگۈن قىلماقچى مېنى تەنھالىق دالاسىغا...

9

بۈگۈن ھەممە ئىشلار نورمال
چۈنكى بۈگۈن

پۈتۈن بىر كۈن سىياسىي ئۆگىنىشكە قاتناشتىم

10

شۇنداق،

مەن ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلمەيمەن.

ئۇ گويا يوشۇرۇنۇشقا ئۇستا ئوغرىدەك

تامدىن بىمالال ئارتىلىپ

يېنىمغا كېلىدۇ.

ئۇ -

قۇتۇلۇش مۇمكىن بولمايدىغان رېئاللىق.

دائىم كۆز ئالدىمدا يۈرسىمۇ

كۆرەلمەيمەن

كۆرەلمەيمەن زادىلا...

2008 - يىلى 16 - ئىيۇل. خوتەن

كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىم

مەن بىر چاغلاردا تاشنىڭ تورغاغا ناخشا ئۆگىتىۋاتقانلىقىنى
كۆرگەن

مەن بىر چاغلاردا سۇنىڭ ئىگىز شارقىراتىمىدىن چۈشۈۋېتىپ
«مېنى قويۇۋەت» دېگەن ئاۋازنى ئاڭلىغان

مەن بىر چاغلاردا

دەرەخلەرنىڭ يۈگۈرگىنىچە ئورمانلىقتىن چىقىپ

كېتىۋاتقانلىقىنى ۋە

دەريانىڭ ئىككى قىرغىقىنىڭ چىڭ قۇچاقلىشىپ تۇرۇپ

يىغلاۋاتقانلىقىنى ھەمدە

ئۇلارنىڭ كۆز ياشلىرىدا ئۈزۈپ كېتىۋاتقان كېمىلەرنىڭ

نشانىسىز چۆرگىلەپ يۈرگەنلىكىنى كۆرگەن...

مېنىڭ كۆرگەنلىرىم ئىچىدە يەنە بىر تۈپ قارىغايىمۇ بار

ئۇ تاغ چوققىسىدا تۇرۇپ پەستىكى ئاجىز گىياھلارغا

مەنسىتمەسلىك بىلەن نەزەر سالاتتى

بۇلۇتلارنى بەلباش قىلىپ باغلىۋالاتتى،

پەستىكى گىياھلارنىڭ يېنىك شامالدا ئۇسسۇل

ئوينىۋاتقانلىقىغا قاراپ گاھىدا

ئۆزىنىڭ تەنھالىقىدىن قايغۇرۇپ، تاغدىن چۈشمەكچى

بولاتتى...

كۆرگىنىم قىرىق يالغاندىكى بىر ئۆي، ئۆينىڭ ئىچىدىكى

قەلەندەر، قەلەندەرنىڭ قولىدىكى دۇتار

كۈي ئەۋجىدە ئۈزۈلگەن تار، ئاتتىن يىقىلغان لەشكەرلەر،
 تاغدەك دۆۋىلەنگەن جەسەتلەر...
 بىر كەپە، كەپىنىڭ ئىچىدىكى ئاشق، ئاشقنىڭ قولىدىكى
 تەمبۇر، بوراندەك مەرغۇللىغان ئەشەددىي مۇقام،
 كەپىنىڭ ئالدىدىن بېشىنى ئېگىپ ئۆتكەن شاھلار ۋە
 ئۇسسۇل ئويناپ ئۆتكەن خەلقلەر...
 بىر كۈنى مېنىڭ كۆرگىنىم بىر قۇچقاچنىڭ تېرەك شېخىدا
 ئولتۇرۇپ ناخشا ئېيتىۋاتقانلىقى
 ئۇنىڭ كۆكسىگە چەنلەنگەن مىلتىقنىڭ پاك! قىلغان ئاۋازى
 بىلەن تەڭ يىقىلغانلىقى ۋە
 ئوقنىڭ ناخشىدىن بېھۇش بولۇپ قۇچقاچنىڭ يۈرىكىدىن
 ماكان تۇتقانلىقى...
 گۈل كۆرگەنلىرىم ئىچىدىكى ئەڭ قىزغىن ۋە ھاياجانغا
 تولغان بىر جەريان
 ئۇ ئېچىلىۋاتاتتى نازىنى تارتىنىش ئىلكىدە ئاستا - ئاستا
 كىيىم سېلىۋاتقاندا
 ئەتراپنى قىزىللىققا پۈركەيتتى جاللات توسۇۋالغۇسىز
 ئەسەبىي ئىستەكتە قان چېچىۋاتقاندا
 ئۇ ئېچىلغانسىرى ئېچىلاتتى، قات - قېتىدىن ئاجراپ
 چېچىلاتتى
 كىمىندۇر چاقىراتتى، نالە قىلاتتى، چىرقىراتتى
 بىر بەگباش ئۈزدى ئۇنى... تاشلىۋەتتى... ئاياغ ئاستىدا
 چېلەندى، گۈل مۇرادىغا يەتتى...
 مېنىڭ كۆرگەنلىرىم يەنە بىر ئاسمان ۋە ئاسماندىكى ئەماقۇياش
 بىر زېمىن، زېمىندىكى مەسچىت، مەسچىتنىڭ ئىچى -
 تېشىدىكى جەننەت ۋە دوزاخ
 بىر بازار، بازاردىكى پۇللار ۋە قۇللار...

بىر ئادەم كۆزلىرىنى يۇمۇۋېلىپ ئەتراپىغا ھەيرانلىق بىلەن
قاراۋاتقان
قۇلىقىنى ئېتىۋېلىپ، ئۆلۈمدىن ئېغىر بۇ جىمجىتلىقتىن
يۈرىكى سىقىلىپ نالە قىلىۋاتقان
تۆگىگە مېنىپ تۆگە ئىزدەۋاتقان...

2008 - يىلى 17 - ئىيۇل. خوتەن

مېنى كىم دېگۈچىلەر

مېنى كىم دېگۈچىلەر
كىمدۇر ئۆزى؟!

پارسا *

بىر ھەقىقىي ئىسىمدۇر،
دۇنيادا يوق لېكىن ئۇ ئادەم.
نېمە قىلىمەن شېئىر يېزىپ
ئۇ ئادەمنىڭ يوقلۇقىنى دېمەسمەن؟!...

كۈلسەم دورىدىڭ دەيدۇ ئاپتاپپەرەسنى
يىغلىسام بۇلۇتلارنىڭ بۇزۇلار كۆڭلى.
قۇياش يۈزلىرىمنى يالار ئىتتەك
سۆيسەم جىنەستىلەر كېتەر تۆكۈلۈپ...
ھەر بىر چېھىردە يالاڭ ئاياغ يول
ھەر بىر سۈكۈناتنىڭ يۈرىكى جۇل - جۇل.
ماڭا تۇتشىدۇ بارچە ماكان،
ماڭا كېلىدۇ ئالەم قۇرۇق قول...

مېنى كىم دېگۈچىلەر
كوچا ئاپتوبۇسى توختىغاندا

* پارسا - تور ئىسمىم.

كۆزىنىڭ بالىخانىسىدىن ئاياللارنى ماراۋاتقان
كۆڭۈلسىز ئايالدىن كۆڭۈل سوراۋاتقان
قولى ئوغرىلارنىڭ قولىدەك ئۇزۇن
يۈزى داپتەك، يۈرىكى قاپتەك
يېنىك ئادەمنى پارسا دەيدۇ...

مېنى ھەر كىم دېسە بولىدۇ،
كىم بولۇشۇمدىن قەتئىينەزەر
ئىسھام پارسا!

2008 - يىلى 21 - ئىيۇل. خوتەن

زېرىكتىم توختىماي ئۆلۈۋېرىشتىن

ئالەمنى بىر نانغا تېگىشكۈم كەلدى،
دەردىم بار بىر ئۆمۈر قوشاق قاتقۇدەك.
بىر بازار بولسىدى قىيامەت كەبى
ۋارقىراپ ئۆزۈمنى ئۆزۈم ساتقۇدەك.

يۈرەر قول تۇتۇشۇپ قايغۇ ۋە چېچەك،
قان بىلەن ياش كەبى دۈشمەن خياللار.
بىلىسىدى سۆيگۈگە بولغىنىمنى قۇل
گۈزەل ھەم رەھىمسىز قۇلدار ئاياللار.

يۈرىكىم بۇلبۇلدەك سايىراپ ئۆلىمۇ
توزۇغان گۈللەرگە ئوقۇيمەن لەنەت.
ئالەمنى قاپلىغان توپاندىن ماڭا
يەتسىدى بىر تامچە، بىر تامچە پەقەت...

زېرىكتىم توختىماي ئۆلۈۋېرىشتىن
ھاياتىم لىق تولدى جەسەتلەر بىلەن.
بالىلىق چېغىمغا كەلسىدى قايتىپ
مەن بىلەن مۆكۈكۈشمەك ئوينىغان ۋەتەن!

2008 - يىلى 23 - ئىيۇل. خوتەن

مەن كۆڭۈل دەشتىگە پىيادە كىردىم

مەن كۆڭۈل دەشتىگە پىيادە كىردىم،
ئەگەشتىم قەلەندەر شاھى مەشرەپكە.
يىرتىپ مەن دۇنيانىڭ تون - سەريايىنى
ئوردىم ئۇنى چىن ئىشق - مۇھەببەتكە.

يۈزۈم قىلىگە، كۆڭلۈم نىگارغا،
رەسۋايى، ھاۋايى قىلدىم ئىبادەت.
كۈندە مىڭ ئۆلۈپ مەن ئىككى دۇنيانىڭ
تەشۋالىقىنى قاندۇردۇم پەقەت.

مېنىڭ كۈلپەتلىرىمگە قىلىپ تەنتەنە
ئۆسسۈل ئوينار پۈتكۈل خەلقلەر.
نالە - پىغانىغا تۈۋلاپ مۇقاملار
بولار ئانا ۋەتەنمۇ بىر كۈن قەلەندەر...

تېنىم جايناماز (بىر كونا پالاس)
جېنىم ئەزان توۋلار، ھېچكىم ئاڭلىماس.
ئۆلسەم جىنازىمنى كۆتۈرەر شامال،
يىغلار يەرۇ - ئاسمان. ئىنسان يىغلىماس!...

2008 - يىلى 23 - ئىيۇل. خوتەن

كونا بازار

— گۆمىدىكى كونا بازار ئەسلىمىسى

قوغۇراقلىق مەيدە كېتىۋاتقان ساھىبجامال ئايال
رومالىنى قايرما.

ياردىدار قاناتلىرىنى سۆرەپ كېتىۋاتقان مەجنۇن يىگىتنى
جاندىن ئايرىما...

خانقانىڭ ئالدىدا ھېچكىم گۈل ھەققىدە خىيال سۈرمەيدۇ،
ئەزانخانا مۇنارىغا قونۇۋېلىپ ئەبەدىلىككە كۆز تىكىۋاتقان

قۇچاق

تۇغۇلمىساڭ ئۆلمەيسەن دەيدۇ...

ئاپتاپ ئەڭلىك ئېتىپ ئولتۇرغان تام تۈۋىدە ئەخلەت

تاتىلاۋاتقان شاھانە خوراز

ئۆتمۈش ھازىر بولغان، ماشىنا مۇساپىر

پاكار ئۆيلەرنىڭ ئۆگزىسىدە كۆزلىرىنى يۇمۇپ دۇرۇت

ئوقۇۋاتقان يۇلتۇزلار

تامالاردىكى رەستىگە تۈكۈرۈۋاتقان دېرىزىلەر

سۈرتۈلمىگەن ئەينەكلەردىكى نارەسىدە قىزلارنىڭ

غەمىسىز كۈلكىسى

ئەگرى - بۈگرى خالتا كۈچىدىكى ئاخىرى يوق ناخشا...

تىلەمچىنىڭ پۇت - قوللىرى ساق بولسا ئىدى، ئاچلىقتىن

ئۆلۈپ كېتەتتى

كۆزلىرى كۆرسە ئىدى، تولا يىغلاپ ئەما بولۇپ قالاتتى

چىقىلىشنى ئىستىمەيدىغان قانداق چىنە بار؟

يىرتىلىشنى خالىمايدىغان قانداق كىيىم بار؟

ئەگەر بارچە سىرلار يېرىم كېچىدە ئېچىلمىسا ئىدى

تاغغا يېقىن يېپىلمىسا ئىدى

جاھان بەدبۇيى نىجاسەت ۋە يىرگىنشلىك جەسەتلەرگە تولۇپ

كېتەتتى...

بازارنىڭ بىرىنچى تارماققا تۇتىشىدىغان يېرىدە بىر ئۆستەڭ

بار

مەشرەپ ھەزرەتلىرى مەسچىت ئۆگزىسىگە چىقىپ ئۆستەڭگە

سىيگەندە

سۈيىدۈكى ئۆستەڭگە يەتتە يۇمىلاپ چۈشكەن

ياكى يەتمەش...

قاراپ تۇرۇپ، نەچچە يۇمىلانغىنىنى سانىمىغان قۇياشقا

لەنەت!

كونا بازاردا كىرلىشىپ كەتكەن بىر ئاسمان بار،

ئاسماندا

مەشرەپنىڭ سۈيىدۈكىنىڭ نەچچە يۇمىلانغىنىنى سانىمىغان

لەنەتگەردە قۇياش!...

2008 - يىلى 23 - ئىيۇل. خوتەن

ئاخشام كوچىدا

ئاخشام كوچىدا پىل - پىل ياندى چىراغلار
سەن يېنىمدا، يېقىن بولدى يىراقلار.
قاپلىدى ئەتراپىمىزنى قىزىل گۈلدەك
نازۇك، ئۇياتچان قاتىل پىچاقلار...
جېنىم سەن بولساڭ مەن ۋەھشى جاللات
پەرىشتەم سەن بولساڭ مەن ئالۋاستىمەن
قورقىمەن دېدىڭ، نېچۈن قورقسەن؟
كۆزۈڭنىڭ دېرىزىسىدە قىپىزىل پەردە
پەردە كەينىدە مەن يالغىچ
سۆيگۈ يامغۇرىدا يۇيۇنۇۋاتىمەن...

ئاخشام كوچىدا پەقەت ئىككىمىز
پەقەت ئىككىمىز ماڭدۇق يانمۇ يان.
ماڭدى بىنالار، ماشىنىلار
ماڭدى ئادەملەر، جىنلار، ئەرۋاھلار
ماڭدى ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى...
بارچە رەھمەتلەر بىزگە ياغدى.
مەن قولۇڭنى تۇتۇۋالدىم چىڭ،
ئاسماننى يېقىلىپ چۈشمەسۇن دېدىم
يەرنى قېچىپ كەتمەسۇن دېدىم!

تېرەك ئۇخلار ياپراقلار ئارا

تونۇش ئاسمان، خۇش پۇراق زېمەن،
دېلبەر كۆزى ئويچان بۇلاقلار.
ئۆلۈم ھىدى، بېھۇش ھەممە جان،
قاراڭغۇنى يىرتقان چىراغلار.

غۇۋا لەيلەپ تۆكۈلەر كۈيلەر
تېرەك ئۇخلار ياپراقلار ئارا.
ئىسسىق قاندەك ئاقار مۇھەببەت
يارىلانغان بارماقلار ئارا.

گۈلخان يانار ئېگىزلىكلەردە،
ئوت بەئەينى يېگانە شائىر.
يىراق يەردە بىر قىز كۈتىدۇ،
ئېھ، شۇ يەرگە ماڭدىم مەن ھازىر!

2008 - يىلى 24 - ئىيۇل. خوتەن

دېرنەڭنىڭ ئالدىغا كەلدىم

دېرنەڭنىڭ ئالدىغا كەلدىم،
سۇندى ئەينەك ئەنسىز چىرقىراپ.
قەدەھ سۇنغن، مەي بولدى شېرىن
قەلبىمدىكى مېڭ يىللىق ئازاب.

تېرىۋالغن مۇزدەك دالدىن
مېنىڭ ئاپئاق سۆڭەكلىرىمنى.
چاتقاللارنى كۈيلە، قۇچاقلا
مۇرەڭگە ئال بىلەكلىرىمنى.

پۇشتەك چالار زېرىكىپ شامال،
چاچلىرىڭنى تاشلىما سۇغا.
ساقلاپ قويدۇم ئاخىرقى ئوقنى
كۆزۈڭدىكى سەرسان ئاھۇغا.

2008 - يىلى 24 - ئىيۇل. خوتەن

دەلىلەر

1

سەن ياۋا ئات
ھېچكىم مەنمىگەن
كۆندۈرمەن مەن سېنى جەزمەن.

2

كىرىپكىمدىن سۇندۇرۇپ ھاسا
كىرىپ ئادەملەر باياۋانغا
سېنى ئىزدەيمەن.

3

بەلكىم
ئۆلگەنسەن مەن تۇغۇلغان كۈنى،
بەلكىم
تۇغۇلارسەن مەن ئۆلگەن چاغدا...
ئالەم بىر قەدەھ، تۇلغان ھىجرانغا
ئىچمەكتىمەن
ئىچمەكتىمەن!...

4

ئاسمان كۆكۈش كۆزلىرىگە ئولتۇرار
يۇلتۇزلار كىرىپكىلىرىگە ئېسىلار
بارماقلىرىدا
قاتار - قاتار ئۆلۈملەر...

5

ماشىنىلار
مەندىن يۈگۈرۈك.
بىنالىر مەندىن بىگىز.
ناخشىلار
مەندىن غېرىب...
سېنى
شېئىر يېزىۋېتىپ مۇدەش كېچىدە
ئۆزۈم ئۆلتۈرۈۋەتكەن قىزمىكىن دەيمەن...

6

لېۋىڭنى چالسام بىر كاسە تەمبۇر،
چالسام تېنىڭنى بىر دەريا غېرىب،
چالسام، چالسام... مەستانە مۇقام
دەردۇ بالالارنى كەلسە قىچقىرىپ...

7

كۆڭلىكىڭنى ئۆرۈگەن شامالار
كۆرسە غۇنچىنى

كۆزلىرىنى يۇمۇپ ئۇخلاۋاتقان...
بۇلبۇل بولارمۇ؟!

8

ئېھ،
دەلبەر!...

2008 - يىلى 24 - ئىيۇل، خوتەن

چىپار كېپىنەك

چىپار كېپىنەك، چىپار كېپىنەك...
قايسى باغنىڭ مەلىكىسى،
قايسى گۈلگە كېنىزەك؟
سەگىتەر كۆڭۈلنى مەين، شاد - خۇرام
قانائىلنىڭ لەپ - لەپ
لەپ - لەپ...

ئاپتاپ ساغرىسىنى قاشلاپ
گۈل شېخىدا ياتار يانپاشلاپ.
قانخور قىزىل رەڭ، زالىم بىنەپشە
سۇيۇق سۆسۈنە
خۆرگىلەر ئەتراپىدا ۋارقىراپ.

بۇ ھېكايىگە قۇلاق سال؛
ئۆلۈمنىڭ تىرىلىقىنى ئېلىۋاتقان جىن
كېچىنىڭ بارلىقىنى ساناۋاتقان يۇلتۇزلار
ناخشىنى سۈكۈناتقا مىخلاۋاتقان تام...
ئېھ قانچە بۈيۈكتۇر، قانچە مۇقەددەس!
كۆڭۈل ھېچكىمگە ئۆي ئەمەس
ھېچكىم ھېچكىمنى
سۆيىدۇ ئۆزىنى تاپالمىسا، بەس!

ئەگەر گۈزەل بولسا دەسسەپ چەيلەنسۇن
نازۇك بولسا خورلانسۇن رەت - رەت،
ئەگەر پاك بولسا ئاياغ ئاستىدا
بولسۇن شەرەمەندە
شۇندىلا
كۆڭۈل مۇرادىغا يېتىدۇ پەقەت.

چىپار كېيىنەك، چىپار كېيىنەك
ئۇچرىتىپ قالساڭ پەرھات تۇرسۇننى
قايرىپ پەردىسىنى رېئاللىقنىڭ
دېرىزە ماراۋاتقان...
سالام دەپ قوي پارسادىن ئۇنىڭغا!

2008 - يىلى 30 - ئىيۇل. خوتەن

يوقالغان بۈگۈنكى زامان

بۇلۇللارغا شادىيانە ناخشىلارنى ئېيتقۇزماسلىق كېرەك
چۈشىنىشى كېرەك؛
ئېچىلىش - گۈللەردىكى توزۇش ئالدىدا تۇرغان مۇتلەق
كېلىچەك.

ئېگىز تاملار، تىكەنلىك سىم تورلار
تۈرمىلەردىكى غەم - غۇسسسىز ھايات...
چۈشىنىشى كېرەك؛
بازغان كۆتۈرۈلدى، ئاغغىچە
سېغىنىش ئازابىدا قىينالدى سەندەل،
قىينالدى تاغغىچە...

مەسچىتلەر ئۇلۇغۋار، مەيخانىلار شادىمان
پەرىشتىلەر قاناتلىق، ئادەملەر قاناتسىز
كىچىك بالىلار كىيىمەيدۇ ئىشتان.
كۆزلەر غېرىب - غۇرۇا
سۆڭەكلەردە سۇنۇپ ھارۋا
ئىسسىق گۆشلەر ئارىسىدا يۈرەر كارۋان.
ئەۋلىيالارنىڭ باش تىققۇدەك يېرى يوق
تىلەر ئالەمگە نۇسرەت ھەر زامان...
چۈشىنىشى كېرەك؛
ھەر كىم ئۆلۈپ كېتىشكە ئاز قالغان...

چۈشنىشى كېرەك؛
تاكى ھەر بىر تىنىقىدىن ئۆلۈمنىڭ قەدەم تۇشى
يوقالمىغۇچە
ياشايدۇ يالغان!

پاكىزە كۆڭۈلنى بەرمەسلىك كېرەك،
قوغداش كېرەك قەلبتىكى ھېچكىم ئاياغ باقمىغان يەرلەرنى .
ئىككى ئىت سۆڭەك تالاشقاندا تالاشش كېرەك
ئىككى ئەر قىز تالاشقاندا تالاشش كېرەك
تالاشش كېرەك
يېتىمنىڭ قولىدىكى بىر بۇردا ناننى تالاشقاندا ئىككى
پادىشاھ...

بۇ غايىب بولغان بۈگۈنكى زامان
ئاتلارنىڭ كىشىنى يوق، ماشىنلارنىڭ تاراق - تۇرۇق ئاۋازى
تۇپراق تىنىقتىن قالغان، ئادەملەردە يارنىڭ ئۆلگەن ئازابى
قۇمدىن قوپقان، قىلىچتىن ئۆتكەن
شەھەردىكى قىزىل مىڭئۆيلەردىكى تاپاننىڭ ماتكىسى...

سەكراتتىكى ئادەم ئۆزىگە كەڭرى كۆر تىلىگەندەك
تىلەش كېرەك
تىلەش كېرەك!

2008 - يىلى 30 - ئىيۇل. خوتەن

ئاسمان - زېمىندىن ساڭا سالام!

ئاسمان - زېمىندىن ساڭا سالام
تاغ - دەريالاردىن ساڭا سالام
قۇرت - قوڭغۇزلاردىن ساڭا سالام
دەل - دەرەخلەردىن ساڭا سالام
ئۆلۈكلەر ۋە تىرىكلەردىن ساڭا سالام
ھەر لەھىدە
كۈللى كائىناتنى كېزىپ، مەۋجۇداتلار بىلەن
ئەسلىشپ
سۆيگۈ ئىچىدە مەڭگۈلۈك روھقا ئايلانغان
مەندىن ساڭا سالام!

ئەگەر يامغۇر ياغسا... سېنى سېغىنىپ مەن يىغلىدىم
قۇياش تۇتۇلسا... جىن چىرىغىمنى كۆتۈرۈپ
سېغىنىشنىڭ قاپقاراڭغۇ ئۆڭكۈرىگە كىرىپ كەتتىم
شامال چىقسا... سېنى سوراپ يوپۇرماقلارنى
شىلدەلاتتىم
ئادەملەر ئۆلۈپ كەتسە... سېنىڭ بۇ دۇنيادا بارلىقىڭدىن
ئۈمىد ئۈزۈپ يەنە بىر دۇنياغا ماڭدىم
بوۋاقلار تۇغۇلسا... بۇ ناتونۇش دۇنيادىكى ھەر بىر
نەرسىنى سەن دەپ بىلىپ ۋىلىق - ۋىلىق كۈلدۈم...

دەريادىكى سۇ سەن بولمىساڭ ئېقىپ كېتىشكە رازى
ئەمەسمەن
يۈرىكىمدىكى ئوت سەن بولمىساڭ كۆيۈپ كېتىشكە
رازى ئەمەسمەن...
يۇتلىرىم مېنى سېنىڭ يېنىڭغا ئاپارمىغۇچە، قۇلىقىم
ئاۋازىڭنى ئاڭلىمىغۇچە
كۆزلىرىم سېنى كۆرمىگىچە، قوللىرىم سېنى
تۇتمىغۇچە

ئۇلاردىن رازى ئەمەسمەن.
سېنىڭ پەرمانىڭىز ماڭا تەگكەن ئوق، ئۇرۇلغان
قىلىچ

نەقەدەر بەختسىز، شور پېشانىدۇر...
سېنىڭ قۇچقىڭغا يىقىلمىسام
ئۆلسەم ھېچقانداق قەبرىدە ياتماسەن!

نىچاغ، ناخشىلىرىم سېنى ئىزدەپ بېھۇشلۇق
چۆللىرىگە كەتتى
نىچاغ، شېئىرلىرىم سېنى ئىزدەپ سۆز
داللىرىغا كەتتى.

ئەگەر سەنمۇ مېنى ئىزدەۋاتقان بولساڭ
باسقان ھەر بىر قەدىمىڭدىن، ئالغان ھەر بىر
تىنىقىڭدىن
تارتقان جاپا - مۇشەققەتلىرىڭدىن، چەككەن ئاھۇ -
نادامەتلىرىڭدىن

ساڭا سالام!

2008 - يىلى 31 - ئىيۇل. خوتەن

ئاھ مېنىڭ تەڭرىم، ئاھ مېنىڭ تەڭرىم...

مېنىڭ پۇتلىرىم جەننەتتە سەيلەر
مېنىڭ بېشىم دوزاختا كۆيەر
مەن ئۆزگەن گۈل خازاندۇر
مەن سۆيگەن يار ئالەمدە يوق...

تاشنىڭ ئىشىكىدىن كىردىم؛ بىسىمىلاھ
ئاڭلىدىم شۇ كىرىشنى؛ يا رەسۇلىلاھ
تاش دەيدۇكى: قۇلىقىم يوقتۇر،
كۆزۈم ھەم ئاغزىم يوق، ئەلھەمدۇلىلاھ!...

سۈرتتۈم گۈل بەرگىدىكى تامچە شەبنەمنى،
شەبنەم دېدىكى: بۇ نە كۈچ - غەيرەت؟
شۇنچە ئاپتىپى بىلەن بىر تامچە ياشنى
قۇرۇتالمىغان قۇياشقا لەنەت!

يولۇم ئەلمىساقىتىن ئەبەدىيەتكە
ماڭا ھەمراھ كېلدۇر تەڭرىمدىن بۆلەك؟
ئۇ مېنى بار قىلدى، مېنىڭ بارلىقىم
ئۇنى ھەم ھەر تىنىقىمدا بار قىلسا كېرەك!

ئۆلگۈر بىنالار ئالدىمنى توسما
ئىچىمدە بىر يول بار ئاسمانغا تۇتاش.

ئەگەر ئۆلسەم.. يەنە يالغۇز قالغۇدەك
ئاھ مېنىڭ تەڭرىم، ئاھ مېنىڭ تەڭرىم!...

2008 - يىلى 1 - ئاۋغۇست. خوتەن

بۇمەرەم

ئاسمان - زېمىن كېتەر قوشۇلۇپ
ئىككى پۈتۈك ئۇچراشقان جايدا

كەرىپىكىنى چوقۇپ تۇمۇچۇق
غەزەل ئېيتار ئاشىق قەلەندەر

كۆزلىرىڭنىڭ يىراق ئۇيۇقىدا
شاۋقۇنلايدۇ غۇنچىلىغان قان

داداڭ قويغان ئىسمىڭ بۇمەرەم
ئۆزۈم تېخى ئىسىم قويىمىدىم،
كېلەر بەلكىم ئورمانلار
گۈل - گىياھلار، قۇرت - قوڭغۇزلار
ئۆلۈكلەر ۋە تىرىكلەر
سېنى چاقىرسام...

قاچاندىن بىرى
چاچلىرىڭنىڭ قارا تۈنىدىن
ناخشا توۋلاپ ئۆتتى ھارۋىكەش؟

قاچاندىن بىرى
قارار ئىدىڭ تالاغا

بولساڭ ئەگەر بىر چاشقان
مەن كۆڭلۈمگە قۇراتتىم قاپقان!

قورقمايمەن
ئۆلسەم ئەمدى يالغۇز قالمايمەن.

...

جەستىمنى تاشلىۋەتمەيسەن،
ھېچ بولمىسا
قوشنىلارغا خەۋەر قىلسەن!...

2008 - يىلى 4 - ئاۋغۇست. خوتەن

سىدىق دۆلەت* نىڭ ئالجىشلىرى

ئىچ ئاغرىتىمەن
تېرەكلەرنىڭ ئېگىزلىكىگە
قارىغايلارنىڭ قەيسەرلىكىگە.
تاغلارنىڭ مەزمۇتلۇقىغا
تۇپراقنىڭ مۇقەددەسلىكىگە...

سۆيگەن ئادەم بولار بىچارە
سۆيۈلگۈچى قەرزدار،
ئىچ ئاغرىتىمەن ھەر ئىككىسىگە!

ئىچ ئاغرىتىمەن
راست گەپ قىلىپ بېشىغا
قىلىچ تەڭلەنگەن مەردانە ئەرگە.
ئۆمۈر بويى رايىشلىق بىلەن
خاتىرجەم ياشىغان بىچارىلەرگە.
سۆيگۈم كېلەر قانغا بويالغان
جاللاتلارنىڭ قولغا،
چۈنكى بۇ قول
چىراغ ياقار ھەقىقەتنىڭ يولىغا...

* سىدىق دۆلەت — مېنىڭ يەنە بىر تور نامىم

ئاشۇ ئېشەكلەر
ئاشۇ ئىتلار، ئاشۇ چوشقىلار
قانچە خۇشال، قانچە بەختىيار،
چۈنكى ئۇلار
ئۆزلىرىنىڭ ئىت، ئېشەك ۋە چوشقا ئىكەنلىكىنى
بىلمەيدۇ زىنھار...
ئىچ ئاغرىتىمەن
دۇنيادىكى بارچە ئىت - ئېشەكلەرگە
ھەمدە قۇللارغا
ۋە ئۇلارنىڭ
گۈزەل غايە، ئىستەكلىرىگە.
قۇللۇق
داۋاملىشار قىيامەتكىچە
بىر ئىدىيەگە
بىر مەقسەتكە
بىر مۇھەببەتكە...
ئىچ ئاغرىتىمەن،
قۇللۇق -
ئىنسانىيەت تەقدىرىگە بېسىلغان تامغا!

2008 - يىلى 6 - ئاۋغۇست. خوتەن

بوران چىقتى

جۈر بولدى دەرەخلەر بۇ خۇشاللىققا
قاراسلاپ سۇنغۇچە شاخلىرى تاكى.
كەلدى ھۆركىرەپ توۋلىغان ئاۋاز
كەينىگە قايرىلىپ باقمىدى، ياكى...
تىك پېتى يىقىلدى قەھرىمانلارچە
نۇرغۇن ئىستولبىلار قۇتۇلۇپ سىمدىن.
قەغەز پارچىلىرى ئۇچتى شادىمان،
سۇندى دېرىزىلەر قورقماي ھېچكىمدىن...
كوچىدا بىرەر مۇئادەم قالمىدى
سۇپۇرۇپ تاشلىدى ئەخلەتتەك گۇيا.
بۇ تەنتەنىگە بوراندىن كېيىن
جۈر بولدى قەبرىلەرنى كۆمگەن قۇم - توپا!

2008 - يىلى 7 - ئاۋغۇست. خوتەن

يېزىلمىغان شېئىرلارنىڭ ئاپتورى

بىر كۈنى مەن بولۇپ بىر قاغا
ئۇچۇپ كەتسەم ئورمانغا،
بىر كۈنى مەن قاۋىسام ئىت بوپ
يۇلتۇزلىرى ئۆلگەن ئاسمانغا.
بىر كۈنى مەن يىغلىسام تاشتەك
ئاشىق - مەشۇق جۇدا بولغان داستانغا.
بىر كۈنى مەن...
يەنە مەن...

ھۇيت - ھۇيت...
بىر كىم چاقىردى:
غوجىمۇ ھەممەدنى تونۇمسىز؟ دېدى.
غوجىمۇ ھەممەد؟...
ئۆلۈپ كەتكەن ئادەم ئۇ
تۇغۇلمىغان ياكى ئەزەلدىن،
بۇ ئىسىم -
يېزىلمىغان شېئىرلارنىڭ ئاپتورى.

2008 - يىلى 8 - ئاۋغۇست. خوتەن

سالام دوستلار

سۆيىدۇم ھاياتنى ئابزاس - ئابزاستىن
پۈتتى توم - توم رومانلار

ساۋاتسىز مەن، باشتىن - ئاخىرى
ئويۇن ئويناپ چىقتىم مەن پۈتۈن
مۇھەببەتنىڭ مەكتەپلىرىدە.
تولدى مۇڭلۇق شېئىرلار بىلەن
قىزلار بەرگەن تاپشۇرۇق دەپتەر...

بۇ دۇنياغا كەينىمنى قىلىپ
كۆرەلمىدىم قۇياشنى يەنە.
ئالدىڭغا ماڭ! دېگەن چاقىرىق
ياڭراپ تۇردى ئارقامدىن ھامان.
توي قىلىمەن رامزانغىچە
ئەگەر ئۇ قىز ئۆلۈپ كەتمەسە،
مەيلى ئاسمان يېرىم چۈشۈپ
قىلىمسا ھەم تۈپراق تەتەنە...

سالام دوستلار،
مەن ھېلىلا چىقتىم قەبرىدىن
مۇھەببەتلىك ھاياتنى ئىزدەپ!

2008 - يىلى 8 - ئاۋغۇست. خوتەن

قالدى نە تەبەسسۇم گۈللەر بەرگىدە

1

قالدى چۈش كۆرگۈدەك نە كېچە ئەمدى،
ئېقىتىپ كەتكۈدەك قالدى نە ئىقن؟
قالدى نە تەبەسسۇم گۈللەر بەرگىدە،
يىقىنلار يىراقتۇر، يىراقلار يىقىن!

چىراغلار جىن كەبى پىل - پىل ياندىۇ،
قالدى نە جىن بىلەن يەنە قۇرئانداز؟
جىرادەك چوڭقۇر ھەم قاراڭغۇ دىلىم،
بىر تاغدىن بىر تاغقا تارلىغان ئاۋاز...

تۇپراقنىڭ ئاستىدا ياتقان ئۆلۈكلەر
ھېچنەمە دېمەيلا چىرىگەن تىلى.
سۆڭەكلەر چۆللەرگە چېچىلغان بولسا
ئاھ مېنىڭ سوڭىكىم، مېنىڭ ھەممىسى...

2

بىر ئاسمان بولسلا يېتىدۇ ماڭا،
قۇچاقچىنىڭ كۆزىدەك كىچىك بىر ئاسمان.
بىر دەريا بولسلا يېتىدۇ ماڭا،
يىڭنە تۆشۈكىدەك كىچىك بىر دەريا.

قۇياشنى غەپلەتتىن ئويغىتىش ئۈچۈن
 بىر خوراز چىلىسا يېتىدۇ پەقەت.
 ئەگەر مەن چىراغنى يېقىپ تۇرمىسام
 نە قىلسۇن يۇلتۇزدا نۇرانە سۈپەت؟!

ئاياللار يالىڭاچ بولمىسا ئەگەر
 قاراڭغۇ بۇ ھايات يورۇيتتى قانداق؟
 مەن ئۆلۈپ كېتىشتىن بىر كۈن ئىلگىرى
 قىل مېنى ئەي تەڭرىم ئەقىلدىن يىراق!

3

تېنىم بوز تۇپراققا ئايلانغۇچىلىك
 مەن ئاڭغا ئىخلاستا بولاي پەرۋىشكار.
 كۆزلىرىم يۇلتۇز بوپ كەتكۈچە تاكى
 ئالدىمدا قۇياشتەك كۈلۈپ تۇرسۇن يار.

شۇنچە كەڭ بىر ئالەم ئىلكىمىدە بولدى،
 قەبرىگە تۇتاشقان ئۇزاق ھايات ھەم.
 ئۆزۈمگە قارىسام ئۆزگە كۆز بىلەن
 ئاھ، قانچە ھېكمەت ھەم مۆجىزىلەر جەم!..

ئاھ لېكىن ئاجىز مەن، جان مېنىڭ ئەمەس،
 ئويۇنچى تەقدىر ھەم مېنى ئوينىتار.
 ئېسىمدە بولسۇنكى، ھەرنە بولاي مەن
 ئەزەلدە لېيىمنى يۇغارغۇچى بار!

2008 - يىلى 11 - ئاۋغۇست، خوتەن

سەنەمنىڭ ناخشىسى

بولماس يۈزۈڭ قارا، قارا
بولسا ئەگەر كۆڭلۈڭ يارا.
ئاشقلارنىڭ ماكانىدۇر
ئۆزۈڭ ئېيتقان دەردلىك ناۋا..
ئامان بولغىن غېرىبجانىم!

ئاشققا چۆل ياخشى ۋەتەن،
لباسىدۇر جۇلدۇر - كېپەن،
جۇدالىقتا گۈل ئېچىلۇر،
ۋىسال دىلغا سالۇر كىشەن...
ئامان بولغىن غېرىبجانىم!

سۆيسەڭ ئەگەر جەبرەك بولۇر،
قىيامەتكە سەبرەك بولۇر،
ئۆلسەڭ ماڭا قايتارسەن، ئاھ
قەلبىم سېنىڭ قەبرەك بولۇر...
ئامان بولغىن غېرىبجانىم!

قايان بارساڭ ۋەيرانىدۇر،
كۆڭلۈڭ ھامان سەرسانىدۇر،
بىر نەپەستۇر دۇنيامۇ ھەم،

بارچە يالغان ئەپسانىدۇر...
ئامان بولغىن غېرىبجانىم!

گۈل ئېچىلماي گۈلزار بولماس،
بۇلبۇلغا مۇڭزار بولماس،
ۋاقتى كەلمەس ئۆلمىگۈنچە،
ئاندىن ئارتۇق ئىزھار بولماس...
ئامان بولغىن غېرىبجانىم!

يەتكەي ساڭا ئەسسالام،
نازۇك سەرۋى ئېھتىرامىم،
كۆكسۈمدىكى پىچاق سۇنۇپ
تۈگىگىچە ئېقىپ قانىم...
ئامان بولغىن غېرىبجانىم!

2008 - يىلى 12 - ئاۋغۇست. خوتەن

ئالتۇن غازاڭلار

بەكمۇ ئۇزاق... ئۆتۈپ كەتكەن قەدىم زاماندا
تۆكۈلمەكتە دەرەخلەردىن ئالتۇن غازاڭلار.
قىيىلىنماق بولۇپ قالغان كۈزدە ئاياللار
كۈتمەكتە ئاھ، ئاپئاق قارنى قاراپ ئاسمانغا.
ئاپئاق قارنىڭ ئاپئاق، ئىسسىق يۇرتلىرى بار
توشقانلارنى ئامان - ئېسەن چىقار قىشتىن.
قار بوۋاي بار بالىلارغا ھەمراھ بولغۇدەك
ساقال - بۇرۇت ياساپ قويسا ياراشقۇدەك ھەم،
بوۋىسى يوق بالىلارنىڭ باغرى بەك سۇنۇق...

غازاڭلارنىڭ شىرىقلىشى ئوخشار بىر قىزنىڭ
مېڭىشىغا ئۆلگىلى ئاھ، ياردىن ئايرىلىپ.
ئوخشار ھەمدە ئىگىرىشىغا كونا مىلتىقنىڭ...
كونا مىلتىق قۇچاقلارنىڭ چۈشىدە قالدى،
قالدى يىغلاپ كىيىكلەرنىڭ ئارمانلىرىدا.

...

غازاڭلارنىڭ شىرىقلىشى يادىمغا كەلدى
ئوق تەگكەن بىر ئىپار كىيىك ئالدىمغا كەلدى.

توساتتىنلا جەڭ بولىدۇ
جەڭدىن كېيىن توي بولىدۇ.

كېزىپ تەنھا شەمۇ شەھەر، يەتتە ئىقلىمنى
مەشۇقنىڭ ئىشىكىدە ئاشىق ئۆلدى.
يېشىلىدۇ بارچە سىرلار يېرىم كېچىدە
يىرتىلىدۇ بارچە قىزلار يېرىم كېچىدە.
مۇھەببەتنىڭ گۈل - چېچەكلىك ئازاب تۇرمىسى،
يېتىلىدۇ ئەرلەر ئاخىر ئۆلۈم ئىچىدە...
كىم بىلمەيدۇ شېئىردىكى خەنجەر - پىچاقنى،
كىم بىلمەيدۇ پەرلىگەنچە كۈلگە كۆمۈلگەن
ئاشۇ خىرە كۆزلەردىكى ئاتەش پىراقىنى؟...
كىم بىلمەيدۇ، ۋەتەن دېگەن ئەسلى بىر داستان،
كىم بىلمەيدۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن بولغاندا قۇربان
سانسىز كىشى توي ياڭرىتىپ قىلىدۇ بايرام!
بەكمۇ ئۇزاق ئۆتۈپ كەتكەن قەدىم زاماندا
تۆكۈلمەكتە دەرەخلەردىن ئالتۇن غازاڭلار.

2008 - يىلى 21 - ئاۋغۇست. خوتەن

يەنە بىر ناخشىدا كۆرۈشەيلى

تۆت كۈچىنىڭ دوقمۇشىدا
تەمبۇرۇمنى سازلاپ ناخشا ئېيتىپ بەرسەم
شوخ - شوخ ناخشىلارنى
ئۇلار ماڭا نەزەر كۆزنى سېلىپمۇ قويىمىدى.
چۈنكى مەن بۈگۈن بازارغا
جەندە - كۇلاھىمنى كىيىپ كەلمىگەن،
ئېلىپ كەلمىگەن
ئەپسانە بولۇپ كەتكەن سىياقىمنى ھەم.

خۇدا
مەن تىرىك بولسام ساڭا نە پايدا؟
ساڭا نە زىيان
ئۆلۈپ كەتسەم دەرد - ھەسرەتتە ھەم؟!
سەن موھتاج ئەمەس
مەن موھتاج...

يېرىم كېچىدە
مەن ئۆزۈمدە.
قولۇمدا كېچىنىڭ بىر غۇلاچ چېچى
ماڭا لىق تولدى ئۆينىڭ ئىچى
سەن نەدە؟!...

قۇتۇلالمايمەن،
يالغۇزلۇقنىڭ ئەۋلىيالىقى
ھاۋانلارنىڭ تىلىنى بىلگۈچى
قۇمۇش نەينىڭ پىغانغا قۇلاق سالغۇچى...
ماڭا مۇناسىپ ئەمەس،
يۈز يىل غاردا ياتساممۇ
مەن غۇجمۇ ھەممەدكى
ئەھمەت يەسەۋى ئەمەس.
ئەمەس مەشرەپ
ئىككى دۇنيانى سۆيگۈگە تېگىشكەن
سارالڭ دىۋانە!...

خوش،
مەن كېتەر بولدىم.
يەنە بىر ناخشىدا كۆرۈشەيلى،
يەنە بىر ناخشىدا
يەنە مۇشۇ بازاردا.

2008 - يىلى 22 - ئاۋغۇست. خوتەن

كۆڭسۈك ئارا بارخان - بارخان...

كۆكسۈك ئارا كۆككە باققان بارخان - بارخان،
زۇلپىك ئارا مەرغۇللىغان نەغمە - ناۋا.
ئايغىڭدا تاشلار ئەزىز ۋەتەن - ۋەتەن،
بارمىڭدا قاتار - قاتار تاغۇ دەريا...

قاچار گۈلگە زىنىڭنىڭ كەرەشەسى،
ئوۋچى ئۆلۈپ، قالغان كىيىك نادامەتتە.
يورۇپ تىمىتاس تىرنىڭنىڭ ئاسمانلىرى،
ئاتار تاغلار يۈزۈڭدىكى سائادەتتە.

بىر باقساڭچۇ، كۆيۈپ كەتسە قاخشال يۈرەك،
يەتسە جېنىم جانغا، ئارام تاپسا ئەجەل.
باقساڭچۇ بىر... ئاسى - جاپى كۆڭلۈم مېنىڭ
كەتسە چۆلگە دۇنيا - دۇنيا توۋلاپ غەزەل.

2008 - يىلى 26 - ئاۋغۇست. خوتەن

يەنە تويۇم بۇزۇلدى

يەنە تويۇم بۇزۇلدى
باخشلارنىڭ ئوقۇمىغىنى قالمىدى
بايكارلارنىڭ توقۇمىغىنى قالمىدى.
داپ داراڭلاپ
ئېشەك ھاڭراپ
كۆڭلۈمنى ھېچ ئارامدا قويمىدى...
كۆڭلۈم بىر چۈشتىن كېيىن
دېرنىسىنى كەڭرى ئاچقان،
بىر توكۇر بۇغا
قاراپ قويۇپ بىر قىيا
تاغقا قاچقان...
ئەسلى بىر قىز ئىدى
يىرتىلىشتىن ئىلگىرى.
ئەسلى بىر گۈل ئىدى
ئېچىلىشتىن ئىلگىرى.
ئەسلى بىر شېئىر ئىدى
يېزىلىشتىن ئىلگىرى...
كېچىنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا
قەلبىمنىڭ چىراغ يېقىلمىغان جايلاردا
تورۇكلىتىپ چىغ ھاسسىنى
ئۇ مېنى ئىزدەيدۇ

ئىسمىنى توۋلايدۇ...

دەرەخلىكتۇر مېنىڭ ھۇجرام
تۈمەن قۇشلار سايرايدۇ.
قۇمدۇر مېنىڭ تەختىم
كۆچۈپ تۇرىدۇ.
شېئىرلىرىم ئاقار يۇلتۇزدۇر
بىر چاقناپلا غايىب بولىدۇ.

كۆزۈمدە يوق ھېچنېمە
بىر قايغۇلۇق ناخىسىدىن باشقا.
چىقار چۈۋۈلۈپ قاپقاراڭغۇ كېچىلەر
ئاۋازىمنى ئاقتۇرسا.
كۆكسۈمدە بىر پاي ئوق
مامۇق تۆشەكتە ئۇخلاۋاتقان جاناندەك
ئۇزۇندىن بىرى...

يەنە تويۇم بۇزۇلدى
ئانام ئېسەدەر قېرىپ كەتتىك دەپ

سىلەر
ئوۋچىنىڭ كىيىكىنى سۆيگەنلىكىنى كۆرگەنمۇ،
ئۆزى ئاتقان كىيىكىنى؟
قاتىلىنىڭ ئۆلۈكىنى سۆيگەنلىكىنى كۆرگەنمۇ،
ئۆزى ئۆلتۈرگەن ئۆلۈكىنى؟
پادىشاھلارنىڭ خەلقىنى سۆيگەنلىكىنى كۆرگەنمۇ،
ئۆزى ئەل قىلغان خەلقىنى؟

خەلقنىڭ ھۆكۈمەتنى سۆيگەنلىكىنى كۆرگەنمۇ،
ئۆزىنىڭ ئۈستىدىكى ھۆكۈمەتنى؟

يەنە تويۇم بۇزۇلدى!...

2008 - يىلى 27 - ئاۋغۇست. خوتەن

كۆڭلۈمنىڭ دېرىزىسى تالاغا قارايدۇ

كۆڭلۈمنىڭ دېرىزىسى
تالاغا قارايدۇ

كۆڭلۈمنىڭ دېرىزىسىدىن تالاغا قاراپ بىر قىزنى
كۆردۈم،

قاشلىرى بەرگى قىياق
كۆزلىرى ئويناق بۇلاق.
لەۋلىرى مەي كاسەسى،
مەڭزىدە بىر جۈپ زىناق...
ئويلىدىم؛

ئېتىكىنى قايرىغان شامال مەن بولسامچۇ
پۇتغا پۇتلاشقان تاش مەن بولسامچۇ
مەن بولسامچۇ
ئۇ نازۇك قەددىنى ئېگىپ يەردىن ئالغان
بىر تال ياپراق...
...

زىبا تېنىنىڭ ئىچكىرىسىدە
كەتسەم ئېزىپ،
ئاتلار ئىككىنچىلەردە كەتمەن چېپىۋاتقان
ئاتلار ئىتىكىدە بالا بېقىۋاتقان
ئاتلار قاۋاۋاتقان

قويلار مەرەۋاتقان
ئېشەكلەر ھاڭراۋاتقان،
سەلتەنەتلەر
غەزەپ - نەپرەتلەر
سانسىز جەسەتلەر
ئورنىدىن تۇرۇۋاتقان،
ئالەم
دەم كۆمتۈرۈلۈپ
دەم ئۆرە بولۇۋاتقان
زىيا تېنىنىڭ ئىچكىرىسىدە...

ئاھ!...
دادىسى ئېلىپ كەتتى ئۇ قىزنى
ھېچكىم بىلمەيدىغان يەرگە.
بېرىش ئۈچۈن
مەن بىلمەيدىغان ئەرگە.
مېنى شېئىر يازالماس قىلىۋەتتى
ئۇنىڭ كېتەر چاغدىكى ئاخىرقى رەت قايرىلىپ
قارىشى...

قىزنىڭ قارىسى يىتتى
كۆڭلۈمنىڭ دېرىزىسىنى ياپتىم.

2008 - يىلى 27 - ئاۋغۇست. خوتەن

چۈشتىن كېيىنكى دېرىزە

يازنىڭ شاخلىرىدا غۇچچىدە ئاپتاپ
بىر چۈن ئەشەددى قاتلىدۇر شۇ تاپ

بىر بۇلۇت دېرىزىنىڭ يېنىغا كەلدى
بىر دەريا ئېقىشتىن توختىدى ئۆيدە
بىر تاغ ھويلىغا يىقىلدى

قەغەز پارچىلىرىدىن ياسالغان يۈرەك
ئۇچۇپ شامالدا لەپ - لەپ
لەپ - لەپ
كەتتى يىراقلارغا يارنى ئىزدەپ

تېنىم زىرىككەن گۆشتىن، سۆڭەكتىن
قوللىرىم ئەقىلدىن ئازغان، ياۋايى
بىر پۇتۇم يەنە بىر پۇتۇمنىڭ ئۈستىدە
ئۆلگەن...

2008 - يىلى 28 - ئاۋغۇست، خوتەن

قايتىش ناخشىسى

قايتقىنىدا ئورمانغا قۇشلار
پەيلەرنى سىلكىپ شادىمان،
مۇھەببەتلىك پەرۋاز كۈيىگە
تولار سۈزۈك ۋە چەكسىز ئاسمان.

نالە - زار ۋە پەريادتىن كېيىن
جىمجىتلىققا قايتقاندا ناخشا،
باھاردىكى ئەگىز سۈيىدەك
سىڭىپ كېتەر دىللارغا ئاستا.

سەپىرنى تاماملاپ تولۇق
قايتقان چاغدا تۇپراققا ئادەم،
ۋىسال ئىچىرە تاتلىق تولغىنار
پايانغا سىغىمىغان ئالەم.

چەكسىزلىككە قايتقاندا شېئىر
چەك - چېكىدىن يىرتىلىپ سۆزلەر،
تىلىسىم كەبى ئېچىلار بىر - بىر
ھاياتتىكى ھەممە ئىشلىكلەر!

2008 - يىلى 29 - ئاۋغۇست. خوتەن

سىدىق دۆلەتنىڭ دوستلىرىغا بولغان مۇھەببىتى

دوستلار

يىرگىنىشلىك خىياللىرىمىزنى ئاشكارىلىمايلى
ئولتۇرۇپ تۇرسۇن ئىتىكاپتا.
ئۇرۇش، قىرغىنچىلىقلارنى قانات يايدۇرمايلى
ساقلاپ تۇرسۇن كونا كىتاپتا.
ئاشكارىلىمايلى
پارقىراق ئاياغلىرىمىز ئىچىدىكى يىرتىق پايپاقنى...

ئىككى پۈتمىز قەبرىگىچە بارالايدۇ
ئىككى كۆزىمىز ئۇيۇققىچە كۆرەلەيدۇ
ئىككى قۇلقىمىز ئاشكارا ئاۋازلارنىلا ئاڭلىيالايدۇ
بىراق كۆڭلىمىز بىزنى تاشلاپ
بىز بارالمىغان يەرلەرگە كەتمەكچى!

مەن

ماشىنلارنىڭ ئۆلمەيدىغانلىقىغا ئىشەنمەيمەن
بىنالىارنىڭ يىقىلمايدىغانلىقىغا ئىشەنمەيمەن.
ئىككى تاغنىڭ ئارىسىدا
مۇنبەت ئېتىزلار، يېزا - قىشلاقلار
ۋە بىر نەچچە دەريا بولۇشى مۇمكىن،

ئىككى دەريانىڭ ئوتتۇرسىدا
ياشلىقى ئۇرغۇغان ، شەھۋىتى قايناپ تۇرغان
قىران شەھەرلەر بولۇشى مۇمكىن ،
ئىككى شەھەرنىڭ ئوتتۇرسىدا
جەسەتلەر تاشلىنىپ ياتقان ، ماڭسا تۈگمەس
ئىپتىدائىي چۆللەر بولۇشى مۇمكىن ،
ئىككى چۆلنىڭ ئارىسىدا
ئەلەمساقتىن مېڭىپ ھارمىغان
شۇ مېڭىشلىرىدا ئۆلۈمدىنمۇ ھالقىپ كەتكەن
روھ كارۋانلىرى بولۇشى مۇمكىن ،
بىراق ئىككى ئادەمنىڭ ئوتتۇرسىدا
«ماقۇل» ياكى «ياق» دېگەن ئىككى ئېغىز گەپتىن باشقا
بىرەر نەرسىنىڭ بارلىقىغا ئىشەنمەيمەن!

دوستلار
تەڭرىگە بويۇنتاۋلىق قىلمايلى .
سۆزلەرنىڭ قەددىنى قاتلاپ
تەپەككۇرنىڭ پوق - سۈيۈكلىرىدىن ئاتلاپ
ئىچىمىزدىكى جاڭگالدا
تەسەۋۋۇرىمىزدىكى ئايالنىڭ قۇرۇپ - قاخشال بولۇپ
كەتكەن شاخلىرىغا ئېسىلىپ ئۆلۈۋالغۇچە
تەڭرىنىڭ ۋە ئۆزىمىزنىڭ نام - شەرىپىمىزنى ساقلايلى .

دوستلار
سىلەرنى دېمىسەم
شېئىرنىڭ ئادەمنى ئازغۇنلۇق چۆلىگە باشلاپ قويۇپ ئۆزى
غايىب بولىدىغانلىقىنى

ئاشكارىلىق ۋە تەكەن بولاتتىم.

بىراق

سىلەر شېئىرىسىز ياشىيالمىسىلەر

ياشىيالمىسىلەر...

2008 - يىلى 29 - ئاۋغۇست، خوتەن

ماڭا زۇلۇم سالغان ئىككى سۆز بار

ماڭا زۇلۇم سالغان ئىككى سۆز بار؛
بىرى مۇھەببەت، بىرى ئۆلۈم.
بىر بۈيۈك قازى كەبى يەككە - يەككە
ئۇلارنىڭ قولىدىنۇر بارچە ھۆكۈم.

مېنى ئۆلتۈرمەكچى بىر تال گۈل بار،
سانچىلغان تىكەنلىرى يۈرىكىمگە.
ئۇنىڭ پۇرىقىدىن مەستەن بىراق،
ئۇ مېنىڭ شېئىرلىرىم، شېئىرلىرىم...

بىر يول بار يۈرگەن مېنى ئېزىقتۇرۇپ،
ئۇ مېنىڭ خىيالىمدۇر ئايىغى يوق.
ئەۋلىيا بولغىنىمغا پۈتتۈم ئاخىر
ئۇندا مەن يالغۇز يۈرۈپ، يالغۇز يۈرۈپ...

ماڭىدىم چىن ئىنسانلىققا قاراپ ئاخىر،
ئەي تەڭرىم يولنى، ماڭا يىراق ئەتمە.
ئىككى ھويىرىم بولسا، دېھقان بولسام
بىر ئېرىق سۇنى ئۇندىن يىراق ئەتمە.
گەر ئوغرى بولسام تۈننى قاراڭغۇ قىل،

مەن سېنى قانداق كۆرەي، قانداق سۆيەي،
ئەي تەڭرىم، ئىنسانلىققا يەتمەي تۇرۇپ!

جۆيلۈش

تەڭرىدىن خەۋەر كەلمىگۈچە
ئىنسانلىقىمغا تەن بەرمەيمەن.

تېرەم تەتۈر سويۇلماستا
قۇياشقا گېپىم يوق.

مېنى تېرىۋالغان ئەخلەت
مۇھەببەت.

مەن بىر دۇكان
دۇنيا ئىجارىگە ئالغان.

مېنى قانغا ئىشەندۈرگەن
ئىچىمدىكى ھاياۋان.

شېئىر يېزىش
قاتىللىق قىلىش.

شېئىر ئوقۇش
خۇشال ئۆلۈش.

مېنى چاقىرماڭلار،
غايىب بولمەن.

چوققىلىرىم تۈزلەڭلىكلىرىمدە

بۇرچۇم

نەپرەت،

جەننىتىم

دوزاختا،

دوزاخ

ئىچىمدە.

دوستلار،

خۇشال ئۇلۇڭلار.

2008 - يىل 5 - سېنتەبىر. خوتەن

ئاشۇ ئەرۋاھ مەن بولسام

بىر ئەرۋاھ

چىقىپ جىمجىت قەبرى ئىچىدىن،
ئايغا قاراپ ھۇۋلىدى ئۇزاق...

سايىلەرنىڭ پاتپاراقلىرى،
چىرىق بولغان، تېپىچەكلىگەن قان.
ئۆلۈۋاتقان قايتا تۇغۇلۇش،
تەن بىلەن روھ ئارىسىدا
دار باغلىغان مەردانە شەيتان...
سۆڭەكتىكى ئېگىز ھارۋىلار،
ئىسسىق گۆشلەر ئارا ئىت قاۋاپ،
كىرىپكەردىن ئۇزىغان كارۋان...
چوغلۇق چاچرىغان رۇخسارى ئاينىڭ،
گۈلەختىكى چۈشلەرنىڭ
جۇۋىسىدىن چاچرىغان پىتلار...
جەننەت، دوزاخ ئارىسىدىكى
ئاشۇ ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ
كەلگەن چاغدا ئىشىك ئالدىغا،
سۆيگۈدەك، ئاھ، ھېچكىم قالمىغان...

ئاشۇ ئەرۋاھ مەن بولسام

قىلارمىدىم دەردىمنى بايان
كېتىۋاتقان ماشىنلارغا؟
ئىمارەتلەر ئېگىز ۋە يالغان،
قەسەم كەبى قاتتىق بۇ كۈنلەر،
ماڭارمىدىم ھاشارغا؟!

لېكىن ئاسمان بىردەم پەسلىمەس،
تۇپراق تىترىمەس...
سۆيگۈ بىلەن نەپرەتنىڭ
ئېزىقىش ۋە گۈمراھلىقلارنىڭ
مەركىزىدە ئىدىم يەنىلا
ئاشۇ ئەرۋاھ مەن بولسام؟!

2008 - يىلى 9 - سېنتەبىر. خوتەن

يۈرىكىمنىڭ يېنىدا ئولتۇر

قولۇمدىكى بارماقلارغا كەل،
تىرىقىمنىڭ ئاستىدا توختا.
تېنىمدىكى تىترەكلەرگە چۆك،
جېنىمدىكى ئايۋاندا ئۇخلا.

ئۆسۈپ كەتتى ساقال - بۇرۇتۇم،
سېنىڭ كېلەر يولۇڭغا قاراپ.
يۈرىكىمنىڭ يېنىدا ئولتۇر،
تۈنلىرىمگە ياندۇرۇپ چىراغ.

باغلاپ قويسۇن مېنى قۇل كەبى
كۆزۈڭدىكى زەنجىر - كىشەنلەر.
ئۆلسەم ئەگەر كۆكسۈمدە قالسۇن،
ئۆزۈڭ سالغان شۇ سۇنۇق خەنجەر!

2008 - يىلى 12 - سېنتەبىر. خوتەن

كۆزلىرىڭدە لىققىدە ئاسمان

كۆزلىرىڭدە لىققىدە ئاسمان،
يۇلتۇزلىرى يارىدار بولغان.

چېچىڭدىكى ئۇزاق كېچىدە
جاراڭلايدۇ ھارۋىكەشنىڭ ناخشىسى

تولغان كۈيلەرنىڭ ئاياغ ئىزىغا
لەۋلىرىڭنىڭ گۈل ئېچىلغان ئەستىرى.

گۈزەللىكنىڭ قانخور ۋە ياۋۇز،
قۇل قىلىدۇ ئىتائەتنىڭ.

تاشلايدۇ، ئاھ، دوزاخقا مېنى
باغرىمدىكى ئىبادەتنىڭ.

كۈلكىلىرىڭ ئۈزۈلگەن چېچەك،
كۆز ياشلىرىڭ رەھىمسىز قىلىچ.
سەن بار يەردە ئۇرۇش، يەر تەۋرەش...
ئالەم مەڭگۈ بولمايدۇ تىنىچ!

سەن كېلسەن، تاملار ئۆرۈلەر،
قاۋاپ كېتەر كۆڭۈل ئىتلىرى.
سەن كېتسەن، چېقىلار جامالار،
ئەگىشىدۇ ئارقاڭدىن تاملار...

سەن ئۆلسەن، تىرىلەر مېنىڭ
قەلبىمدىكى مەڭگۈلۈك دىلدار.

سەن

تەن ئىچىگە مۆكۈنگەن جانسەن،
پەقەت ئۆلۈم، ئۆلۈملا پەقەت
سېنى ماڭا قىلدۇ ئىزھار...

2008 - يىل 14 - سېنتەبىر . خوتەن

رەيھان،
ساڭا بىر ئېغىز گېپىم بار ئىدى!

2

ئۇ كوچا بىلەن بۇ كوچا ئوتتۇرىسىدا
ساڭا بولغان سېغىنىش - نەپرەت،
ئۆلۈكۈمنى كۆرسەتمەي
توشۇپ يۈرەر قەبرىگە جەسەت.
ئېچىلغىنىڭنى كۆرگۈم يوق ئىدى
قان - يىرىڭلىق رېئاللىقىدا.
شېئىردا

بىر بۇردا گۆشۈم، بىر تال سۆڭىكىم،
بىر تال تۈكۈم، بىر تىنىقىم
ساڭا قاراپ كېتىۋاتقاندا
مەن يوق ئىدىم قەلبىڭدە ئەسلا.
بىلمەس يۇلتۇزلار يىغلىغىنىمنى،
بىلمەس قارا كېچىلەر
مېنىڭ سېنى سېغىنىغىنىمنى...

3

قەلبىمدۇر سەن ئۇخلاۋاتقان ئۆي،
سەن ئېچىلغان شاخ - مېنىڭ تېنىم.
ئەگرى - بۈگرى بارماقلىرىڭدا
پەرياد سېلىۋاتقان مېنىڭ جېنىم...
ئېتىكىڭنىڭ ئاستىدىكى چوغ
ئالەمگە ئوت قويما ھەر مىنۇت،

مەن ئاشۇ ئوتنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ،
قەسدىلەر پۈتتۈم ھاياتقا.
ئېقىپ تۇرغان قارا چاچلىرىڭ
باشلار مېنى ئۇزاق تۈنلەرگە؛
ئۇ يەردىكى ئايپالسىلار
سۆيۈشۈۋاتقان قاشاڭ ئەرۋاھلار،
ئېگىز ھەمدە ئورۇق جىنلار
قورقۇپ ئۆزىنىڭ كۆلەڭگىسىدىن؛
قېچىۋاتقان ئاي شولسى ھەم
دەرەخلەرنىڭ رىيازەتلىرى
ئېيتار ماڭا سېنىڭ سىرىڭنى...

4

ئەمدى ئۆلۈم باشلىنار،

ئەمدى
بۇ سەپەرنى تاماملاش كېرەك.
تاشلاش كېرەك قالدۇق ھاياتنى،
كۆيۈۋاتقان يۈرەكتىن بۆلەك.
كېيىش كېرەك جاھاننى باشقا،
يىغلاپ - يىغلاپ
كىرىش كېرەك بىر تامچە ياشقا...
رەيھان
مەن ئاز قالغان.
بۇ دەملەر
ئىككى پۈتۈڭدىن كىندىكىڭىچە،
چىچىڭدىن تىرىقىڭىچە

كېتىۋاتقان بىر پارچە ئوت
سەرسان - سەرگەردان.

مېنى باغرىڭغا ئال
ئەمدى ئۆلۈم باشلىنار!

2008 - يىلى 16 - سېنتەبىر. خوتەن

بىر ئاز - بىر ئازدىن ئۆلۈۋاتىمەن

بىر ئاز - بىر ئازدىن ئۆلۈۋاتىمەن،
 بىر ئاز - بىر ئازدىن
 قەبرەمگە قاراپ كېتىۋاتىمەن.
 ئاۋۋال بېشىمدىن چۈشتى بىر تال چاچ
 ئاندىن
 چۈشتى دويمىلاپ باغرىمدىكى تاش.
 ئاخىرلاشتى دەرەخلەرنىڭ سالام - سائىتى،
 توختىدى تاغلارنىڭ قەدەم تېۋىشى،
 توختىدى قۇشلار ئېيتىشتىن ناخشا،
 توختىدى
 دەرپالار شاد - خۇرام ئېقىشتىن ئاستا...

مۇزىكا
 قايتالاماس ئەمدى جىمجىتلىقىغا.
 شېئىر يېزىلدى، يېتەلمەس ئەمدى
 ئاشۇ گۈزەل ھەم چەكسىز يوقلۇققا.
 قايتۇرۇپ بېرەلمەس كىيىملەر
 يالغىچ تېنىمنى، لاۋۇلداپ تۇرغان...
 قايتۇرۇپ بېرەلمەس ئەينەكلەر
 ياشلىق جۇش ئۇرغان چىرايىمنى ھەم...
 ئاۋۋال يېدى مېنى ئاچ ئەرۋاھتەك نان،

ئاندىن يېدى ئاياللار مۇھەببەت بىلەن.
يېدى شان - شۆھرەت، پۇل، ھوقۇق ئاندىن،
يېدى
يېدى پارچىلاپ،
مەن بىلىدىغان جىمى نەرسىلەر...

يېرىم كېچىدە
بارماقلىرىمغا يۆگەلگەن يىغا ئاۋازى،
ئاستىمىدىن ئۆمىلەپ قاچقان قەبرىلەر،
كىرىكىمىدىن سرغىغان بىر تامچە ياش،
سۆرەپ كەلگەن پەرياد - نالىلەر...
قىزىل گۈلنى ئەسلەتكەن قان،
ئېھ،

قىزغىن ھەم ئەسەبىي ئاشۇ جەريان.
ئەنسىز چىرقىراشتىن كېيىنكى جىملىق
ئۆلۈمگە ئوخشاش شېرىن ھاياجان.
يار -

روھىمدىكى ئەبەدىلىك دار،
دارنىڭ تۇۋىدىكى سانسىز ئالامان.
خەير! دەپ قول پۇلاڭلىتىۋاتقان قۇياش،
قۇياش ئاستىدىكى
بىر ئاز - بىر ئازدىن ئۆلۈۋاتقان دۇنيا...

ئۆلمەسلىككە چارە يوق،
خۇشال ئۆلۈشكە ئىزدەيلى ئىمكان.
دوستلار

بىر ئاز - بىر ئازدىن ئۆلۈۋاتىمەن
بىر ئاز - بىر ئازدىن...

ئۆلۈم بىر قېتىملىق مۇھەببەتلىشىشتۇر
ئۆز - ئۆزىمىز بىلەن.
ياكى ھاياتلىقنىڭ مەنسىدۇر
بىز ئىزدەۋاتقان ئۇزۇندىن بېرى.

2008 - يىلى 17 - سېنتەبىر، خوتەن

بىردەم ئۇخلا

بىردەم يۈرىكىڭنىڭ يېنىدا ئولتۇردۇم،
بىردەم لەۋلىرىڭگە تەلپۈردۈم دەريانىڭ يەنە بىر
تەرىپىدىكى قىرغاققەك
چاچلىرىڭ ياستۇققا يېيىلغان تارام - تارام.
بىردەم
بارماقلىرىڭ ئارىسىدا ئالدىم ئارام...
ئۇخلا، ئۇخلا
كۆزۈڭنى ئاچما،
سېنى قوغدار كىرىپكىڭدىكى قاراۋۇللار
ۋە مەڭزىڭدە قىلىچتەك چاقناپ تۇرغان بىر
تامچە ياش...
مەيدەڭ ئويغانماستا نەقەدەر يەڭگىل،
تېنىڭگە چوڭقۇرلاپ كىرگەن بىر قاتىل.
كۆزۈڭنى ئاچما، ئاسمان يىقىلار
قېچىپ كېتەر چۈشۈڭدىكى
چۈچۈپ كەتكەن بۇغلار...
ئۇخلا، يېنىڭدا ئازاب - ئوقۇبەت،
جاراھەت باسقان بىر غېرىب يۈرەك.
سېنى سۆيۈشتىن قورقىدىغان كېسەل ئىت
ئۆلۈپ قالار، كۆزۈڭنى ئاچما...

يېڭى بىر ئۆلۈمنى ئەسلىدىم
قۇچىقىڭدا گۈل پۇراۋېتىپ...
ئەينەكلەرنىڭ چوڭقۇرلۇقى سەندە توختىدى.
شەھەردىكى بارلىق ماشىنىلار قېچىپ كەتتى،
گۈللەر بىر مىنۇت يىغلىدى.
بىز سۆيۈشۈپ تۇرۇپ سەپىرىمىزنى داۋاملاشتۇردۇق،
ئالدىمىزغا ئىككى قەلەندەر ئۇچرىدى:
بىرى زامان، بىرى ئالەم
قۇياش كۆيۈپ ئۆلدى، دېدى...
تاغ ئارقىسىدىكى قۇياشنىڭ ئوت كەتكەن كەپسىدە
مۈكچىيىپ ئولتۇرار يەنە بىر تاغ.
تاغنىڭ ھەر بىر تېشى
ئاشىق - مەشۇقنىڭ كۆز يېشى ئىدى...
بىز ئوتتىن بىر قاقلام ئالدىق،
خادا قۇيۇن ئىچىدە قالدۇق،
جىنلار بىلەن ساما سالدۇق...
پەرزاتنىڭ ئىسمى يوق ئىدى،
تۆتۈن ئىدى كۆزىدىكى
دېۋنىڭ جىسمى يوق ئىدى...
قېچىپ چىققان جەننەتتىن
ئايئاق ساقاللىق بىر گەرۋاھ
دوزاخ ئازابىنى قىلاتتى بايان.
ئۇ مېنى چاقىردى
ئەي ئاشىق،
مۇھەببەتنىڭ دوزىخىدىن
جەننەتكە يەتكىچە

ئوتنى ئۆچۈرۈپ قويما،
قەلبىڭدىكى دوزاخ ئوتىنى...

ئۆلۈپ قالمەن كېسەل ئىتتەك
ياكى
توزۇپ كېتمەن شېرىن چۈشتەك...
بىردەم ئۇخلا، چۈشلىرىڭدە
بىردەم تۇراي،
بىردەم تۇراي!

2008 - يىلى 24 - سېنتەبىر. خوتەن

ئەزەلدىن قانمايدىغان بالا ئىدىم مەن

ئەزەلدىن قانمايدىغان بالا ئىدىم مەن،
تاشتەك سۈكۈناتتا ئېزىلىپ يىغلاپ.
قۇمدەك تال - تال چېچىلىپ،
بورانلار نالسىگە قېتىلىپ يىغلاپ.
قۇياشنىڭ زۇلمىدىن
يۇلتۇز شولىسىغا ئېسىلىپ يىغلاپ...
چېچىم بوز تۇپراقنىڭ رەڭگىدە ئىدى،
يۈزۈمنى تۇتاتتىم شاماللارغا مەن.
ئېچىپ قات - قات گۈل غۇنچىسىنى،
كۆڭلۈمنى تولدۇراتتىم نالە - زار بىلەن...

ئەزەلدىن ناخشىلارغا سالمايتتىم كىشەن،
چاچمايتتىم يۇلتۇزلارنى سوغۇق كوچىغا.
چۆل - باياۋانلارنى قىلمايتتىم سەرسان
توپا دۆۋىلەپ يىڭنە ئۇچىغا.
ئەزەلدىن
ئىدى ئازابلىرىم قىپقىزىل رەيھان،
ئازاب - ئوقۇبەتلىرىم سۈپسۈزۈك ئاسمان.
قەلبىمنىڭ يېرىمى زېمىستان،
يېرىمدە لاۋۇلداپ تۇراتتى گۈلخان...

بىر كۈنى
كەلدى بىر پىچاق سۆڭەكتىن ئاپئاق،
ئۆتتى بىر كارۋان كىرىپكىلىرىدىن
ناخشا ئېيتىپ خىيالىدەك يىراق.
قۇياشنىڭ ئاستىدا خۇشال كۈنلەر يوق،
گۈللەر كۆڭلۈمگە ئاتار ئوق.
جېنىمنى ئوينار
بىر خىيال، قوللىرى ئۆلۈمدەك يۇمشاق...
خۇشاللىق يېنىمغا كەلمىدى كۈلۈپ
شۇنىڭدىن بېرى.

2008 - يىلى 24 - سېنتەبىر. خوتەن

كۆڭلۈم ئارامىدا ئەمەس

كۆڭلۈم ئارامىدا ئەمەس، يۇلتۇزلىرىڭنى تەڭلىمە،
قانغا مەيلىم يوق، كۆز ياشلىرىڭنى ئىچمەيمەن.
بىر دەم تىنچلان، شېئىر ئوقۇپ بېرەي،
ئەي مېنىڭ يالغۇز لۇقۇمدىن مەست بولغان ئايال!

قايقارا چاچلىرىڭنى بويلاپ
ھەر بىر كېچەڭگە ئاياغ باسقانىمەن.
تەن زۇلمىتىڭدىكى چىراغنى پەرلەپ،
روھىڭغا دانە - دانە ھارجان ئاسقانىمەن.

خۇش پۇراق يالقۇنلارنى تاپىنىڭدىكى
كارۋانلىرىمغا قىلغانمەن ئۆتەڭ.
سېنى جېنىمدىكى ئايۋانغا باشلاپ،
ھەسرەت - پىغانلىرىمنى قىلغانمەن سەتەڭ.

چۆللەر يۈكۈنگەن ئىككى كۆكسۇڭدە
بوران نالىلىرىدەك چالغانمەن ساتار.
تاغلار يىقىلغان ئالقانلىرىڭغا
تىزغانمەن پەسىللەرنى قاتار - قاتار...

كۆڭلەك سېلىشلىرىڭ گۈلگە ئوخشايدۇ،
گۈلىڭنىڭ توزۇشىغا كۈلۈپ تۇرۇپ.

نازلىق بېقىشلىرىڭ جاندا توختايدۇ،
جېنىم پارە - پارە، خەندە ئۇرۇپ...

...

يارىم كېلىپتۇ ناۋالەر قىلىپ،
ھەر بىر تۈكۈمدە مۇقام چالغىلى.
قونۇپ كۆكسۈمدىكى پىچاققا،
قۇش بولۇپ سايىراپ كۆڭلۈم ئالغىلى.

مېنى ئۆلۈمدىن ئۆلۈمگە چىللاپ
چەكسىز قىلغىلى نادامتىمنى.
يارىم كېلىپتۇ سۈرگىلى بىردەم
ئەجەل ئالدىدىكى پاراغىتىمنى...

تەڭلىمە شاراب تولغان پىيالەڭنى،
كۆڭلۈم ئارامىدا ئەمەس.

2008 - يىلى 27 - سېنتەبىر. خوتەن

چالدىم بۇ كۈينى

چالدىم مەن بۇ كۈينى مۇھەببەت بىلەن،
ئاخىرى يوق ئۇنىڭ تار ئۈزۈلگىچە.
ياكى يار ئىشىكىم ئالدىغا كېلىپ،
مېنىڭ بۇ ھالىمغا قاراپ كۈلگىچە...

شاراب قۇي، ئەي سۆيگۈ ساقىسى، ماڭا،
ئۇسسدى سۆيگۈگە يەر ۋە كائىنات.
كەلسە يار ئەگەردە مەي سوراپ سەندىن،
مېنىڭ بۇ ھەسرەتلىك كۆڭلۈمنى ئۇزاد!

2008 - يىلى 29 - سېنتەبىر. خوتەن

بازاردىكى مۇقامچىلار

سۇندى سۆڭەكتىكى پىچاقلار،
سۇندى سۆزلەر قۇرۇق - قاخشال.
چىچىلدى تەنلەردىكى تىترەكلەر،
تۆكۈلدى خۇرجۇندىكى تىللار.

سۇ سۇغا كەتتى باياۋانغا،
ئوت ئوتقا كىردى يالاڭ ئاياغ.
يەر ۋارقىردى: قان، قان...
قىزىل رەڭگە كىردى ئاسمان
تۈكلەر نەيزە بويى ئۆرلەپ كۆككە،
غۇلاپ چۈشتى ھەيۋەت بىلەن
كۆكسۈمدىكى قارا زىندان...

تۈگمەس مۇھەببەتتە شاراب ئىچىپ،
ئولتۇراتتىم ئۆزۈم تەنھا سۆھبەت بىلەن.
ئاۋۋال كەلدى چۆگۈن ئەسسالام دەپ،
ئاندىن پىيالىلەر شەربەت بىلەن.
كەلدى قەلەندەرلەر «ھۇ...» تارتىشىپ
ئىشقى دەپتىرىنى يىرتىپ زار - زار.
كەلدى دۇتار بىلەن داپتىن كېيىن،
ئەجەمگە دوست تارتىشىپ تەمبۇر، ساتار.

ئاندىن

يار كەلدى ناز - كەرەشمە بىلەن ئويناپ،
قولدا قاشتېشىدەك سۈزۈك خەنجەر.
تۈگىگىچە ئۇنىڭ كۆڭۈل ئىزھارى، ئاھ،
تەندە جان تۇرسا بىردەم، تۇرسا بىردەم...

2008 - يىلى 8 - ئۆكتەبىر. خوتەن

كۈنچىقشتىن كۈنپىتىشقىچە

قاقىلدايدۇ بىر ئالا قاغا
كۈنچىقشتىن كۈنپىتىشقىچە.
قۇياشتىنمۇ يىراق بىر جايدا
ھۇۋلايدۇ بىر يارىدار بۆرە.

ياشغۇدەك سەۋەب قالمىدى،
ئۆلۈشكە ھەم يوقتۇر باھانە.
كۆرۈپ قالدىم ھاۋا ئانىنى
قىپىلغاچ تۇرار ئەينەكتە.
بىر سۆيۈشتە گۈلدەك توزۇدى،
ئۇ مىڭ يىلاپ چەككەن رىيازەت.
كېلەر ئاشۇ تۇنجى سۆيۈشۈش
بۇ ئالەمگە باشلاپ قىيامەت...

دەرۋازىدا بىر ئالتۇن قۇلۇپ،
ئاچقۇچنى قويغان يوقتىپ،
مېنىڭ كۆڭلۈم... دېدى بىر ئايال
چىقىپ كەتتى كوچىغا دەرھال...
بىر ئەر
چىڭقى چۈشتە چاڭقاپ كەتكەن يەر.
«خۇدا» دېدى يامغۇر ياغمىدى،

تەرىكلىكىم بىر ساختا نىقاب،
مېنىڭ تويۇم ئۆلگەندە يارىم.
تىلغان چاغدا باغرىمنى مۇڭدا،
ئۆزۈم چالغان تەمبۇر، ساتارىم.
كەلگەن يېرىم مۇھەببىتىڭدۇر،
بارار يېرىم بولار ئەلۋىدا.
قۇرۇپ كېتەر پۈتكۈل تەبىئەت،
لەۋلەر مېنى ئۇچراشقان جايدا.

خهیر،
هه‌مه‌ه جایدای نامم دێوانه.
سایرایدو بمر ئالا قاعا
کۆنچقشتن کۆنیتشقیچه!

2008 - يىلى 22 - ئۆكتەبىر . خوتەن

لىققىدە مۇھەببەت قاچىلانغان شامال ھارۋىسىدا

لىققىدە مۇھەببەت قاچىلانغان شامال ھارۋىسىدا،
خازانلارنىڭ مۇھەببەت ئۇچقۇنلىرىدا ئۆكلىشىپ كەتكەن قانتىدا؛
سۇنىڭ ناخشا ئېيتقانچە ئۇيقۇغا كېتىۋاتقان كۆزلىرى ۋە
تۈپراقنىڭ باغرى قاتتىق ئاتىدەك گۈس - گۈس قەدەملىرى ئاستىدا
سېنىڭ سېغىنىشقا تولغان جىرايىڭ...

بىر سۆز يەتتە قات ئاسماننىڭ يەتتىنچى قەۋىتىدىن كېلىپ
مېنىڭ يۈرىكىمنى ماكان ئېتىپ،
ئويغاتتى ھەر بىر تىنىقىمدا ئۇخلاۋاتقان سۇبھانى.
بىر ناخشا ئاۋازىمدىن قىلىچتەك سۇغۇرۇلۇپ چىقىپ،
ئۆلتۈرۈۋەتتى يۈرىكىمنىڭ يېنىدا ساڭا قاراپ يىغلاۋاتقان
ھايۋاننى.

بىر ئىنسا
يەرنىڭ يەتتىنچى قەۋەت تەكتىدە سۆڭەكلىرىمىدە قىلىچ تاۋلايدۇ.
كۆز ياشلىرىمىدىكى كېشەن - زەنجىرلەر
سېغىنىشنىڭ دالاسىدا مەست بۆرىدەك ھۇۋلايدۇ...

بىر بىنا پەلەمپەينىڭ يېنىدا توختىدى،
بىر دېرنىزە تونۇش يىغا ئاۋازىغا قۇلاق سالغانچە يىغلاشقا باشلىدى.
قوللىرىم خوش دېگەن پېتى پۇلاڭلاپ قالغان،
سېنى ئېلىپ كەتكەن ماشىنا

كۈز غاز ائغلىرىدەك،
شامال ھارۋىسىدەك،
لىققىدە مۇھەببەت قاچىلانغان!...

2008 - يىلى 23 - ئۆكتەبىر. خوتەن

بۈگۈن ھەم ئاسمان - زېمىننىڭ ئۈستىدە...

بۈگۈن ھەم ئاسمان - زېمىننىڭ ئۈستىدە
كۆرۈنمەس غەم - قايغۇنىڭ بۇلۇتلىرىدىن ئۆزگە
ھېچنېمە...

بۈگۈن ھەم قۇياش ھەسرەتلىك چىراي كەبى تۇتۇلغان،
كىممۇ قەلبىدىكى قورقۇنچلۇق تەنھالىقنىڭ
ئىسكەنجىسىدىن قۇتۇلغان؟
كىممۇ ئەگىپ ئۆتەلگەن نۇرلۇق كۆزلەرنىڭ
مۇھەببەتلىك ئىشارەتلىرىدىن؟
كىممۇ ھەر كۈنى
ھەردەم
ئۆزىنى دالدىغا ئالالغان قىيامەتنىڭ بېشارەتلىرىدىن؟

بۈگۈن ھەم يالغۇز
ئويچان بىر تاشنىڭ يېرىلىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرغان،
تاشنىڭ كۆز ياشلىرىنى سۈرتۈپ ئولتۇرغان
مېنىڭ يالغۇزلۇقىم...

بۈگۈن ھەم
ئۆلۈمنىڭ ھەممە ئىشكىلىرى ئوچۇق!

2008 - يىلى 28 - ئۆكتەبىر . خوتەن

دۇنيادىكى ھەممە ئادەم سۆيگەن ياردىن ئايرىلغان

كېمەم ئاقار كۆز ياشلاردىن بىر دەريانى ئىزدەيدۇ،
روھىم مۇدەھىش قەپەسلەردىن كەڭ دۇنيانى ئىزدەيدۇ.
كۆڭلۈم سۇلتان بولۇپ يىغلاپ ئالتۇن تەختنىڭ ئۈستىدە،
چىن ئىنسان بوپ تۇغۇلماققا بورىيانى ئىزدەيدۇ.

غايىب بولغان قەبرىلەرنىڭ ئايدىڭدىكى شولىسى،
كىرىپ - چىقىپ تۇرغاندا جان، تەننىڭ قىلغان نالىسى،
ياشنىڭ ئوتقاش بارماقلىرى، قاننىڭ سۈزۈك غايىسى،
ئۆلۈكلەرنىڭ چۈشىدىكى تۇتىيانى ئىزدەيدۇ.

نالە قىلىپ كۆككە باقسا، كۆكتىن ئاسمان كەلمىسە،
دۇپۇرلىسە يۈرەكتە ئات، يەردىن زۇۋان كەلمىسە،
مۇھەببەتتىن مۇھەببەتكە بۇيرۇق - پەرمان كەلمىسە،
ئۆرە بولۇپ دىلدا ھەسرەت بىر گۇناھنى ئىزدەيدۇ.

كۈندۈزدىكى شوخ گۈللەرنىڭ قاناتلىرى قايرىلغان،
دۇنيادىكى ھەممە ئادەم سۆيگەن ياردىن ئايرىلغان،
كېزىپ قەلب چۆللىرىنى، بولۇپ سەرسان قەلەندەر
ئۆلۈم ئاتلىق ئاشۇ گۈزەل دىلرەبانى ئىزدەيدۇ.

چۆللەر كېزىپ، جاننى بېرەر مەشۇقنىڭ باغرىدا،
مەشۇقلارنىڭ باغرىدىدۇر ھەممە ھىجران - بالالار،
كەت، ئەي غوجى، قاپقاراڭغۇ زىندانىدىن ۋىسالنىڭ،
چىن ئاشىق يار قۇچىقىدىن كەربالانى ئىزدەيدۇ.

2008 - يىل 30 - ئۆكتەبىر. خوتەن

ئاسمان - زېمىن ئۇچراشقان جايدا سېنى كۆردۈم

ئاسمان - زېمىن ئۇچراشقان جايدا سېنى كۆردۈم،
زەنگەر ئۇپۇقنى ياغلىق قىلىپ ئارتىۋاپسەن.
پۈتۈننىڭ ئۈستىدىكى ئۇيقۇغا كەتكەن بۇلۇتلار،
نېچۈندۇر
بۇلۇتلارنىڭ چۈشىدىكى گۈلۈرماما، چاقماقلار
دېققىتىڭنى بۇزالماس...

قانداق بولغىدى
يارىلىشتىن ئىلگىرىكى كائىنات، ئالەم؟
قانداق بولغىدى
توغۇلۇشتىن ئىلگىرىكى مەۋجۇدات، ئادەم؟
يوق نەرسىلەرنى سېغىنىمەن،
سېغىنغان نەرسىلەرنىڭ يوق بولۇشىنى تىلەيمەن.
سېغىنغاندەك خۇدانى
ئۆرلەپ بۈيۈكلۈككە، يوق بولغانسېرى...

سەن ئۈنسز قاراپ تۇرسەن
چوڭقۇر سۆيگۈ بىلەن بۇ بىردەملىك دۇنياغا...

2008 - يىل 4 - نويابىر. خوتەن.

مېنىڭ كىتابىمنى ۋاراقلاپ باققان يوق

مېنىڭ كىتابىمنى ۋاراقلاپ باققان يوق،
كىتابىمنىڭ ھەر بىر ۋارىقىدا
توختاپ - توختاپ
توختاپ - توختاپ... يىغلاپ باققان يوق...

ئۇ يېزىلمىغان كىتاب ئەمەس،
لېكىن كۆزگە كۆرۈنمەس.
ھەسرەتتىن ئىككى نەم قولىغا ئالغىنى
سۈرتۈپ تۇرار ئۇنى ھەرنەپەس.

بەزى بەتلەردە بوۋاقلار يىغلاپ،
بەزى بەتلەردە ئاتلار كىشىنىدۇ.
بەزى بەتلەردە خورازلار چىلاپ،
بەزى بەتلەردە ئىتلار قاۋايدۇ...

مەن ئانامنىڭ ئېتىكىگە چۈشكەندىن كېيىن،
ئاتامنىڭ تەلىپىگە چۈشكەندىن كېيىن،
كۆزۈمنى ئېچىپ
نۇرلۇق بىر دۇنيانى كۆرگەندىن كېيىن
باشلانغان بۇ كىتاب...

ھەر بىر ھەرپ يارا ئېغىزى،
يارا ئېغىزىدىن
ئېقىپ تۇرار مۇھەببەتنىڭ قان - يىرىغلىرى.
تاغلارنىڭ بېشى چۈشكەن،
چۇۋۇلۇپ كەتكەن يەرنىڭ ئۈچىيى...
بەزى بەتتە لاۋۇلدايدۇ ئوت،
بەزى بەتتە دەريا قۇيقۇرۇق.
بەزى بەتتە بار پۈتكۈل ئالەم،
پەقەتلا مەن يوق...
بەزى بەتلەردە
داتلىشىپ كەتكەن تۆمۈر كېشەنلەر،
پۇرلىشىپ كەتكەن قەغەز كېشەنلەر.
يالغان ئاسمان ئەينەكلەردىكى
قىيىنالغان جان تىترەكلەردىكى...
بەزى بەتلەردە
مەن قامالغان قاراڭغۇ زىندان،
زىنداندىكى ماڭا قامالغان
قىيىنلار رەيھان...

مېنىڭ كىتابىمنى ۋارقىلاپ باققان يوق.

2008 - يىل 5 - نوپۇس. خوتەن

كىمىنىڭ يۇلتۇزلىرى ئاسماندىكى ...

كىمىنىڭ يۇلتۇزلىرى ئاسماندىكى نۇر چېچىپ تۇرغان؟
كىمىنىڭ شەيتانلىرى ئاينىڭ ئېتىكىدە دۇرۇت ئوقۇپ
ئولتۇرغان؟

كىمىنىڭ ناخشىسى ئۇ «ئايارەي» ...

تارنى ئۈزۈپ، قارنىنى يېرىپ دۇتارنى سۇندۇرغان؟!
تۇرسۇن بىردەم ئېتىكاپتىن قارنى ئاچقان گۇناھ كەبىرلەر،
بىردەم دارنىڭ تۈۋرۈكلىرىدىن ئۇچۇپ كەتسۇن كەپتەرلەر،
بىردەم يىرتىلسۇن

مۇھەببەتنى شەرھ ئەتكەن تەن - بەدەنلەردىن پۈتكەن دەپتەرلەر ...
ئوچۇق گۆرلەردەك كۆزى ئوچۇق،

ئوتى ئۆچكەن ئوچاقتەك، سوغۇق ساغرىدەك،
قىيا ئېچىلغان ئىشىكتەك، يارنىڭ تېغىدىن قاچقان كىيىكتەك

بىردەم يالغۇز

ئۆز ھەسرەتىگە چۆمۈلسۇن يۈرەك!

تېرەكلەر ئاخشامدىكى يالڭاچ ئەرۋاھلار
ئەپسۇن - ئايەتتەك مەستخۇش ياپراقلار چالغان چاۋاقلار

كىنودىن قايتقانداك يېزا قىزلىرى،

مايسىلار ئۇسسۇسغان سۆيگۈ ئېتىزى،

كەندىر پۇرىقىدەك خۇمارلىق جانان

كېلەر قاچان

ئېتىزغا ناخشىسىنى توۋلاپ شادىمان؟

جېنىمنىڭ بىر تېلىلا ئوق،
ئون سەككىز تال قوۋۇرغامنىڭ ھەممىسى سۇنۇق.
ھەر بىر تۈكۈمنىڭ ھەر بىر ناخشىسى
ياڭرار قەھرىمانلار توۋلاۋاتقان مەيداندا.
ھەر نەپىسىم ئەبەدىلىك ئىمارەت ئۈچۈن
خىش پىشۇرار تىنىقىمىدىكى خۇمداندا.
دەرۋىشلىك تونىمنى بورانغا بېرەي،
ئىسسىق جېنىمنى ئالغانغا بېرەي،
قالغان بېساتىمنى
يار تەرەپتىن كەلگەن شامالغا سورۇۋېتەي!...

2008 - يىل 11 - نوپاىر. خوتەن

مەن سېنى چۈشۈمدە كۆردۈم تولۇن ئاي

مەن سېنى چۈشۈمدە كۆردۈم تولۇن ئاي،
ياغلىقنىڭ يېيىلغان ئاسماندەك ھەيۋەت.
بارمىقنىڭ چاقىرغان تىللا ئۈزۈكلەر
يۇلتۇزدەك چېچىلغان ئازاب - ئوقۇبەت.

چۈشۈمدە سەن دەريا تەلپۈرگەن سۇغا،
ئېگىز تاغ ئۈستىدە بىر يالغۇز گىياھ.
بېشىڭ سەجدىدە، كۆكسۇڭدە ئاسمان،
مەڭرىڭدە سۈبھىدىن ساقىغان سىياھ.

بىر دەم تاپنىمدا تۇردۇڭ جىمەندەك،
بىر دەم ئوق تەگكەن ئاجىز جەرەندەك.
بىر دەم
تۇردۇڭ يۈرىكىمدە خۇددى ۋەتەندەك...

بىر دەم ئۇخلاشقا قويمىدى قۇياش،
مۇھەببەت چۈش ئىكەن پەقەتلا بىر دەم.
مېنى پەپىلە، چۈش ئىچىرە مەڭگۈ
سېنىڭ قۇچىقىڭدا ئۇخلاي، ئەي سەنەم!

ھەممىمىزنىڭ ئالقىنىدا...

دەريادا ئېقىۋاتقان سۇلار
ئارقىسىغا قارىمايدۇ.
تاغلار ھەرگىز
قىلمايدۇ تەزىم.

ھايات
غەم - غۇسسغا تولغان،
ئويناپ يۈرەر ئەتراپىمىزدا
شاد - خۇرام ئۆلۈم...

ھەممىمىزنىڭ ئالقىنىدا
ئاخىرەتنىڭ خەرىتىسى!

2008 - يىلى 5 - دېكابىر. خوتەن

ھەسرەتتىن بىر تىزىق ، دەردتىن مارجان

ساڭا يۈرىكىمنىڭ بۇلۇل گوياسى ،
ساڭا كۆزلىرىمنىڭ زۇلمەت قىياسى .
ساڭا چاچلىرىمنىڭ مەجنۇن شامىلى ،
ساڭا لەۋلىرىمنىڭ كەربالاسى .
ئۇزاق دەريالار شۇنچە قاراڭغۇ ،
تۈۋىشلار قامچىسى ئەشتى كېچىنى .
ئۆلۈكۈم سېنى دەپ تۇردى لەھەتتىن ،
تەنتەنە قاپلىدى گۆرنىڭ ئىچىنى .
كەزدى تېنىمنى پىچاقچى قانلار ،
قايتىمىدى ۋەسلىڭدىن يېڭىلىمەس كۆڭلۈم .
كەلدى مۇھەببەت تاۋۇت كۆتۈرۈپ ،
يىقىلدى بوسۇغاڭغا يەنە بىر ئۆلۈم .

...

ئەي مېنىڭ باغرىمغا بېسىلغۇچى يار ،
بۇ ئالەم بەكمۇ تار ، ئالەم بەكمۇ تار ...
ئەي مېنىڭ جەبرەمدە ئۈنلىگۈچى تار
ئىككى روھ دوزاختىن كېيىن ئۇچرىشار ...
ئەي مېنىڭ قايغۇمنى كۈيلىگەن ناخشا ،
ھەسرەتتىن بىر تىزىق ، دەردتىن مارجان ...
ئەي مېنى ئىشقتىن يۇغۇرغۇچى زات ،
قەلبىم بىر خارابە ، ئۆچمەس شەرەپ - شان ...

بايراقلار لەپىلدەر ھەرتامچە قاندا،
زۇلمەتكە ئوت ئاچار ھەر كۆز قىياسى.
سۆڭەكنىڭ ئاپئايىدلىك كېچىلىرىدە
ئۆچمەس ھەم ئۆلۈمنىڭ نۇرى - زىياسى.
نستەي، بۇ بايراقنى ماڭدىم كۆتۈرۈپ،
سۆيگۈ ئېلىنىڭ سەركەردىسىمەن.
ئىزدەيمەن ئۆلۈمنى ئۈچۈن بىر سۆزنى،
يېڭى بىر ھاياتنىڭ خەۋەرچىسىمەن.
كېلىڭلار جېنىمنى ئالغۇچىلار، ئەي...
يار ئۈچۈن ساقلىغان بىر تال جېنىمنى،
بۇ بايراق لەپىلدەپ تۇرىدۇ تاكى
ئىچىپ تۈگەتكۈچە يالماۋۇز قۇياش
ئاخىرقى بىر تامچە ئىسسىق قېنىمنى...

2008 - يىلى 16 - دېكابىر. خوتەن

يەنە

يەنە ھىجرانغا بىردەم تاقەت بار،
يەنە كۈتۈشكە بىردەم ئىختىيار.
قەبرىلەرنىڭ بىرىدۇر قەلبىم،
يەنە
مۇھەببەت مېنى ئۆلۈمگە چىللار.

تۈننىڭ ئىتىكىدە ئولتۇرغان جانان،
كۆڭلۈمدۈر ئۈستۈڭدىكى قاراڭغۇ ئاسمان.
ئاسماندا پەقەتلا بىر تال يۇلتۇز بار،
ئۇ يۇلتۇز
سېنىڭ نۇر يېغىپ تۇرغان چېرىڭدۇر،

2008 - يىل 31 - دېكابىر. خوتەن

مېنىڭ گۈزەل ياشلىق چاغلىرىم

ئەتىرگۈللەر بەرگىدە قالدى،
كېيىنەكتەك مەيىن لەپىلدەپ
مېنىڭ گۈزەل ياشلىق چاغلىرىم.

شامالارنى قىلدى ئىشارە،
كەتتى بىللە، كەتتى، ئاھ، بىللە،
غايىب بولدى تۇمانلار ئىچرە...

تىمتاس كۆڭلۈم، تىمتاستۇر كەيپ،
لەھزە چۇقان كۆتۈرمەس شاراب.
سادا بەرمەس سۇنۇق دېرىزە،
ئۆلۈكلەرنىڭ قەلبىدەك ئەتراپ.
سوغۇق قەبرىم تاملىرى ئويچان،
قاراڭغۇدا يىغلايدۇ ناخشا.

جىندەك غېرىب ئالەمدە يالغۇز
ھېچ كىشى يوق مېنىڭدىن باشقا.
بارمىقىمنىڭ ھەممىسى قىلىچ،
چاچلىرىمنىڭ ھەممىسى قارا.
تۇرار قانغا بويىاپ ئالەمنى،
قەلبىمدىكى جاراھەت - يارا.

كەتكەن ئاشۇ گۈزەل ياشلىقىم،
ئەسلەمدە ساقلىنار ياپىياش.
ئەمدى سۆيگۈ قاقاس باياۋان،
ئەمدى گۈللەر ئۇنداق ئېچىلماس!...

2009 - يىلى 2 - يانۋار. خوتەن

ماڭا خوش دەڭلار

كوچىدىكى مۇساپىر خوتەن
ئېڭىز بىنالار، ئۇچقۇر ماشىنىلارغا
قول سوزغانچە قالدى مۈكچىيىپ.
پۇتۇمدىكى ئىككىلا ئاياغ
بىر - بىرىدىن شاللاق ھەم رەسۋا،
يۈزۈمدىكى تاتۇق بىر گۈلدۈر،
بىر گۈلدۈركى قۇياشتەك پارلاق،
تاڭدەك يورۇق تۇرار نۇر چېچىپ...

سوغۇق سالغان كىيىملىرىنى،
ئۇنىڭ چەكسىز يالڭاچلىقى
سانچىلىدۇ نەشتەردەك جانغا.
بىر قاچا ئاش ئۈچۈن يورۇغان
كۈندۈزلەرگە ئوقۇيدۇ لەنەت،
ئۆتكەن كۈنلەر يارسىز، بىناۋا...

سادىر ئېيتقان قوشاقلار كەبى
بۇ زىنداننى تېشەر قاي پىچاق،
قاچقاراڭغۇ دىل زىندانىنى؟
مەن بىلمەيمەن، ئاسمان قەيەردە،
مەن بىلمەيمەن، قەيەردە تەڭرى؟!

ئۆتكۈزۈپمەن ھەر كۈنى گۇناھ
 يىرتىپ نازۇك پەردىلەرنى مەن،
 چېقىپ بارچە تۈۋرۈكلەرنى ھەم،
 قىلغۇم كېلەر ئالەمنى كەڭرى...

يوقتۇر مەندەك مەستانە يەنە،
 يوقتۇر چىراغ كۆتۈرگەن كىشى.
 خەۋەردار مەن ئۆلۈپ كېتىشتىن،
 ھاياتىمنى ئورايدۇ گۈلگە
 ئەزرائىلنىڭ قەدىم تېۋىشى.
 ھېچ كىشى يوق جايلارغا قەدەر
 سالامىنى يەتكۈزەر شامال.
 مېنى بىر كۈن سۆيىدۇ چوقۇم،
 پۈتكۈل ئالەم بولۇپ بىر ئايال.
 مەن بىلىمەن كەلگەنلىكىمنى
 كېتىش ئۈچۈن دۇنياغا پەقەت.
 شۇ سەۋەبتىن
 جۇدالىشىش ئۈچۈن سۆيىمەن،
 بۇ ھاياتنى قىزغىن ۋە دەھشەت...

كەلدى ئاتكىرىتكا،
 نە مەنسى بۇ يېڭى يىلنىڭ،
 نە مەنسى ياشاۋېرىشنىڭ؟
 نە مەنسى چىقماي تۇرۇپ جان،
 تەكرار - تەكرار ئۆلۈۋېرىشنىڭ؟
 نە مەنسى قان - يىرىڭ ئىچرە
 ساختا كۈلۈپ شېئىر يېزىشنىڭ؟!...
 يېنىمدا يوق نە بىرەر مۇشۇك،

كۆكسۈمدە بىر ئالدىغان يۈرەك.
ئوڭ قولۇمدىن سول قولۇم غېرىب،
قار قاپلىغان ئەنسز قەبرىستان
كۆز ئالدىغا كەلگەن كېلەچەك.
نە مەنسى مەسلىكنىڭ ئاخىر
قالمىغاندا ئالەمدە ھېچ سىر؟
پادىشاھلار قۇلدۇر تاجىغا،
قۇللارمۇ ھەم ئوخشاش بەربىر...

مەن كۈچىدا ئىزدەيمەن نېمە،
بىر ئىت بىلەن يەنە بىر ئىتنىڭ
قان ئازگىلىدا ئۆلگىنىنىمۇ؟
ئوغرى بىلەن بىر پاهىشەنىڭ
ئۆز قەلبىدىن قاقىنىنىمۇ؟
بۇ كۈچىدا قىلىمەن نېمە،
ياكى ئاشۇ ئاسمان ئاستىدا
تىرىكلەرنىڭ ئۆلۈكلىكىنى،
ئۆلۈكلەرنىڭ تىرىكلىكىنى
بىلدۈرگىلى بىخۇد تۇپراققا؟!...

ھاڭا خوش دەڭلار،
كەلدى ئەمدى ئۆلۈم سائىتى.
سائادەتكە، جەننەتكە
مەرىپەتكە، چەكسىز زۇلمەتكە

.....

ياڭراپ تۇرار قوڭغۇراق!

مەن تىرەپ تۇرغان بەھەيۋەت ئاسمان

1

يۈكۈنەر گاھىدا بىر تال يۇلتۇزغا،
مەن تىرەپ تۇرغان ئۇ بەھەيۋەت ئاسمان.
گاھىدا قەلبىمنىڭ يېرىمى يورۇق،
ئەرۋاھلار ياندۇرۇپ ئولتۇرار گۈلخان.
مەن قوغداپ تۇرغان يەر زۇلمەت قەبرىدۇر،
ئاستىدا ياتىدۇ سانسىز ئۆلۈكلەر.
ھاياتىم گاھىدا بىر كۈپلەپ قوشاق،
يۈرىكىم كىشىنىدۇ گاھى ئەسەبى...

2

باھاردىن تېخىچە يوق ئىدى خەۋەر،
گۈللەردەك پورەكلەپ تۇرغاندا ھىجران.
يۈرەكلەر مۇزلىغان سوغۇق كۈچىدا،
چۈشۈمنى ئىزدەيتتى سانسىز ئالامان.
قاتىللىق يۈز بەرسە ئۆيۈمدە ئەگەر،
مەندۇر دەل رەھىمسىز ئۇ قاتىل جەزمەن.
يوق ئىدى ئۆيۈمدە چۈنكى ئەزەلدىن
مەن ھەمدە شېئىردىن بۆلەك ھېچ كىشى...

ياستۇقۇم يېنىغا كېلەر بىر دەريا،
 كېچىدە ئۇيقۇدىن كەتسەم ئويغىنىپ.
 دەريانىڭ ھەسرەتلىك دولقۇنلىرىدا
 يارىمنىڭ جەستى كېلىدۇ ئېقىپ.
 مەڭگۈلۈك چۈشتىكى تەكلىماكاندەك
 قۇيۇلار ئۇ دەريا قەلبىگە تامام.
 تىنچىماس ئۆمرۈمدە بىردەم كۈي - ناۋا،
 چۆللەردەك قۇرغان ئون ئىككى مۇقام!...

ساڭا دەي كۆڭلۈمنىڭ سىرنى، ساڭا؛
 ئىشكىنىڭ ئالدىغا كەلدى مۇھەببەت.
 ۋەلىكىن ئىشكىلەر تامام ئېتىكتۇر،
 ئاچقۇچ ھەم يوقالغان، تېپىلماس ئەبەد...
 قەبرىلەر مەھكۇمدۇر زۇلمەتكە ھامان،
 مەڭگۈلۈك تاغلارغا مەنزىلدۇر ئۆلۈم.
 يىڭىنىڭ ئۈچىدەك بىر قەترە يورۇق
 كۆيدۈرۈپ تاشلايدۇ دۇنيانى پۈتۈن!

2009 - يىل 8 - يانۋار. خوتەن

ئەيىلىمە...

ئەيىلىمە

يامغۇر تاشقىنىنىڭ قىرغاقلىرىنى،
قۇشلار ئېلىپ كەتكەن يېنىك ھاۋانى.
كەينىگە قارىغان يوللارنى ھەمدە
كۆيۈك تاغلاردىن كەلگەن سادانى...

ئەيىلىمە

قەلب جاراھىتى گۈلدەك قانسى،
ئاسمان تىرناقلىرىڭدا بىردەم تۇرمىسا.
ئالەم قەدەھنى قولۇڭغا ئالساڭ
زەردابىتىن ئۆزگە شاراب بولمىسا.

ئەيىلىمە

ناخشا ئېيتسا قانلار پەريادلىق،
ئۇستىخان - سۆڭەكلەردىن پۈتسە ئايۋانلار.
جان تەن ئىشىكىنى ئاچسا،
ئۆلۈم
تەنتەنە قىلسا، ئاھ، بىخىتيار...

...

كېزىپ چىقتىم بارلىق چۆللەرنى،
ئوقۇدۇم جىن - ئەرۋاھلار قايتقان كىتابنى.

سۇغا مەرسىيەلەر چۆكسە تاش كەبى،
 ياقتىم چىراغ قىلىپ ئاشۇ ئازابنى.
 ھېچكىم بۇ ئىشكىتىن چىقىپ باقمىغان،
 ئالقىنىم جۈپلەنگەن پەرۋەردىگارغا.
 ئۆلۈكۈم قەبرىلەرگە قاراپ يۈگۈردى،
 كىم بەس كېلەر، ئاھ، بۇ ئىنتىزارغا؟!...
 ئاتقا قامچىلار تەگكەندەك شېرىن،
 مەن ئۆلۈۋاتىمەن قىزغىن لاۋۇلداپ.
 ئەيىبلەمە
 ئالەمنىڭ ئاخىرى سەندە توختايدۇ،
 ئالغىن قۇچقىڭغا ئۇنى ئاۋايلاپ...

2009 - يىلى 12 - يانۋار. خوتەن

نەدىسەن مەن ئۈچۈن بولغۇچى قۇربان

نەدىسەن مەن ئۈچۈن بولغۇچى قۇربان؟
نەدىسەن مەن ئۈچۈن تۇرغۇچى يىغلاپ؟
مەن ھازىر كۆزۈمنىڭ قاراڭغۇسىدا
نۇرانە ۋەسلىگە تۇرىمەن قاراپ.

سەن ئۇيغۇم ئىچىدە گۈلدۈرمامسەن،
يۇلتۇزلۇق كۆڭلۈمنىڭ خانىقاسىسەن
كىرىكىلىرىمنىڭ كارۋان بېشىسەن،
باغرىمنىڭ قەدىمىي قورام تېشىسەن...
نېچۈن كەلمەيسەن، نېچۈن كەلمەيسەن؟
مەن ھازىر سەن باغلاپ قويغان شۇ جاندا،
مەن ھازىر سەن يېقىپ قويغان شۇ تاڭدا.
مەن ھازىر ئۆلۈمنىڭ سۆيۈنچىسىمەن،
مەن ھازىر، مەن ھازىر... سەندە ئېھتىراس!

ئەزەلدىن مەن ئىشك ئالدىدا تۇرغان
شارابتەك قاينىغان، تىنماي لەڭ ئۇرغان.
كەلسە تونۇيالماي قالمايۇ دەپ
كىيىملىرىمنى سېلىپ ئولتۇرغان...
شۇقەدەر يالڭاش قاندەك، شېئىردەك
ھېچنېمە قالمىغان توسقۇن بولغۇدەك،

يۈزۈم تەبەسسۇمنى يىرتقان كىپەندەك،
كۆزۈم شوللارنى چاققان كىشەندەك.
پۇتۇمدىن چۆللەرگە كەتكەن قەلەندەر،
ئوڭ قولۇم غېرىبتۇر، سول قولۇم يالغۇز،
كۆكسۈم مۇزلىغان قارلىق داللىدەك...

نەدىسەن مەن ئۈچۈن بولغۇچى قۇربان؟
نىتەي، سەن كەلگۈچە جەستىم مۇزلار...

2009 - يىلى 12 - يانۋار. خوتەن

بۇ دەققىدە ئاسمان قالمدى

بۇ دەققىدە ئاسمان قالمدى،
بۇلۇتلار پۇتلىرىڭنىڭ ئۈستىدە ئۇيقۇغا كەتكەن.
تېنىڭدە قىيا ئېچىلغان ئۆلۈمنىڭ ئىشىكلىرى،
كۆزۈڭدە يالتىراپ تۇرغان سوغۇق قىلىچلار،
چېچىڭ مۇرەڭدە دولقۇنلاپ ئېقىۋاتقان دەريادەك.
ئاستا - ئاستا
ئۆرلىمەكتە قەبرىلەردەك كۆكسۈڭگە قاراپ
ئەرش ئوردىسىنىڭ پەلەمپەيلىرى.

2009 - يىلى 15 - يانۋار. خوتەن

گۈللەر تۇرمىسىنىڭ قاراۋۇلىمەن

قەبرىلەرنىڭ يورۇقىدا مەن
بارماقلىرىمدەك
قاتار - قاتار ئۆلۈملەرنى ساناۋاتىمەن.
يوشۇرۇن سۆيۈشلىرىمدىن ئۆرلىگەن قۇياش...
ئېغىر ئاسماننىڭ ئاستىدا ئاجىز
گىياھلاردەك ياشاۋاتىمەن.

ماڭا بىر ۋاراق شامال
بىر قۇر تۇپراق
بىر ئاپقۇر ھاۋا بەرمىگەن ھايات...
لەنەت شولىسىدا يورۇغان تاغلار،
كارىۋىتىشنىڭ جىنازا بىلەن
پەرقى بولغان ئۇزاق ئۇيقۇلار...

گۈللەر تۇرمىسىنىڭ قاراۋۇلىمەن،
گۈزەل تۇيغۇلارنىڭ قىلچى ئاستىدا...

2009 - يىلى 15 - يانۋار. خوتەن

بۇ چۆچەكلەر، بۇ ھېكايىلەر

ساھىبجامال يار جەستىنى
ئېلىپ كېلەر بىر مۇڭلۇق دەريا...
بۇ چۆچەكلەر، بۇ ھېكايىلەر
داۋاملىق قەبرەمگىچە تا.
ئۇنى چەكسىز سۆيۈشلىرىمدىن
نۇرغا تولار روھىدىكى غار.
يۇلتۇزلارنى قىلار ئارغامچا
مەن ئېسىلغان مۇھەببەتلىك دار...
ئېھ، قەلبىمنىڭ تەنھا مېھمىنى
كەتمە، جەسەت بولساڭمۇ مەيلى.
بۇ چۆچەكلەر، بۇ ھېكايىلەر
بىزگە قەبرە بولار ئاخىرى!

2009 - يىلى 15 - يانۋار. خوتەن

بىز...

بىز...

بىز دېگەن مۇشۇ بىر ئېغىز سۆز
جاھاندىكى ئەڭ مۇستەھكەم زەنجىردەك تۇيۇلىدۇ.

بەزەن يالغۇزلۇقتىن زېرىكىمەن،
ئۆزۈمنى بىر ناتونۇش ھاياۋاندىك ھېس قىلىمەن.
تەنھالىقنىڭ شاۋقۇن - سۈرەنلىرى،
كىشىنەپ تۇرغان جەڭ ئاتلىرى،
ۋاقىتنىڭ نەم قۇيرۇقىدىن تۇتۇۋېلىپ
خالغانچە ئۆلتۈرۈۋېتىشلەر...

بەزىدە

ئېگىز بىنالارنىڭ پەلەمپەيلىرىدە،
ھاشىنىلارنىڭ غالىجىر چاقى ئاستىدا،
ئەينەكلەرنىڭ چوڭقۇرلۇقى توختىغان جايدا
سوزۇلۇپ يېتىپ ئۇخلاپ قالىمەن.

پۇلدىنمۇ قىزىلراق گۈللەر،
مۇھەببەتتىنمۇ مۈشكۈل بۇ سەپەر...
ئېسىمگە كېلىدۇ

شېئىرلاردىكى يوشۇرۇن قاتىللىق،
تاغلارنىڭ ئورنىدىن تۇرغان ھالىتى.

قېچىشى ھەم دولقۇنلارغا مىنگىشىپ
دەريالارنىڭ ۋارقىرىغان پېتى...

بەزەن
سەن بىر دۈشمەن،
غەزەپ بىلەن ئىسمىڭنى توۋلايمەن.
سەن بىر كىشەن
قۇتۇلۇشنى ئويلايمەن.
سەن بىر ۋەتەن
قوينۇڭدا تۇرۇپ،
پىراقىڭدا قان - قان يىغلايمەن.
سەن كېلسەن؛
ئۆلۈپ كېتىشىمدىن بىر كۈن ئىلگىرى
ياكى بىر كۈن كېيىن...
ساڭا سېغىنىش ۋە غەزەپ بىلەن تىكىلگەن كۆزلىرىمنى
يۇمدۇرالمىسەن،
يۇمدۇرالمىسەن!...

2009 - يىلى 15 - يانۋار. خوتەن

بىر ئايالغا قەسەم

1

كارىۋىتىڭنىڭ يېنىدا باش ئېگىپ تۇرىدۇ،
چېچىلغان كىرىپىكلىرىڭنى تېرىپ كېلىدۇ.
جەرەن ئوغلاقلىرىغا ئوخشايدۇ،
چۇشلىرىڭنى جىمجىت كۆزىتىدۇ
خىيالىمنىڭ ئەلچىلىرى

2

سېنىڭ نۇرغۇن خۇشاللىقىڭ بار،
سېنىڭ نۇرغۇن ئازابلىرىڭ بار.
ھەر كۈلكەڭ ۋە ھەر بىر يىغاڭدا
مېنىڭ ئاياغ ئىزىم بار.

3

لەۋلىرىڭ ئېچىلمىغۇچە
سۆزلەر بىر پەسى سۈرمىسۇن زۇۋان.
كۆزلىرىڭ يورۇمىغۇچە
دېرىزەڭگە كەلمىسۇن ئاسمان.

4

5

• 199 •

هەتتا بىر تال تاشتا قەدرىڭ يالقۇنلار ،
سەن ئاچقان ئىشك مەڭگۈ يېپىلماس
قەلبىڭگە تىمىسال ...

2009 - يىلى 21 - يانۋار . خوتەن

تەخسرات

شاخلار، يوپۇرماقلار، قېرى - چۆرىلەر،
 تۇغۇلغان، ئۆلۈۋاتقان ئادەملەر،
 پىيادە كېتىۋاتقان ماشىنىلار ۋە
 ئېلان تاختىسىدىكى كۈلكىسى قىستىغان رەسىملەر
 كۆرمەيدۇ ئاسماندىكى شۇ يېگانە قۇياشنى...
 بىراق
 ئون سەككىز مىڭ ئالەم بىر - بىرىگە ئەمەس يىراق.
 يېنىپ تۇرىدۇ ھاياتنىڭ زۇلمەت قاراڭغۇسىدا
 تەڭرى ئۆلۈم بىلەن ياققان چىراغ.
 لايدىن ئادەم ياسىغۇچى پەرۋەردىگار بار،
 لايدا تەزىم ئەتمەس شەيتان لەئىنە.
 لەنەت تاشلىرىنى ئاتقان لەنەتلىك
 ئۆز - ئۆزىگە ئىنسان لەئىنە...
 ماڭا بورانلاردىن بىر كارۋان كېرەك
 ماڭا گۈلخانلاردىن كېرەك بىر يۇرتقان.
 ماڭا بىر يول كېرەك
 ئۆزۈمدىن ئۆزۈمگە كەڭرى ۋە داغدام.
 ئۇ يەردە، ئاسمانلارنىڭ يەتتىنچىسىدە
 مەن تەڭرىدە، تەڭرى ھەم مەندە
 مۇھەببەت - نەپرەت يوق، ساۋاب - گۇناھ يوق،
 ئاجراپ ئەبەدىلىك بەندىدىن بەندە...

قاسماق دىۋانلىرىنى، ئېلىشماق ساراڭلارنى،
يېتىم بالىلارنى، نامرات موللىلارنى،
ئاجىز، مېيىپلارنى تىللىماڭلار،
ئەۋلىيالار ئاشۇلارنىڭ ئارىسىدىن چىقىدۇ.
يۇندا چاچقان يەرلەرنى، قان تۆكۈلگەن يەرلەرنى،
ئۆمۈچۈك تور تارتقان قاراڭغۇ قازناقلارنى تازىلىماڭلار،
ئەۋلىيا ئاشۇ يەرلەردىن قويدۇ.

تەخسرات كەتكەنلەر
ئۆزىگە ئۆزى سۆزلەيدىغان شائىر بولىدۇ.

2009 - يىلى 24 - يانۋار. خوتەن

مەن كەلدىم

1

مەن كەلدىم
ئېگىز ئاسمانلارنىڭ ئۈستىدىكى ئوردىدىن،
يەرنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىدىكى مۇردىدىن.
ئەي غەپلەت ئىلكىدە قۇياشنى باغاشلاپ ئۇخلاۋاتقانلار،
ياغلىق قاپىقى، زىغزىق بەلبېغى بار ئوغلانلار،
تاشقا سۆيگۈ ئىزھار قىلىۋاتقان ئاپتاپتا يارنى كۈتكەنلەر؛
تاشقا زۇلۇم سېلىۋاتقان يامغۇر قامچىسىنىڭ ئارىسىدىن
ئۆتكەنلەر،
قۇلىقلىرىغا بىر كىمىنىڭ ئۆلۈۋاتقان ئاۋازى ئاڭلاندىمۇ؟

2

كۆڭۈللەرنىڭ ئىشىكىنى ئېچىۋەتتى،
مەھكەم باغلانغان ئارغامچىلارنى يېشىۋەتتى،
قۇياشنى كۈلدۈرۈۋەتتى، گۈللەرنى ئېچىلدۈرۈۋەتتى
قەلەندەرنىڭ ناخشىسى...
ئۇنىڭ جۇلدۇر كېپىنى ئەر كىنىلىككە بايراق ئەمەسمۇ؟
ئۇنىڭ سېمىز پىتىلىرى كېچە - كۈندۈز ئويغاق ئەمەسمۇ؟
ئۇنىڭ يوللىرى تىكلەنگەن، ئېگىز، ئۇچلۇق

مەشۇق باياۋانغا ماڭغان قەلەندەرلەر شاھى مەشرەپتەك
زۇلمەت كۈندۈزلەرگە يېقىلغان چىراغ ئەمەسمۇ؟
چۈشلىرىمنىڭ دېرىزىسى ئالدىدىن ئۆتكەن ئېگىز ھارۋىلار،
ھارۋىلاردىن تۆكۈلۈپ تۇرغان تىللار،
يۈرىكىمنى بازغاندەك سوقۇۋاتقان پىچاقچى قانلار،
قۇلىقىڭلارغا جېنىمنىڭ ھەلقۇمدىكى شادىيانە ناخشىسى ئاڭلاندىمۇ؟

3

كىم ئېيتقان سۆز بۇ :
ھايات بىر پىيالە چايغا ئوخشايدۇ،
ھەر كىم يولۇچى، بېكەت - بېكەتلەردە توختايدۇ ...
ئەي قەبرىستانلىقتا ھاياتنى زىيارەت قىلىۋاتقان كىشىلەر،
ئۆلۈكلەر يالغان ئېيتمايدۇ؛
سوراق باشلانغاندا جاۋاب بەرگۈدەك قۇدرەت يوق،
دوزاخ باشلانغاندا نالە قىلغۇدەك پۇرسەت يوق،
جەننەت باشلانغاندا مۇھەببەت يوق، نەپرەت يوق.
قەبرىلەرنىڭ ئىچىدىن
قۇلىقىڭلارغا بىر كىمنىڭ كۈلۈۋاتقان ئاۋازى ئاڭلاندىمۇ؟

4

شۇم ھۇۋۇقۇشقا، بەش يۈز ياشلىق قاغىغا،
چۈش قانتىغا، پەرۋانىلەر تەۋەككۈل قىلغان خەتەرگە،
موللاقچى كەپتەرگە، سۆيگۈ مەكتۇپلىرى پۈتۈلگەن دەپتەرگە
بايان ئەيلەي نالە - زارىمنى؛
ئەي ئەتىگەندە سوغۇق سۇدا ناشتا قىلغانلار،
كۆڭلىنىڭ بىر پارچىسىنى يىرتىپ لەڭلەك ئۇچۇرغانلار،
بىر گەپنى بىر گەپكە باغلىيالمىي جۇدالىق ھەسرەتكە پاتقانلار،

يىغلاپ - يىغلاپ، يىغسىنى توختىتالماي ئېرىقلاردا لاي سۇ
بولۇپ ئاققانلار،
قۇلىقڭلارغا بىر كىمىنىڭ كېلىۋاتقان قەدەم تېۋىشى ئاڭلاندىمۇ؟

2009 - يىلى 31 - يانۋار. خوتەن

پىنھانلاردا جۇش ئۇرار سۆيگۈ

پىنھانلاردا جۇش ئۇرار سۆيگۈ،
تاشقىنلىتىپ سوغۇق ياشلارنى.
چىرقىرىغان كىم ئۇ لەززەتلىك
بارمىقىغا يۆگەپ چاچلارنى...
تونۇۋالار كىمنى بۇ يۈرەك،
زۇۋان سۈرمەس غېرىبانە ئاي.
شۇنچە ئۇزاق دىل قاراڭغۇسى،
تەنلەر تىترەپ ئۇنلەر خۇش چىراي.
ئۇ بەئەينى كۈيچى راۋابتۇر
ياكى قارنى يېرىلغان دۇتار.
يا يىقىلغان سانسىز لەشكەردۇر،
كۈي ئەۋجىدە ئۈزۈلگەندە تار.
ياكى ئاسمان، كونا پالاستەك
دېرىزىدىن تۇرغان ساڭگىلاپ.
ياكى قاتتىق قىيناق ئىچىدە
كۆزدۇر كەتكەن چاناقىن چاچراپ.
كۆڭۈللەرنىڭ ئارقا ھويلىسى
يا زۇلمەتنى يىرتقان چىراغلار.
گۈللەر بىلەن ياسالغان تۈرمە
يا تۈندىكى ئەما بۇلاقلار...
كەتتى كۆڭلۈم سەرگەردان بولۇپ،

قاي چۆللەردە تۇغۇلار سەنەم؟
ھېچبىر سەۋەب قالمايدى ئەمدى
ئۆلۈشكە يا ياشاشقا بىردەم.
كېتەيلى، ئەي سەۋدايى سۆگەت،
تۇرئۈرەمە ئۆستەڭ بويىدا.
ئۇچرىشارمىز يار بىلەن بەلكى
ئاسمان بىلەن يەرنىڭ تويىدا!

2009 - يىلى 16 - فېۋرال. خوتەن

باھار تۇيغۇلىرى

1

تومۇرلاردا ئۆركەشلەپ ئاققان،
ئەتىرگۈلدەك يالقۇنلاپ تۇرغان
شۇ ئىسسىق قان، ئاشۇ ئىسسىق قان...
غۇۋا سۆزلەر، جانان چىندەك
چېقىلىشقا تەييار كۆڭۈللەر،
قەلەندەرلەر ساپايە سوقۇپ،
دەشتلەردە يۈرگەن سەرگەردان...
كىرىپكەلەرنىڭ كەينىدىن قاتار
بويلاپ ئاشۇ يىتكەن ئۇيۇقنى
جاراڭلىتىپ قوڭغۇرىقنى
كېتىۋاتقان يېگانە كارۋان...

2

ئۆلۈم ئارا ياشىنىدۇ ھايات
كۈلپەتلەردە تۇرىدۇ يايپاش.
ھەممە ئادەم بىلمەستىن ئۆزى
قەبرىسىگە ماڭار ئالدىراش.
ئەينەكلەرنىڭ كەينىدە چوڭقۇر
يېتىۋاتقان شۇ غېرىب قۇياش،

ئاھ، كىملىرىنىڭ تەقدىرى ئۈچۈن
تۆكەر ئىكەن ئاچچىق - ئاچچىق ياش؟!

3

رەستىلەردە بۇلتۇرقى ھىجران
نەمخۇش ئازاب سىڭگەن ھاۋاغا.
تۇرۇۋالغان ئورنىدىن تۇپراق
قۇلاق يېقىپ غايىب ساداغا.
تونۇش ئۆلۈم كېزەر ئەتراپتا
زۈلمەتسىرى يېقىن بىزگە تاڭ.
سۆيۈشۈۋاتقان ئىككى لەۋ ئارا
شۇنچە قاتتىق جۇدالىق، ھىجران!

4

قايتىپ كەلدى قۇشلار بەزمىدىن،
قاخشال شاخقا قوندى چېچەكلەر.
ناخشىسىنى باشلىدى يەنە
مىليون يىللىق تاغلار ئاستىدا
يارنى كۈتكەن ئاشق يۈرەكلەر.
ئەي، يىغلىما... ھايات قاتتىقتۇر،
قاتتىقتۇركى ناۋاتتەك، شېرىن...
ئەڭ ئاخىرقى تىنىقلىرىڭدا
ھېس قىلىسەن بۇنى ۋەلىكىن!

2009 - يىلى 17 - فېۋرال. خوتەن

سەن ياشىغان ئاۋات شەھەردە

— ئارىقۇمىغا خەت

ئادەملەرنىڭ باياۋاندا
كۈلۈمسىرەپ كەلدىڭ ئالدىمغا.
ئەينەكلەرگە ياتىمغان ئاسمان
يالتىرىدى چاناقلىرىڭدا.
دەرۋىشلەردەك يېگانىلىقنىڭ
ئاياللارغا سوقۇلدى رەت - رەت.
جان بىلەن تەن ئارىسىدىكى
چۆلدە بولۇپ سەرگەردان
شېئىر يازدىڭ ئىزدەپ مۇھەببەت!...

سەن ھېس قىلدىڭ، ئالەم يۇمىلاق
گۈگۈم چۈشۈپ ياتقاندا قۇياش.
شاد - خۇراملىق ئىچىرە جىمى جان
قەبرىستانغا ماڭار ئالدىراش.

مەڭگۈ سەرسان مۇھەببەت
سۆيۈشۈۋاتقان ئىككى لەۋ ئارا.
قىزىل گۈلدەك تۇرار ئېچىلىپ
يۈرەكتىكى جاراھەت - يارا.

سەن ھېس قىلدىڭ تالاي ئۆلۈكنىڭ

ئارىمىزدا ھاياتلىقنى .
تالاي تىرىك كىشىلەرنىڭ ھەم
قەلبىمىزدە ئۆلگەنلىكىنى .

ھېس قىلىدىك ھەم گۈل بىلەن كۆڭۈل
ۋاقىت ھەمدە يالتىراق ،
ئادەم ۋە ماشىنا...
پۇلدەك قاناپ كەتكەن سەھەردە ،
ئايلىنىشنىڭ يەر شارىنىڭ
سەن ياشىغان ئاۋات شەھەردە .

2009 - يىلى 19 - فېۋرال . خوتەن

يېقىنلا بىر يەردە...

يېقىنلا بىر يەردە مېنىڭ ھاياتىم
تۇردۇ قۇياشتەك پارلاق نۇر چېچىپ.
ئاھ، ئۇنىڭ باغرىدا زۇلمەت قەبرىلەر
جەننەتنىڭ نۇرىغا تۇرار چىلىشىپ.

يېقىنلا بىر يەردە مېنىڭ ئۆلۈمۈم
ئېچىلىپ تۇردۇ قىزىل گۈل كەبى.
ئاجزلىق قىلىدۇ ھەتتا قەلىم
كۈيلەشكە مىسلىسىز گۈزەللىكنى...

يەتتە ئىقلىمنى كەزدىم يېگانە،
ئىزدەپ يار ۋەسلىنى چېكىپ دەرد - پىراق.
يېقىنلا بىر يەردە يالقۇنلار سۆيگۈ،
مۇدەھش زىمىستاندا تىترەيمەن بىراق!

2009 - يىلى 19 - فېۋرال. خوتەن

جىرىڭلار قۇياشنىڭ قوڭغۇراقلىرى

چىقتىم نۇر ئىلكىدە زۇلمەت ئىچىدىن،
جىرىڭلار قۇياشنىڭ قوڭغۇراقلىرى.
تاپنىم ئاستىدا جىمجىت باياۋان،
بارمىقىم - ئۆلۈمنىڭ تىغ - ياراغلىرى.

بېشىمغا قونغان قۇش بەلكىم تەڭرىنىڭ،
سايرايدۇ دوزاختىن جەننەتكە چىلاپ.
ئۆلگەنلەر ياشايدۇ قىيامەتكىچە
تىرىكلەر ئۆلىدۇ ھەر كۈنى نەچچە...

ئەي ساقىي، شاراب بەر، ئەقىلدىن ئازاي،
ئالەمنىڭ مەنىسى — مەنىسىز ئىكەن.
نە ئەجەب، ئېچىلسا قىزىلگۈل بولۇپ
ئىشقى باياۋىنىدا
پۇتۇمغا سانچىلغان قەدىرىسىز تىكەن؟!

2009 - يىلى 19 - فېۋرال . خوتەن

مەن ساڭا بەرمەكچى ئىدىم بىر ئاسمان

مەن ساڭا بەرمەكچى ئىدىم بىر ئاسمان،
قاراپ باق كۆڭلۈڭگە، بارمۇ ئاي - قۇياش؟
مەن ساڭا بەرمەكچى ئىدىم بىر دەريا،
چۆمۈپ باق مېھرىمگە توشقۇنسۇز، بىباش.
مەن ساڭا بەرمەكچى ئىدىم ئۆزۈمنى،
تۇتۇپ باق كۆكسۈڭدە بارمۇ قوش يۈرەك؟
مەن ساڭا بەرمەكچى بولغان ئالەمنىڭ
جىمىكى پۇقراسى مەن بولسام كېرەك!...

2009 - يىلى 19 - فېۋرال. خوتەن

جاناننىڭ جاندىكى جىلۋىسى ئۆچتى

جاناننىڭ جاندىكى جىلۋىسى ئۆچتى،
قان كېچىپ كېلىدۇ دىلدىكى ئازاب.
ئۈمىدسىز ئاسماندا بىر مۇ يۇلتۇز يوق،
زەھەردۇر بارماقلار ئىچكەن مەي - شاراب.

ئۆزىدى ئۆلۈملەر، ئۆزىدى تويلار،
يېقىلدى ئاھ ئۇرۇپ ئاخىرقى ناخشا.
كىرىپكەلەر كەينىدىن كەلگەن كارۋان
يوقالدى كۆزلەرنىڭ قاراڭغۇسىدا.

ناللەر قىلىچتەك كەتتى يالتىراپ،
ھېچكىم يوق كوچىدا ياڭرايدۇ نەغمە؛
«ئاھ، مېنى ئۆلتۈرەر مۇھەببەتسىزلىك،
ئۆلتۈرەر مۇھەببەت ئوخشاشلا يەنە...».

2009 - يىلى 21 - فېۋرال. خوتەن

ئىككى جىننىڭ ھېكايىسى

ھايات مېنىڭ ئىچىمدە، قەبرىلەر مېنىڭ ئىچىمدە،
جەننەت مېنىڭ ئىچىمدە، دوزاخ مېنىڭ ئىچىمدە،
تەڭرى مېنىڭ ئىچىمدە...
ساراسىمغا تولغان بىر زاۋال پەيتىدە
باشلاندى ئىككى جىننىڭ ھېكايىسى

1

كىم بىلمەيدۇ ئىگىك باشلاردىكى يوشۇرۇن خادا تاشلارنى؟
يۈرەكلەردىن تامچىلاۋاتقان قاپقاراڭغۇ ئەھاياشلارنى؟
كىم بىلمەيدۇ
ئېتىقادنىڭ روھتىكى كىشەن ئىكەنلىكىنى، ئارزۇ -
ئارمانلارنىڭ خاتىرجەم ھاياتقا دۈشمەن ئىكەنلىكىنى؟!...
بۈيۈك كارۋاندىن خەۋەر يوق
ئەي سۇندۇكلارنىڭ يامغۇرلۇق دەك ئاپئاق ئېچىلغان مامكاپ
گۈللىرى
سۇغا مەپتۇن بولغان مەجنۇنتلارنىڭ ئاشقانى پەريادلىرى
مەندىن بىر ئاسمان كۈتكەن قايغۇ بۇلۇتلىرى كەبى
باغرىنى ئاچقان خۇشال كىشىلەر،
ھايات توختايدۇ.
ئۆلۈم -

بىز ئىزدەۋاتقان روھتىكى پىنھان گۆھەرگە ئوخشايدۇ.
كىم

ئايەتلەردە يىمىرىلمەس تاملارنى سوقۇپ،
قانلار بىلەن ئەلەملەرنى رەڭداش قىلدى؟
داپ ھالقىسىدىن ئەسەبىي زامانلارنى ئۆتكۈزۈپ،
ئۆستىخان - سۆڭەكلەر بىلەن سەلتەنەتلەرنى بىتەڭداش
قىلدى؟

كىم
قۇمنىڭ ھەر دانىسىگە، كۆڭۈلنىڭ پۇچۇق پىيالىسىگە،
تۇپراقنىڭ ھەر نالىسىگە، تەننىڭ قاپقاراڭغۇ خانىسىگە،
ئوتنىڭ ھەر نارىسىگە، جاننىڭ لاۋۇلداپ تۇرغان دۇردانىسىگە،
سۇنىڭ پىشانىسىگە، يۈرەكنىڭ پارىسىگە
ئەبەدىيلىك ئىنتىزارلىقنىڭ تەشەببۇسلىرىنى توشقۇزدى؟
كىم تاشلىۋەتتى ئەخلەت كەبى كىچىكلارغا قەلبىدىكى
ئازابىنى،

كىم قۇدۇقتىكى يۈسۈپنى قۇتقۇزدى؟...
ماڭا تاللاش يوق، تاللانغانمەن ئىشقا،
ماڭا ئەبەدىيلىك دەردىنى بەرگەنكى،
زىنھار بەرمىگەن ئۇندىن ئارتۇق خىزمەتنى.
ئۆلۈمگە ھەۋەس قىلىمەن، شۇنچە مۇكەممەل
ئۇندىن تاشقىرى ھېس قىلالمايمەن ھېچبىر مۇھەببەتنى...
دائىم ئۆزۈمدىن قوغلىنىمەن
كۆڭلۈم ئايۋانلىرىدا مەشرەپ ئوينىۋاتقان ئوغرى - قاراقچىلار
ئۇخلىمىغۇچە شېئىرلاردا يۈرمىمەن...

بۈگۈن ئۆلۈمنىڭ ھەممە ئىشلىرى ئوچۇق،
كىنىدىكىمدىن كۆكرىكىمگىچە سوزۇلغان ئەرش ئوردىسىنىڭ
پەلەمپەيلىرى
چاچلىرىمنىڭ زۇلمىتىدە چاقماق چېقشۇتقان يوچۇن
بىر تەقدىرنىڭ گۈلدۈرمامىسى.
جان -

مەن كېچەلمەيۋاتقان ھىجران.
كۆز يېشى بارلىق گۈللەردىن گۈزەل،
شېئىر يېزىش - ياشاشتىن ئاسان.
ھەممە جايدا مۇھەببەتنىڭ خۇپىيانە قاتىللىقى،
ھەر بىر ئايال ئۈچۈن بولمەن قۇربان...
مەيدە تۈكلىرىم قېرىمايدۇ
پىچاقچى قانلار ئورنىدىن تۇرۇۋالغان،
ئىچىم توشۇپ كەتكەن ئۆلۈم بىلەن لىپمۇلىق،
تىرىك يۈرگىنىم يالغان...
مېنىڭ بۇ ھالىتىم چۆلىدىن كەلگەن
بوران بارماقلىرىدا تارنىپ،
تۆگە تاپىنىدىكى كۆلدە سۈزۈلگەن...
بەرھەق،

مۇھەببەتلىك كۆڭۈللەر كەبى
مەن كىرمىگەن تۈرمىلەر قالمىدى،
ئەۋرەزلەردە چاقناپ قالمىەن.
دىلبەر كۆزىدىكى ئويچان بۇلاقلار
چاڭقاقلىقىمنى قاندۇرالمىدى،
تېخىمۇ چوڭقۇر قۇرۇپ كېتىمەن.
بىر ئايال كەلدى،
دېدى ئاۋۋال: سېنى سۆيىمەن،
ئاندىن

يۈرىكىمگە پىچاق سالىدى...

ئاستا - ئاستا

قەلبىم ئاپپاق قەغەزگە ئوخشايدۇ،

كۆيدۈرۈۋېتىمەن،

كۆيدۈرۈۋېتىمەن...

2009 - يىلى 24 - فېۋرال. خوتەن

ۋاقتىم يوق...

خىرە يوپۇرماقلىرىنى تۆكتى كېچە،
ئاندىن
چىچىۋەتتى يوپۇرماقلاردىكى يۇلتۇزلارنىڭ ھاياجانلىق
تترەشلىرىنى.
بىر جىن قېچىپ كەتتى قورقۇپ ئۆزىنىڭ
كۆلەڭگەسىدىن،
بىر ناخشا
يېتىپ قالدى قۇسقىنچە تامنىڭ تۈۋىدە...
ئاياللارنىڭ چىچى قارا بولۇشقا باشلىغاندا،
سۆيگۈ كېچىسىنىڭ بۇ قەدەر ئۇزۇن بولىدىغانلىقىنى
بىلمەيتتىم.
ئۇلار چىچىنى كېسۋەتتى،
ماڭا پاناھلانغۇدەك كېچە قالغىدى...
ئالاھىزەل
مەن بەش يۈز ياشقا كىرگەندە
بىر قاغىنىڭ ماتەم مۇراسىمىغا قاتنىشىش مۇمكىن.
چۈن قاننىدىكى ئاسماندا،
يىڭنە ئۇچىدىكى بارخاندا
جىمجىتقىنە ئۆلۈپ قېلىش مۇمكىن...
ماشىنلارنىڭ تۈركۈملەپ تۇغۇلۇشى
ئەتىراپىدىكى ئېچىلىش ئالدىدىكى نازاكتىنى

بىت - چىت قىلىۋەتتى.
پۇلنىڭ بارغانسېرى قىزىلىشىشى
زاماننىڭ قىيامەتكە قاراپ ئىلگىرىلىشىنى تېزلەتتى.
بەزىدە ھېچنېمە دېمىگىنىم بىلەن
نۇرغۇن سۆزلەرنىڭ ئۆلۈكىنى كۆمۈپ قويمەن،
سۆڭەكنىڭ ئايدىڭ كېچىلىرىدە
پىچاقلار يالتىراپ تۇرار،
تاۋۇت كۆتۈرۈپ ماڭغان ئۆلۈكلەر
مېنى چاقىرار.
نېھايەت
مېنىڭ ۋاقتىم يوق،
شېئىر يازماقتىمەن ئۆلۈم توغرىلىق...

2009 - يىلى 3 - مارت. خوتەن

قۇشلار ئارىلى

دۇئا بەر، ئانا،
بېرىپ كېلەي قۇشلار ئارىلىغا.
ئۆگىنەي مەن ئۇلاردىن قانات قېقىشنى،
ئۆگىنەي غەم - غۇسسسىز خۇشال سايراشنى.
قايتىشىمدا چۈمۈللەر مەكتىپىنىڭ يېنىدىن ئۆتمەن،
قوغۇزنىڭ ماشىنىلارغا ئوخشىمايدىغان جايلىرىنى كۆزىتىمەن.
ئەگەر خالىسا دەريا - ئۆستەڭلەر
ئۇلارنى قۇرۇپ كەتكەن چۆللەرگە باشلاپ قويىمەن...
مىسال ئېلىشقا ئەرزىمەيدىغان يانتاقلارمۇ بار
تەسكەن، چوگىچىن، يۇلغۇنلار ئارىسىدا،
قەددىنى تىك تۇتۇپ ئولتۇرغان بىر تال قومۇشنىڭ
شامالدا نەي چېلىۋاتقان ھالىتىنى چۆچەكلەردىكى پادىچى تازغا
ئوخشىتىمەن...
ئانا،

قۇشلار قانات قېقىش مۇسابىقىسىنى باشلىۋەتتى،
ئۇلارنىڭ سايراش ئالدىدىكى ئاۋازىنى تەڭشەشلىرىدە مىسلىسىز
نازاكەت بار.
ئېھ
ئۇلارنىڭ ئاسمانلىرى نەقەدەر كەڭرى،
نەقەدەر كەڭرى...

2009 - يىلى 4 - مارت. خوتەن

تەلۋە زاھىد

ئۇ قاننى قويۇلدۇرىدىغان قوغۇشۇننىڭ قورسىقىدىكى
ھېكايە بولۇشى مۇمكىن
ۋە ياكى بىرنى ئىككىگە بۆلۈۋاتقان ماتېماتىكىنىڭ ئۇزۇن
يىللىق تەجرىبىسى
ياكى ئۇ ئادەملەرنىڭ مايىمۇنغا ئۆزگىرىۋاتقانلىقى توغرىسىدىكى
تەدرىجىي تەرەققىيات نەزەرىيەسى...
بىراق سىلەر خاتا قىلىدىڭلار،
دۇنيانى تاپشۇرۇپ مەندەك كۆرگەنلىكى نەرسىدىن گۇمانلىنىغان،
يوق نەرسىلەرگە چوڭقۇر ئىشىنىدىغان تەلۋە زاھىدقا؛
شېئىرنى ئازاد قىلىش ئۈچۈن سۆزلەرنى پاچاقلاپ تاشلايلى،
مۇھەببەتنى ئەبەدىيلىككە ئېرىشتۈرۈش ئۈچۈن ئاياللارنى
رەت قىلايلى.
ئاسماننىڭ ئۇ تەرىپىدىن ئۇچۇپ كەلگەن قانداق قۇش ئۇ؟
كېيىنلەرنىڭ ئەنجۈر يوپۇرمىقىدىنمۇ بىخەتەر ئىكەنلىكىنى
كىم ئىسپاتلىيالايدۇ؟
ئەينەكلەرنىڭ ئارقىسىدىكى كوللېكتىپ ئۆلۈۋېلىۋاتقان
ئاياللارنى كۆرمىدىڭلارمۇ؟
ئاپتوبۇس بېكەتلىرىدىكى كېلىپ - كېتىشلەر ئۈچۈن،
يۈرەكلەردىكى ھاياجانلىق چىرىپ كېتىشلەر ئۈچۈن،
ئەينەككە ھەر بىر قارىغاندىكى قېرىپ كېتىشلەر ئۈچۈن
ھۇررا!

مەنە ئايۋانلىرىدىن چىقىپ كېتەيلى...
دەيلى ئاسماننى ئۈچ بۇرجەك،
يۇمىلاق بولسا ئۆزىنىڭ ئىشى،
قېرى، كېسەل، مېيىپ، ئاجىز
ئاقساق - چولاق ئەۋلىيالارغا باش ئۇرايلى...
بولۇش ئۈچۈن بىزمۇ ئەۋلىيا
ئۆمۈچۈك تور تارتقان قاراڭغۇ، زەيكەش قازناقلارنى ماكان
قىلايلى!...
ھەتتىگىنەي
قىشنىڭ ئۇزۇن ھەم سوغۇق بىر كېچىسىدە ئۆلۈپ كەتسەم
جەستىمنى تۇنجى رەت بايقىغۇچىغا سېغىنىپ سالام!

2009 - يىلى 5 - مارت. خوتەن

دىلبەرنىڭ كۆكسىدەك يۇمشىدى ھاۋا

1

ئېزىققان قەدەملەر دوزاخقا ماڭدى،
 بۇ دۇنيا سوغۇقتىن قالماقتا مۇزلاپ.
 يۈرەكنىڭ كەشتىسى ياغلىقنى يىرتتى،
 مۇھەببەت كوچىدا يۈرىدۇ يىغلاپ.
 تەقدىر مۇ خۇدانىڭ چىڭگەن تۈگۈنى؟
 قۇرۇقتۇر دىلدىكى ئەڭ چوڭقۇر قەبرە.
 ئايالدىك رايشى بىر تەقدىر ئالدىدا
 ھەر كۈنى تاش بولۇپ قاتىدۇ سەبرە.
 مەن ئاستا يول ئالدىم بۇلتۇرقى جايغا،
 يارىمنىڭ لېۋىدىن ئۈزەي بىر چېچەك.
 شائىرلار كۈي قاتتى باھار كەلدى دەپ،
 مەنمۇ ھەم جور بولاي تىترەپ، ئاھ تىترەپ...

2

ئېھ، ئايال، چاچلىرى زۇلمەتلىك ئايال
 ئېھ، چەكسىز يالڭاش، قۇدرەتلىك ئايال.
 قوبۇل قىل جېنىمنى بېرەي مەن ساڭا،
 جان بەرمەي ياشاشقا يوقكەن ھېچ ئامال!
 ئاتلارمۇ كۆكسۈمدىن دۇيۇرلەپ ئۆتكەن؟

كېچىدە تەنھالىق قايغۇسى ئېغىر .
سۆيگۈدىن ئېغىر ھەم ۋەتەن قايغۇسى
قايغۇلار ئاقۋەت ئىكەن بىر شېئىر ...
شېئىرلار ئۈندەيدۇ ئۆلۈشكە مېنى
ھەر ھەرپ، ھەر مىسرا تىكلەپ تۇرار دار .
ۋەلىكىن ئەتىگە بېغىشلاپ ئۈمىد
ھەر يىلى مارت بىلەن كېلىدۇ باھار .

3

چۈمۈلە مەن بىلەن ھاشارغا ماڭدى ،
كېيىنەك سەيلىگە كەلمىدى تېخى .
چۈننىنىڭ قاننى ئاسمان بولمىدى ،
ياشاردى بالدۇرلا سۆيگۈنىڭ بىخى .
تالادا ھەممىدىن شامال ئالدىراش ،
دىلبەرنىڭ كۆكسىدەك يۇمشىدى ھاۋا .
يۈرىكىم ئاغرىدى شېرىن خىيالىدىن ،
ئۇنىڭغا يارىمىنىڭ سۆيۈشى داۋا .
ئۇ ئۆلۈپ كەتكەنمىش تۇغۇلغىچە مەن ،
سېغىنىش ئىلىكىدە يولۇمغا قاراپ .
بەلكىم بۇ باھاردا چىقار ئۇ كۆكلەپ ،
چوڭقۇر يەر تەكتىدىن ئىسمىمنى توۋلاپ ...

2009 - يىلى 9 - مارت . خوتەن

كۆڭلۈم ناخشا ئېيتار مۇھەببەت ئۈچۈن

يالغۇزلۇق... يالغۇزلۇق بىر ھايات بولۇپ،
ئاخىر يۈرىكىمنى قويدى ئويغىتىپ،
جاللاتنىڭ قولىدىكى قىلىچقا ئوخشاش
قىيىقزىل ئېچىلغان گۈللەرگە قونۇپ،
كۆڭلۈم ناخشا ئېيتار مۇھەببەت ئۈچۈن؛

.....

مۇھەببەت، مۇھەببەت، قەبرەمسەن مېنىڭ،
نېمە ئۇ قولدىن كەتكەن تاجلار، قەسرلەر؟
باھارنىڭ بىر ئەتىگىنى سېنىڭ كۆز يېشىڭ
توختىماس ئۆتسە يەنە قانچە ئەسرلەر.
تۆگە كارۋانلىرى يىراقتا قالدى،
روھلار كەلدى تالاي، بىر تەن كەلمىدى.
گۈللەر تۇرمىسىدە ياتتى بۇلبۇللار،
لېكىن خىيالغا گۈلشەن كەلمىدى.
ئىزدىدى سۇلتاننى تاپالمىدى قۇل،
كەتتى چۆللەرگە بولۇپ قەلەندەر.
بەردى چېنىنى، قىلمىدى قوبۇل
ئاخىرقى نەپەستە كەلدى پەيغەمبەر...
كېچىنىڭ قارا ئارغامچىسى، كۈندۈزنىڭ نۇر قامچىسى
گۈلنى ئېچىلدۇردى ھەسرەتنىڭ بىر تامچىسى.
سۆيۈشۈپ جۇدالاشقان، قىيامەتلىك مەست بولغان

ھەممە يالغۇز دۇركى، يالغۇز ھەممىسى.
ئىشق ئوتى يالقۇنلار ھەرۋاق،
ئوتنىڭ يالقۇنلىرى بوستان - بوستان چاچ
ئۇسسۇل ئوينار چەكسىز يالغۇچ،
ئەگشەر جىنازنىڭ كەينىدىن قۇياش،
مۇھەببەت ئۆلدى! دەپ سايىرار ۋىچىرلاپ
جىنازا ياغىچىغا قونۇپ بىر قۇشقاچ.
ئىتلار ئەگشەر، مۇشۇكلەر ئەگشەر،
ئەگشەر چاچلىرىنى يۇلۇپ ئاياللار.
بۇ جىنازنىڭ كەينىدىن ئاخىر
ئەگشەر يەتتىنچى ئاسماندىن چۈشۈپ تەڭرىمۇ...

2009 - يىلى 2 - ئاپرېل. خوتەن

بىر نان ئۈچۈن

كىمىنىڭ ئىشىكىدە تامچىلايدۇ
بۇ يۈرەك بىر نان ئۈچۈن، بىر نان ئۈچۈن؟
ئۆلۈم بەرھەق ئىدى پۈتسە رىزىق
ئەسلىي تىرىك يۈرگەن ھەر جان ئۈچۈن.
ياكى مۇھەببەتتىن، يا نەپرەتتىن
نە قالدى جان بەرمەككە ئوغلان ئۈچۈن؟!

بىر كوچا - بىر كوچىدا يۈرەر يىغلاپ،
چاچلىرى بەلگە چۈشتى مەجنۇننىڭ.
بىنالار ئارقىسىغا پاتتى قۇياش،
ئوتلۇق سۆيگۈسىدە بىر ئايالنىڭ.
قەلبىم تىۋىشلارغا سالار قۇلاق،
ئاتلار كىشىلەر كۆكتە، ئاھ، ئىنتىزار.
تارقىلار قەبرىلەردىن تونۇش سادا،
شاۋقۇنلار يەر تەكتىدە ئالتۇن قانلار.
قىلىچلار يالتىرايدۇ سۆڭەكلەردە،
كۆيىدۇ يۈرەك بۈيۈك ئارمان ئۈچۈن.
بىر شاھمەن، يېنىمدا يوق پۇچۇق تىللا،
تاج - تەختىم بىر نان ئۈچۈن، بىر نان ئۈچۈن...

ئاخىرى بىر نان ئۈچۈن ئىنقىلابلار،

سۆيگۈ ھەم بىر نان ئۈچۈن يېلىنجايدۇ.
ئاچ قالغان ئادەم ئۈچۈن ناندۇر ۋەتەن
لېكىن ئۇ بازارلاردا سېتىلمايدۇ.
بىر تال نان، بىرلا ناندۇر قۇياشمۇ ھەم،
يېڭىلى بولماس بىراق قالغاندا ئاچ.
ئاچ قالغان ئادەم ئۈچۈن ئۇلۇغ ئارزۇ
غايە ۋە ئارمانلاردا بار نە ئىلاج؟!...

ئاشىقلار چۆل كەزگەندەك جانان ئۈچۈن
كېزىمەن ھاياتلىقنى بىر نان ئۈچۈن.

2009 - يىلى 24 - ئاپرېل، خوتەن

سورما، مېنىڭ ئىسىمىم ئاشىق، ئاشىق...

سورما، مېنىڭ ئىسىمىم ئاشىق، ئاشىق،
سورما، مېنىڭ دەردىم دەريا، دەريا...
قايرىلىپ ئۆتەي نازۇك كىرىكىڭدىن،
كۆزۈڭنىڭ قارىسىنى قىلاي پاناھ.
كۆكسۈڭگە باراي، قەبرىم شۇندا ئىمىش،
باراي چۆل سۈرگۈن بولغان شۇ سەنەمگە.
باراي مىڭ زېمىستاننى كۈلدۈرۈپ ھەم
باغرىڭدا لاۋۇلدىغان جەھەننەمگە.
ئاسمانمۇ سېنىڭ ئۈچۈن قىلار پەرۋاز،
تۇپراق ھەم سېنىڭ ئۈچۈن ئالار نەپەس.
شامالار مەجنۇن بولار سېنى سۆيۈپ،
ئۆچمەس ھەم سۇلاردىكى ئاتەش ھەۋەس.
لەرزىگە سېلىپ مېنى جاراڭلايدۇ،
ئاۋازىڭ كەينىدىكى قوغغۇراقلار.
ئۆلتۈرەر كۈندە مىڭ رەت تەشنىلىقتا،
تاپنىڭ ئاستىدىكى شوخ بۇلاقلار.
ئېھ، ماڭا كەلگەن ئەجەل بىرلا ئۆزۈڭ،
ماڭمەن ئاداققىچە قەبرىم تامان.
مەندىكى ئاشۇ مىسكىن غېرىب جاندىر،
ساڭا كېتىۋاتقان بۈيۈك كارۋان.

سورما، مېنىڭ ئىسىم ئاشق، ئاشق،
سورما، مېنىڭ دەردىم دەريا، دەريا...

2009 - يىلى 27 - ئاپرېل. خوتەن

سىمىلدايدۇ يامغۇر ھەۋەستە

سىمىلدايدۇ يامغۇر ھەۋەستە،
 شارقىرايدۇ دەريا ئەسەبىي.
 ناخىشلارغا كەتتى پۇر كىنىپ
 قەلبىمدىكى يارنىڭ جەستى.
 قەيەردىدۇر قوۋۇرغام مېنىڭ،
 كۆكسۈمدىكى گۈللەر، چىمەنلەر؟
 ئېلىپ ماڭغان مەھشەر ئالدىغا
 روھىمدىكى زەنجىر - كىشەنلەر؟...
 بىلمەس بولدۇم، ئايال كېلەچەك
 كېلەر قاچان كىيىمنى سېلىپ؟
 ئاستا - ئاستا قۇرۇپ كېتەر تەن
 ھاياجانلىق كەيىپى يېشىلىپ.
 توختىمىدىم قەسەم بېرىشتىن،
 لېكىن ئوچۇق ئىشىكىم ھامان.
 يۈرىكىمگە باغلانغان ئىتلار
 قاۋار تۇننى قىلىپ مالىمان.
 ھەممە ئادەم ئاشىق - بىقارار،
 ھەممە ئاشىق ياردىن ئايرىلار.
 ئايالاندۇرار ئۆلۈمنى گۈلگە،
 سۆيگۈ دېگەن سەلتەنەتلىك دار.

تۇنجى ئايال ئۆلمەس ھېچقاچان،
تۇرار ھامان جېنىمنى ئويىناپ.
ئالغىنىدا ئۇنىڭ ئۆلگىچە
شېئىرلاردەك چىقاي مەن يىغلاپ!

2009 - يىلى 28 - ئاپرېل. خوتەن

سېنى قانداق ئۆلۈم بىلەن تارتۇقلاي

ھاياتىمنى قىلىپ بولدۇم تەسەددۇق،
بۇ ھاياتىم قەبرىلەردىن ئالدى جاي.
بوسۇغاڭغا كەلدىم يەنە ئۆلگىلى،
سېنى قانداق ئۆلۈم بىلەن تارتۇقلاي؟
ئىككى قېشلىق بىر دەريانىڭ كۆۋرۈكى،
ئىككى كۆزۈڭ بىر يۇلتۇزنىڭ ئاسمىنى.
سېنىڭ ئۈچۈن يىغلىغىلى تۇغۇلغان
مەن، ئاھ، غېرىب بۇ دۇنيانىڭ دەرەمىنى.
يىغلىمىسام ئوخشاي قانداق ئۆزۈمگە،
دەرد چەكمىسەم قانداق قاينار بۇ قازان؟
مەن كەزمىسەم چۆللەر قانداق تۈگەيدۇ،
مەن ئۆلمىسەم قانداق تۈگەر بۇ ھىجران؟
ئۆرتەنمىسە جېنىم سېنىڭ ئىشقىڭدا،
يەتتە دوزاخ ئوتى ئۆچۈپ قالمايدۇ؟
سەككىز جەننەت بېغىدىكى پەرىلەر
جۇت - سوغۇقتا مۇزلاپ ئۆلۈپ قالمايدۇ؟!...
ئەمدى ئۆلسەم تۈگەر بىللە دۇنيامۇ،
كۈلمەس قايتا قىلىچلار ھەم خۇش چىراي.
كەلدىم يەنە بوسۇغاڭغا تەلمۈرۈپ،
سېنى قانداق ئۆلۈم بىلەن تارتۇقلاي؟

تېنىڭ مېنىڭ قۇچقىمدا ئەتىر گۈلگە ئايلاندى

تېنىڭ مېنىڭ قۇچقىمدا ئەتىر گۈلگە ئايلاندى،
تېنىم سېنىڭ قۇچقىڭدا ئوت - يالقۇنغا ئايلاندى.
ماڭا مۇھەببەتتىن بىر پىيالە شەربەت بەر.
جەننەتكە ئۆزۈمنى ئىشەندۈرەي...
چۆل - باياۋانلارغا ماڭدىم قۇرۇق قول،
مېنى ئېزىقتۇرۇپ تېنىڭدىكى چىغىر يول.
ئاشۇ چۆللەردە ماڭا ئاشىق ئۆلۈمدىن بىر لەھزە
پۇرسەت بەر،
تەڭرىمگە ئۆزۈمنى چۈشەندۈرەي...

2009 - يىلى 5 - ماي، خوتەن

كەل

ئالقىنىمغا كەل

تىرىقچىلىق ئاستىدا ئولتۇر.

بەرگىڭىزدىكى مەست كېيىنەكمەن

لەۋلىرىمنى شارابقا تولدۇر...

بويۇڭ نازۇك، شولاڭ قىلىچتۇر،

يۈرىكىمدىن ئۆرلەيدۇ تۆتۈن.

جەسەتلەردىن بولمەن ئۆرە

جەڭگەھ ئىچىرە ھەر تاڭ سەن ئۈچۈن...

كەل

ئوڭ تەرىپىمدىن ياكى سول تەرىپىمدىن،

ئۇخلاپ ئويغانسام چۈشۈمدىن

قولۇمدىكى قاتتىق زاغرىدىن

يانچۇقۇمدىكى ئەڭ ئاخىرقى ئون تىيىن پۇلدىن...

كەل

ماشىنلارنىڭ كۆزىنى ئېتىۋېلىپ

ئادەم ئۆلتۈرۈۋاتقان تۇمانلاردىن.

تامالاردىكى كىيىملىرىنى سېلىۋېتىپ

ئەرلەرنى قۇرۇتۇۋاتقان ئېلانلاردىن.

كەل

شاراقلاپ كۈلۈۋاتقان پۇللاردىن

ۋە ئۇنىڭ زىندانىدىكى قۇللاردىن...
كەل
مەن سېغىنىشنىڭ قاپقاراڭغۇ ئۆڭكۈرىدە!

2009 - يىلى 5 - ماي، خوتەن

سۆيۈشكەن بىز چوڭقۇر مۇھەببەت بىلەن

سۆيۈشكەن بىز چوڭقۇر مۇھەببەت بىلەن
شۇ قەدەر ئەسەبىي، شۇ قەدەر قىزغىن.
تاغلارنىڭ تاشلىرى چۈشكەندەك غۇلاپ،
باسقاندەك گويىكى ئالەمنى قىرغىن.

سۆيۈشكەن تاشقاندەك دېڭىزنىڭ سۈيى،
چۆللەر بوراندا تارتقاندەك نەرە.
زۇلمەتتىن قاچقان ئۆلۈكلەرنى ھەم
قوغلاپ كەلگەندەك سانسىز قەبرىلەر.

سۆيۈشكەن بىز چوڭقۇر مۇھەببەت بىلەن
ھايات ۋە ئۆلۈمدەك چىرىمىشپ خەندىن.
مىڭ يىلدىن كېيىنمۇ بەلكىم بۇ سۆيۈش
تەڭرىنىڭ ئېسىدىن چىقماس ھېچقاچان.

2009 - يىلى 8 - ماي. خوتەن

ئۆلۈمنىڭ تېۋىشى ئاڭلىنار غۇۋا

ئۆزۈمنى زورلايمەن ئۆلۈپ كېتىشكە،
كەلمىگەن ھاياتنى بىر ئۆمۈر كۈتۈپ.
كۆڭلۈمنىڭ قاراڭغۇ بۇلۇڭلىرىدا
ئاسماننىڭ يېرىمى چۈشتى ئۆرۈلۈپ...
ئۆرۈلگەن ئاسماندىن چۈشكەن تۈزاندەك
ئۆلۈمنىڭ تېۋىشى ئاڭلىنار غۇۋا.
چاچلىرى يەلكەمدە ئاقار دولقۇنلاپ،
قوللىرى كۆكسۈمنى قىلدۇ يارا.
نەقەدەر گۈزەلدۇر، نەقەدەر شېرىن،
يوق ھېچبىر ئايالدا ئۇندىكى سۇبات.
بەرگەندۇر بۇ قايناق ئىلھامنى ماڭا،
بولۇپ ئۇ يارىدار روھىمغا قانات.
ئۆرلەپ، بۈيۈكلۈكتە يوق بولغانسىرى
تەڭرىنى كۆرسەتمەك بولغاندۇر ماڭا.
جېنىمنى ئۈزۈپ، ئاھ، بىر تال ئالمىدەك
بەرەمكەچى بولغاندۇر سوۋغات قىپ ئاڭا...
ماشىنا چاقىدا ۋە ئارغامچىدا
ئەڭ ئېگىز بىنانىڭ ئەڭ ئۈستىدىكى
مۇئەللىق بىر ئۆيىنىڭ دېرىزىسىدە
چاقىرار ئۇ مېنى قىلىپ ئىلتىجا:
كەلگىن ئەي... مەن ساڭا كۆرسىتەي بىر - بىر

يەتتە دوزاخنى تۇرغان لاۋۇلداپ.

ئىشق ئوتىدا كۆيگەن يۈرىكىڭ،

نە ئەجەب

دوزاخ ئوتلىرىدا قالسا سەگىدەپ!...

كەلگىن ئەي... مەن ساڭا كۆرسىتەي بىر - بىر

سەككىز جەننەتنىڭ گۈلزارلىرىنى،

ئىشق چۆللىرىدە چاڭقىغان كۆڭلۈڭ

نە ئەجەب

جەننەت باغلىرىدا يايىرسا بىر پەس!...

كەلگىن ئەي... مەن ساڭا كۆرسىتەي ئاندىن

نۇرانە ۋە يورۇق تەڭرى چېهرىنى،

ئۆزۈڭنى ئىزدەپ تىنىگەن روھىڭ

نە ئەجەب

تەڭرى چېهرىدە كۆرسە ئۆزىنى!...

.....

چاقىرار ئۇ مېنى ئۆلۈپ كېتىشكە،

نازۇك قوللىرىدا سىيلاپ چېنىمنى.

نەقەدەر قاتتىق - ھە، نەقەدەر شېرىن

ئاھ، ئۇنىڭ قەسمى، ئۇنىڭ قەسمى!...

2009 - يىلى 13 - ماي. خوتەن

كۆڭلۈمدە سەن پاتقۇدەك بىرلا ئىشك بار

كۆڭلۈمدە سەن پاتقۇدەك بىرلا ئىشك بار،
مەن ئىشك تۈۋىدىكى قاراۋۇل؛

كۆڭلۈمدە سەن پاتقۇدەك بىرلا كارىۋات بار
مەن كارىۋاتنىڭ يېنىدىكى كۆزەتچى.

كۆڭلۈمدە سەن پاتقۇدەك بىرلا قەبرە بار،
مەن قەبرە ئالدىدىكى ھازىدار.

كۆڭلۈمدە
بار پەقەت بىرلا پادىشاھ،
مەن ئۇ پادىشاھنىڭ بىردىنبىر قولى...

2009 - يىلى 14 - ماي. خوتەن

مەن نەپەس ئېلىۋاتىمەن...

مەن ئۈچۈن ھاۋا سەن، نەپەس ئېلىۋاتىمەن،
 مەن ئۈچۈن ئوتسەن، قالمىدىم مۇزلاپ.
 مەن ئۈچۈن تۇپراقسەن، ئاچ قالمىدىم،
 مەن ئۈچۈن سۇسەن، قالمىدىم چاڭقاپ...
 سەن ئىچىمدە لىپىۋلىق،
 سەن ئىچىمدە چوڭقۇر ھەم چەكسىز.
 مېنىڭ بار بولۇشۇم سەن تۈپەيلى
 بىر قۇرتتەك، قوڭغۇزدەك شۇنچە قەدىرسىز.
 ئىچىمدە ئۆزۈمنىڭ بىر كارىنىمۇ يوق
 ئارام ئالغۇدەك ھارسام بەھۇزۇر.
 يوق ھەتتا غېرىب - غۇرۇا كۆلەڭگەممۇ
 چىراغ تۈۋىدە ئولتۇرغان يالغۇز...
 مېھرىبانلىق ۋە مۇھەببەت بىلەن
 پاك - پاكىز ئادالەتتىڭ مېنى ئۆزۈمدىن.
 مەن پەقەتلا سېنىڭ پوستۇڭمەن،
 كىيىمىڭمەن ياكى نىقابىڭ...
 ئاھ، تەڭرى
 مەن نەپەس ئېلىۋاتىمەن!...

2009 - يىلى 14 - ماي. خوتەن

بىر باقساڭ...

بىر باقساڭ كۆزۈمنىڭ ئاسمانلىرىغا،
يېگانە بىر يۇلتۇز چېگرە دەرد - ھەسرەت.
جېنىمنى ئوينىغان بارماقلىرىڭغا
كۆڭلۈمنىڭ رىشتىنى چېگرە مۇھەببەت.

بىر باقساڭ... يۈرىكىم ئېچىلار گۈلدەك،
ئۇنلەر شاد كۈيلەرگە قەلبىمدىكى تار.
مىڭ قۇياش كۈلگەندەك يورۇپ كېتەر، ئاھ،
تىمىتاس ھەم قاراڭغۇ روھىمدىكى غار.

بىر باقساڭ... تۇرار يەر چۆچۈپ ئورنىدىن،
يىقىلار ئايغىم ئاستىغا ئاسمان.
قايتارمەن مەڭگۈلۈك ئىشقى چۆلىدىن
مۇھەببەت ئېلىگە بولۇپ مەن سۇلتان!

2009 - يىلى 17 - ماي، خوتەن

يېرىم كېچىدە قانايدۇ يۈرەك

يېرىم كېچىدە قانايدۇ يۈرەك،
 نېچۈن يالغۇز دۇرسەن ھاياۋانغا ئوخشاش؟
 ئۆلگۈڭ كېلىدۇ، ئەزرائىل كەلمەس
 يىغلىغۇڭ كېلىدۇ، قەلبىڭ قۇپقۇرۇق.
 كەتكۈڭ كېلىدۇ، ئالەم قاراڭغۇ
 كۆرۈنمەس ئۆلۈمدىن ئۆزگە بىر يورۇق...
 ۋارقىراپ باقسەن، تىلىڭ تۇتۇلار
 ئۆچەر ھەم دىلىڭدىكى ئاجىز چىراغ.
 پۈتۈڭنى تاشلايسەن ئۇيان - بۇيانغا،
 قولۇڭنى سوزسەن ئۇزاقتىن - ئۇزاق...
 ئەي

قەبرىدەك يۈكۈنۈپ ئولتۇرغان تاغلار،
 دىلىدىكى غۇنچىلار تۈزۈلۈپ باغلار،
 ۋۇجۇدى بىر قېتىم چېچەك ئاچمىغان
 تاشلارغا غەرق بولغان ھازىدار سايلار
 ئاڭلاڭلار ئۇنىڭ تىنىقلىرىنى...
 ئۇ ھايات،

تىرىكى قەبرىدە تۇرىدۇ ئۆرە،
 ئۆلۈكى كوچىدا تۇرىدۇ تېنەپ.
 يەرنى كۈلپىتىدە تۇرىدۇ ساقلاپ،
 ئاسماننى پەريادىدا تۇرىدۇ تىرەپ.

تۇمانلار ئىچىدە يىتكەن تاغلارنى
 ۋارقىراپ قايتۇرىدۇ ئەكسى ساداغا.
 چۆلىنى قايتۇرىدۇ قەلەندەر بولۇپ،
 ئازاب - ئوقۇبەتكە، جەبرۇ بالاغا.
 ئۆرلىتىپ بۇيۇكلۇككە، يوق قىلىپ
 تەڭرىنى قايتۇرىدۇ ئەبەدىيەتكە.
 قايتۇرىدۇ جەننەتنى نەپرەتكە،
 دوزاخنى قايتۇرىدۇ مۇھەببەتكە...
 ئاندىن

ئۆزى قايتىدۇ تۇپراققا.
 ئۇنىڭ توپىسىدىن ئۇنەر قىزىلگۈل
 ياكى شۇمبۇيا ۋەياكى يانتاق!...

2009 - يىلى 4 - ئىيۇن. خوتەن

پەقەت بىر ئاسمان بولمايسەن

پەقەت بىر ئاسمان بولمايسەن،
يۇلتۇزلىرىمنى پەرىشان قىلسەن.
پەقەت بىر چۆل بولمايسەن،
ئاياغ ئىزلىرىمنى سەرگەردان قىلسەن.
پەقەت بىر گۈل بولمايسەن،
گۈلزارلىقىمنى ۋەيران قىلسەن.
پەقەت سەن
قىيا بىر بېقىپ،
تاغدىكى ئاھۇلاردەك چۆچۈپ،
چۆلدىكى ياھۇلاردەك ئۆركۈپ،
تۆگىلەردەك
ئات - ئۇلاغلاردەك
تۈگمەس سەپەرلەرگە ماڭغان كارۋانلاردەك
مېنى سېغىنىش ئازابىغا تاشلاپ كېتسەن...
جېنىمدىنمۇ يېقىنراق تۇرسەن،
ئۆلمىگۈچە يار بولمايسەن!

2009 - يىلى 24 - ئىيۇن. خوتەن

ئىستەكلىرىم قۇلۇپلانمىغان

ئىستەكلىرىم قۇلۇپلانمىغان،
تېخى ياڭراق ناخشىلىرىم بار.
تۈن كېچىدە قۇياشمۇر ئۇ،
تاڭ سەھەردە ئەينى بىر گۈلزار.
توزۇمايدۇ ھەرگىز كۈتۈشلەر،
ئەگەر ئۇندا بولسا سۆيۈشلەر،
ھاياتىنىمۇ چىندۇر مۇھەببەت،
چىندۇر ئۆلۈم سۆيگۈدىن بەتتەر.
ئىچكىرىدە جەننەت بار دېگەن
جۇدالىقنىڭ تاشلىرىنىڭ، ئېھ
كۈتۈۋاتىمەن يېرىلىشىنى...
ئەي مۇھەببەت
يالقۇنىڭدىن دوزاخمۇ خىجىل.
ۋۇجۇدۇمنىڭ ئىمارەتلىرى
پۈتكەن ئاشۇ يالقۇنلار ئىچىرە
بىر - بىرىدىن ھەيۋەت ھەم ئېسىل.
تىرىكتورمەن لېكىن جەستىم
توختىماس ھېچ ئۆلۈشتىن تەكرار.
ئۇنىڭ ھەر بىر پەريادلىرىدىن
ھاياتلىقنىڭ كۈيلىرى ياڭرار.
بىراق تەڭرى ئۆلۈم تەرەپتە

ھەقىقەتتۇر ئۆلۈملا ھامان.
بۇ دۇنيانىڭ بىمەنىلىكى
ئۇ دۇنيانىڭ ئەپسانىلىرى
ئالدىالماس ئۇنى ھېچقاچان!...

2009 - يىلى 6 - ئىيۇل. خوتەن

بۇ كېچە ئۆلۈمنىڭ تەمى ئۆزگىچە

بۇ كېچە ھەسرەتتىم ئايدىن ئاياندۇر،
كۆڭلۈم خارابە، بارخان - بارخاندۇر.
تېنىمنىڭ ئىچكىرى قاقاس باياۋان،
ئۇ باياۋاندا، ئاھ، يالغۇز جېنىم
يارنىڭ مەنزىلىگە ماڭغان كارۋاندۇر.

بۇ كېچە ئۆلۈمنىڭ تەمى ئۆزگىچە،
نالىلەر، پەريادلار ئۈنچە - مارجاندۇر.
ئىككى ئالەمدۇر قۇچقىمىدىكى
بىرى ئەپسانە، بىرى يالغاندۇر.

بۇ كېچە تاڭ ئاتماس رومالنى قايرىپ،
تاڭ ئاتماس، نىگارنىڭ يۈزى پىنھاندۇر.
ئاشىقچۇن پەقەت بىر كېچىدۇر ھايات،
ھايات بىر كېچىدۇر، چۈشتۈر، تۇماندۇر...

2009 - يىلى 7 - ئىيۇل. خوتەن

ھەقىقەت يەرنىڭ يەتتە قات تەكتىدە

خىيال قۇشلىرىم ئۇچۇپ بارالمىغان ئۇ ئاسمان
يەرنىڭ يەتتە قات تەكتىدەدۇر.
بەلكىم ئۇ قۇشلار
چۈشەنگەن ئاسماننىڭ يوقلۇقىنى
ئۇچقانسىرى
ئۇچقانسىرى...

2009 - يىلى 10 - ئىيۇل. خوتەن

چۈشلىرىم قالايمىقان

پەرىشتىنىڭ قاناتلىرى يوق،
ئاسمان يوقتۇر پاينىسىز كۆكتە.
كېتىپ بارار توپ - توپ ئادەملەر
كارۋان تارتىپ قاندىن ياشىقچە.
ئايەتلەرنىڭ سېپىلىمۇ يوق،
يوق ئۆلۈمنىڭ ئەينىكى ھەتتا.
بار دوزاختىن كېيىنكى جەننەت
ئۆلۈكلەرنىڭ ئاياغ ئاستىدا.
ھەممە ئۆلۈم ئوخشاشتۇر، ئەينى -
مۇراد تاپقان كەبى مۇھەببەت.
يوق ھېچنېمە قىلغۇدەك بايان
بار تەڭرىنىڭ ۋەدىسى پەقەت...
چۈشلىرىم قالايمىقان
توۋلار بىر كىم: ئادەم ئۆلدى! دەپ،
ئويغىنىشتىن قورققانىيىرى
چىللىماقتا تاڭ خورازلىرى.

2009 - يىلى 10 - ئىيۇل. خوتەن

ئىيۇلنىڭ قوللىرى يۇمران ۋە ئاپئاق

ئىيۇلنىڭ قوللىرى يۇمران ۋە ئاپئاق،
يامغۇرغا چىلاشقان يوپۇرماقلىرى.
كۆزىدە ھۇۋلايدۇ يارىدار ئۇيۇق،
كۆكسىدە تاشقىنلار كۈي بۇلاقلىرى.

ئىيۇلنىڭ يۈرىكى بىر تىمەتاس مازار،
ئاڭلىنار ئۆلۈكلەر ئېيتقان ناخشىلار.
سۈكۈتتە تۇرىدۇ سانسىز قەبرىلەر،
قىيامەت كۈنىگە بولۇپ ئىنتىزار.

پايانسىز بىر چۆلدۈر ئىيۇلنىڭ تېنى،
مۇقامغا جور بولۇپ كېلەر بىر كارۋان.
ئاھ، ھەر بىر مەرغۇلى جۇل - جۇل قەلەندەر،
ئاھ، ھەر بىر قەلەندەر سەرسان - سەرگەردان.

2009 - يىلى 13 - ئىيۇل. خوتەن

يەنە بىر كېچە مېنىڭ بولدى

يەنە بىر كېچە مېنىڭ بولدى،
يالڭاچ خياللىرىمنىڭ كارىۋاتقا چىقىشى
تەنھالىقنىڭ جىن - پەرىلىرى بىلەن پىچىرلىشىشى
كۆز ياشلىرىمنىڭ قاشتاش مارجانلارغا ئايلىنىشى
قېنىمنىڭ ھۇۋلاۋاتقان بۆرىلەرگە ئۆزگىرىشى...
مېنىڭ بولدى
تامدىكى ئاتلار، تورۇستىكى پەريادلار،
جىمجىتلىق ياقىسىنى يىرتىپ ئېيتىۋاتقان ناخشىلار،
ئىككى كۆزۈمدىن ئۇيان - بۇيان كېتىۋاتقان ئەرۋاھلار؛
يەلكەمدىكى بىر - بىرىگە دەستىلەنگەن تاغلارنىڭ جەستى،
قوللىرىمدىن سۇمبۇل چاچلارغا ئېقىۋاتقان بارماقلار...
پۇتلىرىم تەرەپتىن كېلەر بىر ئايال،
كەينىدە چۆل، چۆلدە ئۇسسۇل ئوينار سەۋدايى شامال،
ئايىغىدىن ئەشەددىي ھۇقۇملار جاراڭلاپ تۇرغان،
تىنىقىدىن ئۆلۈمنىڭ خۇشۇي ئەتىرگۈللىرى پۇراپ تۇرغان.
چەكسىز بىر ئايال قۇچقىمىدىكى
مېنىڭ بولدى...

2009 - يىلى 14 - ئىيۇل. خوتەن

تېنىڭدىن گۈپۈلدەپ كېلەر نەۋباھار

تېنىڭدىن گۈپۈلدەپ كېلەر نەۋباھار ،
گۈلزارغا يەتكۈچە مىڭ بىر باياۋان .
لېۋىڭىدە مەجنۇندەك يالاڭ ئاياغىمەن ،
ماڭارمەن ، لېۋىڭىنىڭ غۇنچىسى پىنھان .
ئۆلۈكۈم قالدۇ ئۆتەڭ - ئۆتەڭدە ،
ئاڭلىنار گۈرلەردىن دۇتار ناۋاسى .
كېلىدۇ تاغلارمۇ بېشىنى ئېگىپ ،
كېلەر ھەم چۆللەردىن تەمبۇر ساداسى .
ياتسەن باغرىمدا تەكلىماكاندەك ،
سەرگەردان ئاشىقمەن ، ماكانىم ناخشا .
مۇقامدىن بىر قەترە ئىچەي دېگۈچە ،
لېپ قىلىپ كۆزۈڭنى ئاچتىڭ بىردىنلا...

2009 - يىلى 26 - ئىيۇل . خوتەن

ئەتراپىمدا شاۋقۇنلار ھايات

ئەتراپىمدا قىز - ئاياللار بار ،
شېرىن ھېسلاردا يۈرىكىم دەريا .
گۈللەر باش ئېگەر ، سۇلار كۆز يۇمار ،
قۇرۇپ كېتىمەن ئاستا ، ئاستا...

ئەتراپىمدا ياتار چۈش كۆرۈپ
ئۆلۈكلەرنىڭ تەكلىماكانى .
جەستىنى تۆگىگە ئارتىپ
ماڭار ئۇيۇققا ۋاقىت كارۋانى .
بەزىدە قوغغۇراق قالار جىرىڭلاپ ،
بەزىدە ئەرۋاھلار يىغلار ۋارقىراپ ،
بەزىدە بوران ، بەزىدە مۇقام
ئاشار ھەددىدىن چۆلىنىڭ پىغانى...

ئەتراپىمدا يالغان ياشىغان ،
راست يىغلاۋاتقان سانسىز ئادەملەر ،
قايقارا كۆزلەر ، قايقارا چاچلار ،
قايقارا تويلار ، قارا مائەملەر .
قىيىنچىلىق پۇللار شاللاق ھەم رەسۋا ،
رەڭدار ماشىنىلار ، ئېگىز بىنالار
مەجنۇن مۇزىكىلار ، غېرىب ناخشىلار

پۇتلىرىمغا ئېسىلىپ يىغلار...

ئەتراپىمدا شاۋقۇنلار ھايات،
مەنلا تۆكۈۋاتقان دەك بۇ ئاچچىق ياشنى.
كۆتۈرۈۋاتقان دەك پەقەت بىر مەنلا
يەلكەمدىكى ئېغىر قۇياشنى...
ئىشقى - مۇھەببەتنى كۈيلەپ بىر ئۆمۈر،
يالغۇز قالغان دەك بىر مەنلا پەقەت.
پەقەت مەنلا قالغان دەك يالغۇز،
بۇ ئالەمدە بولۇپ قىيامەت...

ئەتراپىمدا ھېچكىم قالمىغان،
ئەرزىمنى ئېيتقۇدەك ئۆزۈمدىن بۆلەك.
نېچۈن كىمگىدۇر ئېسىلىپ يەنە،
قايغۇلار ئىچىدە يىغلار بۇ يۈرەك!...

2009 - يىلى 28 - ئىيۇل. خوتەن

زالىم يار

يەر بولدۇم بىر ئۆمۈر، ئاسمان بولمىدىڭ،
كۆڭلۈمنىڭ تەختىگە سۇلتان بولمىدىڭ.
جان بەردىم، ئۆلۈشكە كەلسىلا پۇرسەت،
بىر قېتىم جېنىمغا جانان بولمىدىڭ.

تېنىمنى ئالدىڭغا يايىدىم بارخاندەك،
يېشىمنى يولۇڭغا چاچتىم مارجاندەك،
دىلىمنى نۇرانە قىلدىم ئايۋاندەك،
بىر قېتىم ئۇنىڭغا مېھمان بولمىدىڭ.

تۈنلەردە يۇلتۇزنى قىلىپ مەن ئوقيا،
كۈندۈزدە قۇياشتىن ئېشىپ ئارغامچا،
يول ئالدىم سەن ئۈچۈن جەڭلەرگە ھەتتا،
بىر قېتىم ھالىمغا ھەيران بولمىدىڭ.

ئەي زالىم، مەن ئۆلۈپ جەننەتكە كىرسەم،
ئىشقتىن ساماۋى سۆھبەتكە كىرسەم،
ھۆرلەرنىڭ نازىدىن ئىشرەتكە كىرسەم،
دەرەھەنمۇ، ئاھ، يەنە: رىزۋان بولمىدىڭ!...

2009 - يىلى 30 - ئىيۇل. خوتەن

ئىككىمىز...

ئىككىمىز ئىككى يول تۇتاشقان قەبرە،
ئىككىمىز ئىككى تەن ئىچىدە بىر جان.
ئىككىمىز دۇنيانىڭ ئىككى ئىشىكى،
ئىككىمىز ئاي، قۇياش يانغان بىر ئاسمان،

قولۇمغا ساز ئالسام خۇشخۇي ئاھاڭسەن،
قولۇمغا جام ئالسام ھەم خۇشبۇي شاراب.
مەن سېنىڭ جەستىڭ، سەن مېنىڭ قەبرەم،
ئۆلۈمدىن گۈزەلدۈر بىزدىكى ئازاب.

سەن ئۇندىن يول ئېلىپ، مەن بۇندىن كېلىپ،
ئۇچرىشىپ قالغىمىز شېئىردا ھامان.
يىرتىپ سەن سۆزلەرنىڭ پۇركەنجىسىنى،
مىسرالار قېتىدىن چىقساڭچۇ جانان!

2009 - يىلى 8 - ئاۋغۇست. خوتەن

پىلانلىغۇچى: ئەرەب ئىبراھىم پەيدا
تەكلىپلىك مۇھەررىرى: ۋاھىتجان ئوسمان
مەسئۇل مۇھەررىرى: چىمەنگۈل ئاۋۇت
مەسئۇل كوررېكتورى: مۇھەممەتسىدىق تاھىر
تەكلىپلىك كوررېكتورى: ئابدۇرېھىم ئابلىمىت
بەت ۋە مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى: نۇرمۇھەممەت ئۆمەر ئۇچقۇن

بەرگى خازان (شېئىرلار)

ئاپتورى: غوجىمۇھەممەد مۇھەممەد
نەشرىيات: شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى
تېلېفون نومۇرى: 0998 - 2653927
ئادرېسى: قەشقەر شەھىرى تار بوغۇز يولى 14 - قورۇ
پوچتا نومۇرى: 844000
تارقاقچى: شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى
باسقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتى
فورماتى: 880×1230 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى: 8.375
نەشرى: 2014 - يىلى 8 - ئاي 1 - نەشرى
بېسىلىشى: 2014 - يىلى 12 - ئاي 1 - بېسىلىشى
باھاسى: 40.00 يۈەن
